

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ของ เทศบาลตำบลเขาคีรี
อำเภอพราณกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565)

ของ เทศบาลตำบลเขาคีรีส
อำเภอพราณกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร

สารบัญ

ส่วนที่ 1	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	1
	1. ด้านกายภาพ	
	2. ด้านการเมือง/การปกครอง	
	3. ประชากร	
	4. สภาพทางสังคม	
	5. ระบบบริการพื้นฐาน	
	6. ระบบเศรษฐกิจ	
	7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	
	8. ทรัพยากรธรรมชาติ	
	9. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย) การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี 2562 ระดับหมู่บ้าน	
ส่วนที่ 2	ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	42
	1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
	2. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
	3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	
ส่วนที่ 3	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	109
	1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	
	2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
ส่วนที่ 4	การติดตามและประเมินผล	234
	1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	
	2. การติดตามและประเมินผลโครงการ	
	3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	
	4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	
	4.1 ผลกระทบนำไปสู่นาคต	
	4.2 ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา	

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	แสดงจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	5
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนประชากร	6
ตารางที่ 3	แสดงช่วงอายุและจำนวนประชากร (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)	7
ตารางที่ 4	แสดงจำนวนผู้ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพจากเทศบาลตำบลเขาคีรีส	9
ตารางที่ 5	แสดงข้อมูลการให้บริการประปาหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส	10

สภาวะทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

[illegible]

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลเขาศิริส พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม แต่ด้านทิศเหนือไปทางทิศตะวันออกเป็นภูเขาลาดเทเล็กน้อย

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ โดยที่ตั้งจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตำบลเขาศิริสสามารถที่จะรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากอ่าวเบงกอลและอ่าวไทย ถึงแม้จะมีเทือกเขาถนนธงชัยทอดขวางทิศทางลมจากทะเลอันดามันในระดับต่ำอยู่บ้างก็ตาม แต่เนื่องจากเทือกเขาไม่สูงนักกระแสลมที่มีความชื้นยังคงลွှ่น้ำเข้าถึงตำบลเขาศิริสได้บ้าง ทำให้ฤดูฝนมีฝนตกมากพอควร อีกประการหนึ่งตำบลเขาศิริสถึงแม้ว่าจะอยู่ในภาคเหนือก็ตาม แต่ตั้งอยู่ในละติจูดที่ต่ำ ฉะนั้นในฤดูหนาวจึงไม่หนาวมากและในฤดูร้อนก็ไม่ร้อนมาก

1.4 ลักษณะของดิน

ดินถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการเพาะปลูกพืชเกษตรกร ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ดีการเพาะปลูกก็ให้การเจริญเติบโตและให้ผลผลิตตามมา ลักษณะดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย และเป็นกลุ่มดินที่มีความเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืช โดยเฉพาะการปลูกข้าว การปลูกพืชไร่ และไม้ผลต่างๆ จำแนกคุณสมบัติของดินๆได้ 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1.4.1 กลุ่มดินนา แบ่งตามลักษณะชุดดินออกเป็น 2 กลุ่ม

- กลุ่มดินที่มีความเหมาะสมในการทำนา ชุดดินที่ 4,5,7,15 ประกอบด้วยหมู่ที่ 1,2,3,5,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16 และ 18 พื้นที่ 27,899 ไร่

ความเหมาะสมกลุ่มดินนาที่มีความเหมาะสมในการปลูกข้าวลักษณะเนื้อดินเป็นพวกดินเหนียว มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ดินมีความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 5.5-8.0 กระจายอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบล ปัจจุบันพื้นที่บริเวณดังกล่าวเกษตรกรใช้ปลูกข้าวนาปี นาปรัง และมีแหล่งน้ำใต้ดินใช้ได้ตลอดปี ผลผลิตข้าวของเกษตรกรผลิตได้เฉลี่ย 700 -800 กิโลกรัมต่อไร่

- กลุ่มดินที่มีความเหมาะสมในการทำนาปานกลาง ชุดดินที่ 6,16,17,16/25 ประกอบด้วยหมู่ที่ 1,3,4,5,6,7,12,13,16 และ 17 พื้นที่ 24,110 ไร่

ความเหมาะสม กลุ่มดินนาที่มีความเหมาะสมปานกลางในการปลูกข้าวลักษณะเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทรายแข็ง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 4.5-6.0 กระจายอยู่ทั่วทุกหมู่บ้าน ผลผลิตข้าวของเกษตรกรผลิตได้เฉลี่ย 500 -550 กิโลกรัมต่อไร่

1.4.2 กลุ่มดินไร่ กลุ่มดินที่มีความเหมาะสมการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น ชุดดินที่ 33,35,38 ประกอบด้วย 1,2,3,5,8,9,10,11,12,13,14,15,16,18 รวมพื้นที่ 20,632 ไร่

ความเหมาะสม กลุ่มดินไร่มีความเหมาะสมในการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น ลักษณะดินเนื้อ ดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ดินมีการระบายน้ำดี มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 5.0-8.0 กระจายอยู่ทั่วไปส่วนกลางตำบล ปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวเกษตรกรใช้เพาะปลูกถั่วเหลือง อ้อย พืชผัก ถั่วเขียว มะม่วง ลำไย และมีแหล่งน้ำใต้ดินที่เกษตรกรสามารถนำน้ำมาใช้ได้ตลอดปี

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

* แหล่งน้ำธรรมชาติ

1. คลองใหญ่ ไหลมาจากตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ไหลผ่านหมู่ที่ 4,6,17 ไปสิ้นสุดที่ตำบลคุยบ้านโอง อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร รวมระยะทางยาวประมาณ 20 กิโลเมตร มีพื้นที่รับน้ำได้ใช้ในการเกษตรประมาณ 2,000-3,000 ไร่
2. คลองวังแม่พาย ต้นกำเนิดจากตำบลสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ไหลผ่านหมู่ที่ 13,10,11,12 ไปสิ้นสุดตำบลคลองพิไกร ระยะทางยาวประมาณ 15 กิโลเมตร คลองกว้าง 10 เมตร ลึก 3 เมตร สามารถรับน้ำโครงการชลประทานต่อหนองแดง บ้านคุยปอขาวหมู่ 13 วัดกำแพงเพชร ตำบลเขาศรีสมิพื้นที่รับน้ำได้ใช้ในการเกษตรประมาณ 3,000 ไร่

* แหล่งน้ำใต้ดิน

โดยทั่วไปตำบลเขาศรีสมิ มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการเกษตรและครึ่งหนึ่งของตำบล ที่สามารถขุดเจาะน้ำใต้ดินมาใช้ในการเกษตร บริเวณที่สามารถขุดเจาะได้จะอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบล มีเกษตรกรสามารถขุดเจาะบ่อบาดาลน้ำตื้น (บ่อดอก) มาใช้ในการเกษตรได้ตลอดปีประกอบด้วยหมู่ที่ 3,8,9,10,12,14,15,16 และบางส่วนของหมู่ที่ 4,5,11,13 แยกได้ดังนี้

1. บ่อบาดาลน้ำลึก เป็นบ่อบาดาลที่ทางราชการสนับสนุนให้ใช้ในการขุดเจาะในหมู่บ้าน เพื่อนำมาใช้อุปโภคและบริโภคเท่านั้น กระจายอยู่ทั่วทั้งตำบล ทุกหมู่บ้าน
2. บ่อบาดาลน้ำตื้น (บ่อดอก) เป็นบ่อบาดาลที่เกษตรกรสามารถขุดเจาะขึ้นเอง โดยใช้ทุนส่วนตัวในการเจาะ ประมาณบ่อดาล 7,000 – 8,000 บาท แต่ละบ่อมีความลึกเฉลี่ยประมาณ 10-20 เมตร มีปริมาณน้ำที่นำมาใช้ในการเกษตรได้ตลอดปีส่วนใหญ่บริเวณที่สามารถขุดเจาะได้จะอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบลพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากบ่อน้ำตื้นนี้ บ่อละประมาณ 10-15 ไร่

* แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

เป็นแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นโดยได้รับการจัดสรร จากงบประมาณของทางราชการ เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรในพื้นที่ขาดแหล่งน้ำในการเกษตรและอุปโภคบริโภค ซึ่งอยู่ทางด้านตะวันตกของตำบลเขาศรีสมิ ได้แก่

1. สระเก็บน้ำดอนขมิ้น ได้รับงบประมาณจากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทเป็นผู้ดำเนินการขุด มีพื้นที่รับน้ำได้ประมาณ 18 ไร่ พื้นที่ที่ใช้ในการเกษตรได้ประมาณ 300 ไร่
2. โครงการคลองชลประทานต่อหนองแดง เป็นคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร ดำเนินการโดยงบประมาณของกรมชลประทานขุดเชื่อมจากแม่น้ำปลิงบริเวณบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ไหลผ่านหมู่ 1,2,4,5,6,7 ตำบลเขาศรีสมิ ไปสิ้นสุดที่ตำบลคุยบ้านโอง พื้นที่รับน้ำเพื่อการเกษตรประมาณ 23,500 ไร่ และได้ขุดคลองชลประทานต่อจาก หมู่ 13 ไหลผ่าน หมู่ 10,14,3,16 ไปสิ้นสุดที่หนองบึงช้าง อำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร

3. คลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร เป็นคลองส่งน้ำที่คณะกรรมการหมู่บ้าน และองค์การบริหารส่วนตำบลเขาคีรีส สนับสนุนงบประมาณในการขุดคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วยหมู่ที่ 7,8,9,10,14,15,17
(แหล่งข้อมูลจาก : แผนพัฒนาการเกษตรตำบลเขาคีรีส พ.ศ.2556-2558)

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

ตำบลเขาคีรีส มีเนื้อที่ประมาณ 84,300 ไร่ 3 งาน 18 ตารางวา พื้นที่ป่าสงวนและทุ่งหญ้าสาธารณะประโยชน์ 1,280 ไร่ ที่อยู่อาศัย 2,815 ไร่ แบ่งเขตการปกครองเป็น 18 หมู่บ้าน

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านคลองพิไกร อ.พรานกระต่าย จ.กำแพงเพชร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านจันทิมา อ.ลานกระบือ จ.กำแพงเพชร

ทิศใต้ ติดต่อกับบ้านหนองปล้อง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับบ้านนาถ้ำ อ.พรานกระต่าย จ.กำแพงเพชร

2.2 การเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

เขตเลือกตั้ง	ชื่อหมู่บ้าน		จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง		รวม
			ชาย	หญิง	
เขตเลือกตั้งที่ 1					
หน่วยเลือกตั้งที่ 1	หมู่ที่ 1	บ้านเขาศิริส	233	222	455
หน่วยเลือกตั้งที่ 2	หมู่ที่ 2	บ้านคุยป่ายาง	179	187	366
หน่วยเลือกตั้งที่ 3	หมู่ที่ 4	บ้านวังพาน	145	139	284
หน่วยเลือกตั้งที่ 4	หมู่ที่ 5	บ้านราษฎร์ขันธ์	259	253	512
หน่วยเลือกตั้งที่ 5	หมู่ที่ 6	บ้านดอนขมิ้น	137	130	267
หน่วยเลือกตั้งที่ 6	หมู่ที่ 7	บ้านทุ่งยาว	121	114	235
หน่วยเลือกตั้งที่ 7	หมู่ที่ 10	บ้านหนองทอง	220	233	453
หน่วยเลือกตั้งที่ 8	หมู่ที่ 11	บ้านวังแม่พาย	151	155	306
หน่วยเลือกตั้งที่ 9	หมู่ที่ 13	บ้านคุยปอขาว	174	166	340
หน่วยเลือกตั้งที่ 10	หมู่ที่ 17	บ้านเขานางทอง	91	88	179
รวมผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1			1,710	1,687	3,397
หน่วยเลือกตั้งที่ 1	หมู่ที่ 3	บ้านหนองโสน	252	292	544
หน่วยเลือกตั้งที่ 2	หมู่ที่ 8	บ้านหนองขาม	213	224	437
หน่วยเลือกตั้งที่ 3	หมู่ที่ 9	บ้านบึงลูกนก	148	153	301
หน่วยเลือกตั้งที่ 4	หมู่ที่ 12	บ้านคลองสำราญ	181	170	351
หน่วยเลือกตั้งที่ 5	หมู่ที่ 14	บ้านทุ่งรวงทอง	178	181	359
หน่วยเลือกตั้งที่ 6	หมู่ที่ 15	บ้านตะแบกงาม	183	183	366
หน่วยเลือกตั้งที่ 7	หมู่ที่ 16	บ้านหนองตะเข้	97	94	191
หน่วยเลือกตั้งที่ 8	หมู่ที่ 18	บ้านหนองศาลา	221	229	450
รวมผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 2			1,473	1,526	2,999
รวมผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งตำบลเขาศิริส			3,183	3,213	6,396

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2562)

3. ประชากร

3.1 จำนวนประชากร

ตำบลเขาศิริส มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 8,060 คน แยกเป็นชาย 4,051 คน หญิง 4,009 คน จำนวนครัวเรือน 2,861 ครัวเรือน แยกเป็น 18 หมู่บ้าน ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน
1	บ้านเขาศีริส	288	281	569	223
2	บ้านคุยป่ายาง	222	242	464	163
3	บ้านหนองโสน	332	358	690	255
4	บ้านวังพาน	187	175	362	145
5	บ้านราษฎร์ชัย	328	313	641	224
6	บ้านดอนขมิ้น	172	163	335	137
7	บ้านทุ่งยาว	159	148	307	103
8	บ้านหนองขาม	283	287	570	184
9	บ้านบึงลูกนก	184	200	384	121
10	บ้านหนองทอง	276	294	570	214
11	บ้านวังแม่พาย	201	189	290	156
12	บ้านคลองสำราญ	235	205	440	150
13	บ้านคุยปอขาว	226	205	431	149
14	บ้านทุ่งรวงทอง	220	225	445	172
15	บ้านตะแบกงาม	236	231	467	143
16	บ้านหนองตะเข้	115	116	231	81
17	บ้านเขานางทอง	107	99	206	79
18	บ้านหนองศาลา	280	278	558	162
รวม		4,051	4,009	8,060	2,861

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร ณ เดือน พฤษภาคม 2562)

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางที่ 3 แสดงช่วงอายุและจำนวนประชากร (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)

ช่วงอายุประชากร	จำนวนประชากร (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปีเต็ม	36	37	73
1 ปีเต็ม - 3 ปี	114	127	241
4 ปีเต็ม - 6 ปี	151	134	285
7 ปีเต็ม - 10 ปี	209	187	396
11 ปีเต็ม - 13 ปี	142	146	288
14 ปีเต็ม - 16 ปี	174	127	301
17 ปีเต็ม - 20 ปี	189	168	357
21 ปีเต็ม - 30 ปี	595	567	1,162
31 ปีเต็ม - 40 ปี	594	565	1,159
41 ปีเต็ม - 50 ปี	650	638	1,288
51 ปีเต็ม - 60 ปี	608	658	1,266
60 ปีขึ้นไป	588	652	1,240
รวม	4,050	4,006	8,056

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร ณ เดือน 5 มิถุนายน 2562)

4. สภาพสังคม

4.1 การศึกษา

– โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 6 แห่ง

1. โรงเรียนบ้านเขาศิริส
2. โรงเรียนบ้านคุยป่ายาง
3. โรงเรียนบ้านเมืองพาน
4. โรงเรียนบ้านบึงลูกนก
5. โรงเรียนบ้านหนองโสน
6. โรงเรียนบ้านทุ่งรวงทอง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน 3 แห่ง

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเขาศิริส
2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองโสน
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทุ่งรวงทอง

4.2 การสาธารณสุข

- สถานีอนามัยประจำตำบล จำนวน 2 แห่ง

1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาศิริส
2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโสน

อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำร้อยละ 100

(แหล่งที่มา : ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. 2ค) ปี 2562)

4.3 อาชญากรรม

ในเขตพื้นที่ตำบลเขาศิริสไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชนบ้างจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหาของเทศบาลตำบลเขาศิริส คือประชาสัมพันธ์ให้หมู่บ้าน ครัวเรือนมีการป้องกันเฝ้าระวังในทรัพย์สินของตนเอง รวมทั้งได้จัดบริการในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

4.4 ยาเสพติด

ตำบลเขาศิริส ได้มีการดำเนินงานในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง จนสามารถลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ให้เบาบางลงในระยะที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากความร่วมมืออันดีระหว่างสถานีตำรวจภูธรพรานกระต่าย ประกอบกับความร่วมมือของผู้นำท้องถิ่นทั้ง 9 หมู่บ้านในพื้นที่ได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของปัญหายาเสพติด การให้ความเอาใจใส่เยาวชนไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยเฉพาะวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มเสี่ยง

จากการติดตามและเฝ้าระวังสถานการณ์ดังกล่าว ประกอบกับข้อมูลจากผู้นำท้องถิ่นทั้ง 18 หมู่บ้าน ได้มีการเสนอข้อมูลในพื้นที่ที่ไม่มีการระบาดของยาเสพติด เนื่องจากการปราบปรามเป็นประจำ มีการออกตรวจตราพื้นที่อยู่โดยตลอด ด้านการปราบปรามผู้เสพยาเสพติดมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง

4.5 การสังคมสงเคราะห์

ในส่วนของการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เทศบาลตำบลเขาคีรีศรีได้ให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้แก่ประชาชนตามกฎหมาย จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพจากเทศบาลตำบลเขาคีรีศรี

ปีงบประมาณ	ผู้สูงอายุ (คน)	ผู้พิการ (คน)	ผู้ป่วยเอดส์ (คน)	รวม
พ.ศ.2556	942	128	6	1,076
พ.ศ.2557	990	136	6	1,132
พ.ศ.2558	1,125	169	6	1,300
พ.ศ.2559	1,080	211	7	1,298
พ.ศ.2560	1,123	238	9	1,373
พ.ศ.2561	1,160	252	9	1,421

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม พ.ศ.2561)

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีศรีมีสายหลักถนนสายบ้านนาถ้ง-ลานกระบือ ถนนสายคลองพิไกรหนองเต่า (สายหลัก 2 เส้นทาง) นอกจากนี้ก็แล้วยังมีสายย่อยๆ ในพื้นที่อีกหลายสาย

ถนนภายในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีศรี ได้จัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานด้านการพัฒนาถนนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนทั้งด้านการคมนาคมขนส่ง การอำนวยความสะดวกเดินทางสัญจรไปมาของประชาชน ทั้งหมด 46 สาย แบ่งเป็น

1. ถนนคอนกรีต	จำนวน 12 สาย	รวมระยะทาง 4.707 กิโลเมตร
2. ถนนลาดยาง	จำนวน 13 สาย	รวมระยะทาง 55.700 กิโลเมตร
3. ถนนลูกรัง	จำนวน 21 สาย	รวมระยะทาง 62.155 กิโลเมตร

5.2 การไฟฟ้า

ในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีศรี ประชาชนได้รับการบริการจ่ายกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอพรานกระต่าย เพื่อการใช้กระแสไฟฟ้าภายในครัวเรือน และการประกอบกิจการต่างๆ ครอบคลุมทุกครัวเรือน แต่มีบางพื้นที่ไฟฟ้าแรงต่ำยังเข้าไม่ถึง คิดเป็นร้อยละ 90

5.3 การประปา

ในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส มีประปาหมู่บ้าน จำนวน 16 แห่ง

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลการให้บริการประปาหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวน ประชากร	ชื่อประปา ที่ส่งน้ำให้	การใช้ประโยชน์	
					หมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน
1	บ้านเขาคีรีส	223	569	ประปาหมู่บ้านหมู่ 1	1	218
2	บ้านคุยป่ายาง	163	464	ประปาหมู่บ้านหมู่ 2	2	159
3	บ้านหนองโสน	255	690	ประปาหมู่บ้านหมู่ 3	3	246
4	บ้านวังพาน	145	362	ประปาหมู่บ้านหมู่ 4	4,17	140
5.	บ้านราษฎร์ขยัน	224	641	ประปาหมู่บ้านหมู่ 5	5	215
6.	บ้านดอนขมิ้น	137	335	ประปาหมู่บ้านหมู่ 6	6	136
7.	บ้านทุ่งยาว	103	307	ประปาหมู่บ้านหมู่ 7	7	101
8.	บ้านหนองขาม	184	570	ประปาหมู่บ้านหมู่ 8	8,14	154
9.	บ้านบึงลูกนก	121	384	ประปาหมู่บ้านหมู่ 9	9	120
10.	บ้านหนองทอง	214	570	ประปาหมู่บ้านหมู่ 10	10	205
11.	บ้านวังแม่พาย	156	290	ประปาหมู่บ้านหมู่ 11	11	143
12.	บ้านคลองสำราญ	150	440	ประปาหมู่บ้านหมู่ 12	12	145
13.	บ้านคุยปอขาว	149	431	ประปาหมู่บ้านหมู่ 13	13	144
14.	บ้านทุ่งรวงทอง	172	445	ประปาหมู่บ้านหมู่ 8	-	-
15.	บ้านตะแบกงาม	143	467	ประปาหมู่บ้านหมู่ 15	15	143
16.	บ้านหนองตะเข้	81	231	ประปาหมู่บ้านหมู่ 16	16	78
17.	บ้านเขานางทอง	79	206	ประปาหมู่บ้านหมู่ 4	-	76
18.	บ้านหนองศาลา	162	558	ประปาหมู่บ้านหมู่ 18	18	153

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากกองช่าง ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2562)

5.4 โทรศัพท์

ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีส ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่จะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

5.5 ไปรษณีย์

ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีส มีพนักงานไปรษณีย์บริการส่งหนังสือในวันทำการจันทร์-ศุกร์

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตร ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย เป็นต้น

6.2 การประมง

-

6.3 การปศุสัตว์

เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ สุกร เป็ด ปลา โค กระบือ

6.4 การบริการ

พื้นที่ตำบลเขาคีรีส มีส่วนราชการบริการประชาชน ดังนี้

- * เทศบาลตำบลเขาคีรีส
- * โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาคีรีส
- * โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโสน

6.5 การท่องเที่ยว

ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีส มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โบราณสถานเขานางทอง เป็นแหล่งให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ให้กับคนในชุมชน กลุ่มองค์กร เครือข่าย นักเรียน ตลอดจนบุคคลทั่วไป

6.6 อุตสาหกรรม

จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีข้าวขนาดเล็ก)

6.7 การพาณิชย์กรรม

สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม

1) สถานีน้ำมัน	4 แห่ง
2) ปั๊มหลอด	16 แห่ง
3) โรงสีข้าวขนาดเล็ก	- แห่ง
4) ลานรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	2 แห่ง
5) ตลาดนัด	- แห่ง
6) ร้านค้าทั่วไป	99 แห่ง

6.8 แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่ไปทำงานนอกพื้นที่ ปัญหาที่พบคือ ประชาชนต้องไปทำงานต่างจังหวัด เช่น กรุงเทพมหานคร หรือในจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลเขาคีรีส นับถือศาสนาพุทธซึ่งถือเป็นศาสนาประจำชาติ และมีศาสนสถานทางพุทธศาสนาดังนี้

- วัด จำนวน 6 แห่ง
 1. วัดเขาคีรีส (ม.1 บ้านเขาคีรีส)
 2. วัดลัทธิวันนาราม (ม.3 บ้านหนองโสน)
 3. วัดพานทองศิริมงคล (ม.4 บ้านวังพาน)
 4. วัดราษฎร์ขันธ์สามัคคี (ม.5 บ้านราษฎร์ขันธ์)
 5. วัดทรายทองศรีธาราม (ม.10 บ้านหนองทอง)
 6. วัดพระนอน (ม.12 บ้านคลองสำราญ)
- ฌาปนสถาน จำนวน 5 แห่ง
 1. วัดเขาคีรีส (ม.1 บ้านเขาคีรีส)
 2. วัดลัทธิวันนาราม (ม.3 บ้านหนองโสน)
 3. วัดพานทองศิริมงคล (ม.4 บ้านวังพาน)
 4. วัดทรายทองศรีธาราม (ม.10 บ้านหนองทอง)
 5. วัดพระนอน (ม.12 บ้านคลองสำราญ)

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ (ทำบุญตักบาตร) ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ (ทำบุญตักบาตร,รดน้ำดำหัวขอพรผู้สูงอายุ) ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา,ออกพรรษา (ทำบุญตักบาตร) ประมาณเดือน กรกฎาคม – ตุลาคม
- ประเพณีกฐิน ประมาณเดือน ตุลาคม
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน พฤศจิกายน

(แหล่งที่มา : ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. 2ค) ปี 2559)

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการถักแห ของนายประจวบ ทองหิน หมู่ที่ 1 บ้านเขาคีรีส
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจักสาน ของนางจำรัส พลพันธ์ หมู่ที่ 1 บ้านเขาคีรีส
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการสานข้องใส่ปลา ของนายจรัส โยชนะ หมู่ที่ 9 บ้านบึงลูกนก
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการสานส้อมไก่ ของนายวิง บัวบาน หมู่ที่ 9 บ้านบึงลูกนก
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหมอนำมนต์ พ่น เป่า ของนายจำรัส จันทา หมู่ที่ 13 บ้านคุยปอขาว
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจักสาน หัตถกรรม ของนายจำรัส นุ่มเกลี้ยง หมู่ที่ 14 บ้านทุ่งรวงทอง
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการสานส้อมไก่ ของนายบุญยงค์ หอมหวล หมู่ที่ 18 บ้านหนองศาลา

(แหล่งข้อมูลจาก : หนังสือวัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา ตำบลเขาคีรีส)

ภาษาถิ่น

ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลเขาศิริสร้อยละ 97 เป็นคนพื้นเพพรานกระต่าย ภาษาพูดเป็นภาษาพื้นบ้านของจังหวัดสุโขทัย ส่วนอีกร้อยละ 3 พูดภาษาอีสานซึ่งอพยพย้ายถิ่นฐานมาจากภาคอีสาน อยู่ในหมู่ที่ 15

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

จากข้อมูลแหล่งน้ำของตำบลเขาศิริส จะเห็นได้ว่าเป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก การรับ-ส่งน้ำ ยังไม่มีประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนในการทำการเกษตร ทำให้น้ำสำหรับทำการเกษตรมีไม่เพียงพอ/ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง และน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภคยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการครอบคลุมทุกครัวเรือน

8.2 ป่าไม้

ตำบลเขาศิริส มีพื้นที่กว้างขวางมากแต่ส่วนใหญ่จะเป็นป่าเสื่อมโทรม เนื่องจากมีประชาชนเข้าตัดไม้เพื่อใช้พื้นที่ทำการ เกษตร หาของป่า ล่าสัตว์ ใช้ไม้สร้างที่อยู่อาศัย

8.3 ภูเขา

ตำบลเขาศิริส มีพื้นที่ที่เป็นภูเขาอยู่ 2 แห่งด้วยกัน แห่งแรก เป็นเขาศิริส มีอยู่ในหมู่ที่ 1 แห่งที่สอง เป็นเขานางทองมีอยู่ในหมู่ที่ 17 เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

8.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ตำบลเขาศิริสส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับทำการเกษตร ป่าไม้ ที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำ และพื้นที่สาธารณประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ จากข้อมูลการจำแนกกลุ่มดินตามแผนที่การใช้ดินมีพื้นที่เหมาะสมสำหรับปลูกข้าวมากที่สุด มีเนื้อที่ทั้งหมด 23,504 ไร่ แต่ก็ควรมีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ส่วนพื้นที่ป่าไม้ปัจจุบันเป็นป่าเสื่อมโทรม มีการตัดไม้ทำลายป่ารวมทั้งการล่าสัตว์และเก็บของป่ามาใช้หรือขาย ถ้าเพิ่มมากขึ้นในอนาคตจะทำให้ความสมดุลความเป็นธรรมชาติหมดไป

9. อื่น ๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

9.1 ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

9.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านเขาศีรีส หมู่ที่ 1 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....570.....คน ชาย.....290.....คน หญิง.....280.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....223.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....2,449.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านคูเป่ายาง หมู่ที่ 2 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....464.....คน ชาย.....222.....คน หญิง.....242.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....163.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....4,143.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองโสน หมู่ที่ 3 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....690.....คน ชาย.....332.....คน หญิง.....358.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....255.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....3,840.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านวังพาน หมู่ที่ 4 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....362.....คน ชาย.....187.....คน หญิง.....175.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....145.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....7,330.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านราษฎร์ยืน หมู่ที่ 5 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....641.....คน ชาย.....328.....คน หญิง.....313.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....224.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....10,213.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านดอนขมิ้น หมู่ที่ 6 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....335.....คน ชาย.....172.....คน หญิง.....163.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....137.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....5,482.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านทุ่งยาว หมู่ที่ 7 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....307.....คน ชาย.....159.....คน หญิง.....148.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....103.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....1,548.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองขาม หมู่ที่ 8 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....570.....คน ชาย.....283.....คน หญิง.....287.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....184.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....3,757.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านบึงลูกนก หมู่ที่ 9 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....384.....คน ชาย.....184.....คน หญิง.....200.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....121.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....5,690.....ไร่

* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองทอง หมู่ที่ 10 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	570.....	คน ชาย.....	276.....	คน หญิง.....	294.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	214.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	6,429.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านวังแม่พาย หมู่ที่ 11 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	290.....	คน ชาย.....	201.....	คน หญิง.....	189.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	156.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	3,586.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านคลองสำราญ หมู่ที่ 12 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	440.....	คน ชาย.....	235.....	คน หญิง.....	205.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	150.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	5,348.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านคุยปอขาว หมู่ที่ 13 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	431.....	คน ชาย.....	226.....	คน หญิง.....	205.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	149.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	3,620.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านทุ่งรวงทอง หมู่ที่ 14 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	445.....	คน ชาย.....	220.....	คน หญิง.....	225.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	172.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	7,797.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านตะแบกงาม หมู่ที่ 15 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	467.....	คน ชาย.....	236.....	คน หญิง.....	231.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	143.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	1,780.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองตะเฆ่ หมู่ที่ 16 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	231.....	คน ชาย.....	115.....	คน หญิง.....	115.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	81.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	2,276.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านเขานางทอง หมู่ที่ 17 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	206.....	คน ชาย.....	107.....	คน หญิง.....	99.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	79.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	4,020.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองศาลา หมู่ที่ 18 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	558.....	คน ชาย.....	280.....	คน หญิง.....	278.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	162.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	4,483.....	ไร่				

9.2.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
หมู่ที่ 1 บ้านเขาศิริส					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...72... ครัวเรือน ...1,216... ไร่	...750... กก./ไร่	...5,000... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...4... ครัวเรือน ...20... ไร่	...2,500... กก./ไร่	...1,200... บาท/ไร่	...4,250... บาท/ไร่
หมู่ที่ 2 บ้านคุยป่ายาง					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...74... ครัวเรือน ...1,341... ไร่	...800... กก./ไร่	...4,800... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่แคนตาลูป	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
หมู่ที่ 3 บ้านหนองโสน					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...38... ครัวเรือน ...700... ไร่	...700... กก./ไร่	...5,500... บาท/ไร่	...6,800... บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...29... ครัวเรือน ...580... ไร่	...700... กก./ไร่	...2,800... บาท/ไร่	...3,600... บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.2) ทำสวน	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...10...ครีวเรือน ...380...ไร่	...8,000...กก./ไร่	...4,000...บาท/ไร่	...8,000...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	...13...ครีวเรือน ...87...ไร่	...4,000...กก./ไร่	...3,500...บาท/ไร่	...6,000...บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ กล้ายไข่	...2...ครีวเรือน ...8...ไร่	กก./ไร่	...4,000...บาท/ไร่	...9,000...บาท/ไร่
หมู่ที่ 4 บ้านวังพาน					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...59...ครีวเรือน ...4,290...ไร่	...850...กก./ไร่	...5,000...บาท/ไร่	...6,800...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....ส้ม.....	...3...ครีวเรือน ...500...ไร่	...4,000...กก./ไร่	...21,000...บาท/ไร่	...148,000...บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...4...ครีวเรือน ...1,000...ไร่	...8,000...กก./ไร่	...4,000...บาท/ไร่	...8,000...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...3...ครีวเรือน ...150...ไร่	...2,500...กก./ไร่	...1,200...บาท/ไร่	...4,200...บาท/ไร่
หมู่ที่ 5 บ้านราษฎร์ขันธ์					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...150...ครีวเรือน ...1,800...ไร่	...800...กก./ไร่	...5,000...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....ส้มโอ.....	...1...ครีวเรือน ...175...ไร่	...20,000...กก./ไร่	...20,000...บาท/ไร่	...26,000...บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 6 บ้านดอนขมิ้น					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...115...คร้วเรือน ...3,500...ไร่	...800...กก./ไร่	...5,000...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....ส้ม.....	...28...คร้วเรือน ...2,50...ไร่	...4,000...กก./ไร่	...50,000...บาท/ไร่	...120,000...บาท/ไร่
	สวน.....มะละกอ.....	...10...คร้วเรือน ...1,000...ไร่	...2,000...กก./ไร่	...3,000...บาท/ไร่	...10,000...บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 7 บ้านทุ่งยาว					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...60...คร้วเรือน ...1,175...ไร่	...750...กก./ไร่	...4,800...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....มะม่วง.....	...3...คร้วเรือน ...40...ไร่	...800...กก./ไร่	...6,000...บาท/ไร่	...20,000...บาท/ไร่
	สวน.....	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
หมู่ที่ 8 บ้านหนองขาม					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...93... ครัวเรือน ...2,184... ไร่	...750... กก./ไร่	...4,800... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....กล้วยไข่.....	...2... ครัวเรือน ...19... ไร่	...1,000... กก./ไร่	...8,000... บาท/ไร่	...10,000... บาท/ไร่
	สวน.....ลำไย.....	...3... ครัวเรือน ...10... ไร่	...500... กก./ไร่	...6,000... บาท/ไร่	...9,000... บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...40... ครัวเรือน ...750... ไร่	...8,000... กก./ไร่	...4,000... บาท/ไร่	...8,000... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
หมู่ที่ 9 บ้านบึงลูกนก					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...30... ครัวเรือน ...450... ไร่	...750... กก./ไร่	...4,800... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...35... ครัวเรือน ...600... ไร่	...800... กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...3... ครัวเรือน ...450... ไร่	...15,000... กก./ไร่	...13,000... บาท/ไร่	...15,000... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...7... ครัวเรือน ...75... ไร่	...2,500... กก./ไร่	...1,000... บาท/ไร่	...1,700... บาท/ไร่
	☐ ไร่ถั่วเหลือง	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
หมู่ที่ 10 บ้านหนองทอง					
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...91... ครัวเรือน ...1,800... ไร่	...700... กก./ไร่	...4,500... บาท/ไร่	...5,800... บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....กล้วยไข่.....	...12... ครัวเรือน ...120... ไร่	...1,000... กก./ไร่	8,000... บาท/ไร่	...10,000... บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....กล้วยน้ำว้า.....	10...ครัวเรือน10....ไร่	1,250...กก./ไร่	2,000...บาท/ไร่	5,000...บาท/ไร่
	สวน.....แตงโม.....	6...ครัวเรือน300....ไร่	5,000...กก./ไร่	20,000...บาท/ไร่	40,000...บาท/ไร่
	สวน.....ลำไย.....	3...ครัวเรือน635....ไร่	600...กก./ไร่	6,600...บาท/ไร่	14,400...บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	69...ครัวเรือน700....ไร่	15,000...กก./ไร่	600...บาท/ไร่	800...บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	5...ครัวเรือน50....ไร่	600...กก./ไร่	3,000...บาท/ไร่	4,200...บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	20...ครัวเรือน150....ไร่	5,000...กก./ไร่	2,500...บาท/ไร่	7,500...บาท/ไร่
หมู่ที่ 11 บ้านวังแม่พาย					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	118...ครัวเรือน2,069....ไร่	800...กก./ไร่	5,000...บาท/ไร่	6,000...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	10...ครัวเรือน1,500....ไร่	15,000...กก./ไร่	12,000...บาท/ไร่	13,500...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ถั่วเหลือง	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 12 บ้านคลองสำราญ					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	79...ครัวเรือน4,500....ไร่	700...กก./ไร่	5,500...บาท/ไร่	6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....มะนาว.....	10...ครัวเรือน148....ไร่	700...กก./ไร่	15,000...บาท/ไร่	20,000...บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	12.....ครีวเรือน720.....ไร่	15,000.....กก./ไร่	12,000.....บาท/ไร่	13,500.....บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่ถั่วเหลือง	14.....ครีวเรือน200.....ไร่	260.....กก./ไร่	2,000.....บาท/ไร่	3,000.....บาท/ไร่
2.4) อื่น	☒ อื่นๆ โปรดระบุ ผักกูดช่วย	10.....ครีวเรือน18.....ไร่	3,000.....กก./ไร่	10,000.....บาท/ไร่	20,000.....บาท/ไร่
หมู่ที่ 13 บ้านคุยปอขาว					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	13.....ครีวเรือน546.....ไร่	700.....กก./ไร่	5,000.....บาท/ไร่	6,500.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	41.....ครีวเรือน1,615.....ไร่	800.....กก./ไร่	5,500.....บาท/ไร่	6,800.....บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	2.....ครีวเรือน30.....ไร่	15,000.....กก./ไร่	12,000.....บาท/ไร่	13,500.....บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	5.....ครีวเรือน50.....ไร่	600.....กก./ไร่	3,000.....บาท/ไร่	4,200.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 14 บ้านทุ่งรวงทอง					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	143.....ครีวเรือน3,000.....ไร่	800.....กก./ไร่	5,500.....บาท/ไร่	6,500.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ถั่วเหลือง	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 15 บ้านตะแบกงาม					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...73...คร้าวเรือน ...1,374...ไร่	...750...กก./ไร่	...4,800...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....คะน้ำ.....	...2...คร้าวเรือน ...20...ไร่	...1,000...กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	...10,000...บาท/ไร่
	สวน.....กวางตุ้ง.....	...2...คร้าวเรือน ...2...ไร่	...1,200...กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	...10,000...บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...5...คร้าวเรือน ...850...ไร่	...15,000...กก./ไร่	...12,000...บาท/ไร่	...13,500...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ถั่วเหลือง	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☒ อื่นๆ โปรตระกูล ผักกูดช่วย	...28...คร้าวเรือน ...200...ไร่	...3,600...กก./ไร่	...10,000...บาท/ไร่	...20,000...บาท/ไร่
หมู่ที่ 16 บ้านหนองตะเข้					
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...46...คร้าวเรือน ...1,525...ไร่	...1,200...กก./ไร่	...5,500...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...15... ครัวเรือน ...1,000... ไร่	...15,000... กก./ไร่	...12,000... บาท/ไร่	...13,500... บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	...3... ครัวเรือน ...110... ไร่	...4,000... กก./ไร่	...4,500... บาท/ไร่	...10,000... บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...9... ครัวเรือน ...90... ไร่	...6,000... กก./ไร่	...3,500... บาท/ไร่	...10,200... บาท/ไร่
หมู่ที่ 17 บ้านเขานางทอง					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...30... ครัวเรือน ...500... ไร่	...800... กก./ไร่	...5,500... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....มะนาว.....	...3... ครัวเรือน ...10... ไร่	...700... กก./ไร่	...15,000... บาท/ไร่	...20,000... บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...3... ครัวเรือน ...100... ไร่	...15,000... กก./ไร่	...12,000... บาท/ไร่	...13,500... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...30... ครัวเรือน ...1,500... ไร่	...6,000... กก./ไร่	...3,500... บาท/ไร่	...8,000... บาท/ไร่
หมู่ที่ 18 บ้านหนองศาลา					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...31... ครัวเรือน ...150... ไร่	...700... กก./ไร่	...5,500... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...22... ครัวเรือน ...120... ไร่	...700... กก./ไร่	...5,500... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...12... ครัวเรือน ...1,500... ไร่	...15,000... กก./ไร่	...12,000... บาท/ไร่	...13,500... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...5... ครัวเรือน ...55... ไร่	...5,000... กก./ไร่	...2,500... บาท/ไร่	...7,500... บาท/ไร่

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาได้คนไทยมีความสุข
และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
ซึ่งแผนพัฒนาประเทศไทย ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้วและสร้าง
ความสุขของคนไทย **จึงมีความมั่นคง เติบโตและ
เป็นธรรม** เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยบรรลุ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 -2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สารสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม

สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 – 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะ

เงินเพื่อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 – 2550) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 – ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ

สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กัดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,7392 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปแบบของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ ก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 – 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบ

ต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อเท็จจริง เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สาหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีนโยบายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีน้อยยะต่อต้านทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีน้อยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่

สำคัญเงื่อนไขจาเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจาเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่

รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็น ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับ

ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบคลุม มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกเว้นปีเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว

ในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลา นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีการกำหนด

เกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมาย และภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รัฐบาล และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่าง ๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วง ๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้ง มีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.4 การยอมรับของสังคม มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่มสร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อให้ได้การยอมรับจากทุกภาคส่วนในสังคม

ไทยแลนด์ 4.0 (THAILAND 4.0)

การจัดทำแผนพัฒนาต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ 4.0 โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ 4.0 มีดังนี้

ประเทศไทย 4.0 ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (AgriTech) เทคโนโลยีอาหาร (FoodTech) เป็นต้น
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (HealthTech) เทคโนโลยีการแพทย์ (MedTech) สปา (Spa) เป็นต้น
3. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (RobotTech) เป็นต้น
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (EdTech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (DesignTech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (TravelTech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

กรอบหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ได้กำหนดสถานะและทิศทางการปรับตัวของ ประเทศไทยไว้ว่า ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศในอนาคต และผลของการพัฒนาที่ผ่านมาแสดงว่าประเทศไทยมีศักยภาพและโอกาสในการปรับตัวและได้รับประโยชน์จากสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในขณะเดียวกันมีประเด็นความเสี่ยงเชิงโครงสร้างหลายประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมไทย เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามสู่ประเทศรายได้สูง และคนไทยอยู่ได้อย่างมีความสุขใน สังคมภายใต้กระแสของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงควรพิจารณานำจุดแข็งของประเทศไทยที่สั่งสมมาตั้งแต่อดีต ปรับปรุงจุดอ่อนมาใช้จัดการกับโอกาสและอุปสรรคเพื่อวิเคราะห์สถานะและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

1. ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางตอนบน การขยายตัวทาง เศรษฐกิจชะลอตัวอย่างเห็นได้ชัด และมีแนวโน้มที่ความสามารถในการรักษาสัดส่วนแบ่งการตลาดจะลดลง เพราะกำลังสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน

2. อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยรวมอยู่ในอันดับที่ 30 จาก 60 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่มาเลเซีย อยู่ในอันดับที่ 14 และสิงคโปร์ อันดับที่ 3 โดยสมรรถนะทางเศรษฐกิจและ ประสิทธิภาพภาคเอกชนอยู่ในอันดับที่ดี ในขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการศึกษาอยู่ในอันดับที่ไม่ดี

3. โครงสร้างการผลิตมีการเปลี่ยนผ่าน จากภาคเกษตรและอุตสาหกรรมไปสู่บริการมากขึ้น มีสัดส่วนภาคบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูงสุด เปิดโอกาสให้ประเทศก้าวสู่ความเป็นชาติ การค้าและบริการ ประเทศมีฐานการผลิตที่กว้างและเข้มแข็งในหลายสาขาอุตสาหกรรมและบริการและ การพัฒนาต่อยอดด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมและบริการบนฐานดิจิทัลและ สร้างสรรค์จะเพิ่มแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้ความเติบโตอย่างต่อเนื่องในอนาคต แม้ว่าตกอยู่ในฐานะที่ มีคู่แข่งทางการค้าในตลาดโลกจำนวนมากขึ้น แต่มีแนวโน้มขยายอุปสงค์ภายในประเทศ

4. ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับภูมิภาคและโลกมีมากขึ้น โดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียนและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต จะนำไปสู่การสร้างอำนาจการต่อรองการเมือง สังคม และสิ่งแวดล้อม ขยาย ตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ด้านสังคม

1. ประเทศไทยกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ทำให้ภาระการคลังเพิ่มขึ้น อัตราการพึ่งพาของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นมีแนวโน้ม การพึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน และสามารถขยายตลาดสินค้าผู้สูงอายุในประเทศ

2. คุณภาพของคนไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น มีสุขภาพดีขึ้นและได้รับหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึง

3. ผลผลิตการผลิตแรงงานไทยยังต่ำ ขณะที่ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะและองค์ความรู้สูงทั้งปริมาณและคุณภาพเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 แต่ไทยสามารถดึงดูดแรงงานทักษะสูงจากต่างประเทศ แต่ยังคงป้องกันการเคลื่อนย้ายของแรงงาน ทักษะสูงไปสู่ประเทศที่มีค่าแรงสูงกว่า

4. ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ความเหลื่อมล้ำยังเป็นปัญหาสำคัญที่นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม โดยที่บริบทการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างและประชากร และโครงสร้างเศรษฐกิจอาจส่งผลให้ ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทวีความรุนแรงขึ้น ขณะที่แนวโน้มของความเหลื่อมล้ำระหว่าง แรงงานที่มีทักษะสูงและทักษะต่ำจะยิ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นจากความแตกต่างกันทางด้านรายได้

5. สังคมไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตจากการที่มีค่านิยมเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมต่างชาติที่หลากหลาย เนื่องจากขาดทักษะการคิด วิเคราะห์ไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี เพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสใหม่ของโลกได้

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดวิกฤตน้ำและการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาระดับการจัดการ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพเพื่อรับมือกับวิกฤตที่เกิดขึ้น

2. การใช้ทุนทรัพยากรเกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน ทำให้เกิดกระแสการอนุรักษ์สังคม ความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรจะมีแนวโน้ม รุนแรงมากขึ้น รัฐจะต้องมีกลไกจัดการความขัดแย้งสร้างธรรมาภิบาล และความเป็นธรรมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

3. การบริหารจัดการน้ำทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพยังขาดประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำระบบนิเวศลุ่มเสื่อมโทรม และภาวะการขาดแคลนน้ำในอนาคตจะเพิ่มมากขึ้น จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องพัฒนากลไกการบริหารจัดการ และให้มีการจัดการทั้งด้าน อุปสงค์และอุปทาน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต

4. ปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อทั้งด้านคุณภาพชีวิต สุขภาพอนามัยของประชากร และมีต้นทุนทางเศรษฐกิจในการจัดการแก้ไข ซึ่งจะเป็นปัญหาหลักของเมืองที่มีความเจริญอย่างรวดเร็วใน อนาคต จำเป็นต้องมีการวางแผนลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

ด้านความมั่นคง

1. ประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างแน่นแฟ้นแต่ยังล่อลวงละเมิดด้วยการให้ข้อมูลที่บิดเบือน ผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยยังมีความพยายามนำสถาบันหลักมาเชื่อมโยงกับความขัดแย้งทางการเมืองและความเห็นต่างความคิด

2. ไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้าย
3. ประเทศไทยมีความเสี่ยงในด้านไซเบอร์ โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ประมาณ 1 ใน 5 เครื่อง ในประเทศถูกโจมตีจากโปรแกรมที่ไม่พึงประสงค์ และในอนาคตแนวโน้มความเสี่ยงอาจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
4. ประเทศไทยเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่หลากหลายรูปแบบและมีวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

ด้านการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาล

1. การให้บริการประชาชนจะต้องปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากลเมื่อเทียบกับต่างประเทศ
2. การสรรหาและพัฒนาข้าราชการที่มีคุณภาพทดแทนข้าราชการที่เกษียณอายุ
3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐให้สามารถปรับตัวให้ทันกับยุคดิจิทัล
4. การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐและเอกชน
5. กระบวนการยุติธรรมยังขาดประสิทธิภาพ และกฎหมายล้าสมัยไม่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ

อีกทั้ง การพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง หลากหลายรูปแบบทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ การเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กระแสการเปิดเสรีเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี การก่อการร้ายข้ามชาติ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประกอบกับการพัฒนาที่ผ่านมายังคงประสบปัญหาหลายๆ ด้าน ทั้งปัญหาคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรม ผลิตภาพการผลิตต่ำ และความเสื่อมโทรมของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างเหมาะสมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนพัฒนาที่คำนึงถึง การวางรากฐานของประเทศในระยะยาว ทั้งในด้านความมั่นคงเศรษฐกิจ / สังคม / ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ การบริหารจัดการที่ดี โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ประกอบด้วย

1. ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 เพื่อให้การพัฒนาในทุกมิติเป็นไปอย่างมีบูรณาการ บนทางสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุผล รวมถึงมี ระบบภูมิคุ้มกันที่ดี สอดคล้องกับภูมิสังคม การพัฒนาทุกด้าน มีดุลยภาพ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และ ระบบนิเวศน์มีความสอดคล้อง เกื้อกูล และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การพัฒนาในมิติหนึ่งไม่ส่งผลกระทบ ทางลบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อมิติอื่นๆ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมี คุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่นคงอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลาย เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกัน อย่าง แน่นแฟ้นแต่ยังถูกล่วงละเมิดด้วยการให้ข้อมูลที่บิดเบือน ผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยยังมี ความพยายามนำสถาบันหลักมาเชื่อมโยงกับความขัดแย้งทางการเมืองและความเห็นต่างทางความคิด เพื่อให้เกิดความขัดแย้ง นำไปสู่ความแตกแยกในสังคม

2. ไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายสิ่งแวดล้อม ชุมชน วิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม เพื่อมุ่งไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของ ประเทศอย่างแท้จริง

คำนึงถึง “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยใช้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคนไทยให้เป็น พลัง สำคัญในการสร้างความมั่นคงของชาติ เป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยในมิติสังคม พัฒนาคนทุกช่วงวัย และ เตรียมความพร้อมเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นให้คนมีศักยภาพและการเรียนรู้ มีความคิด สร้างสรรค์ มีความสามารถรอบ ด้าน และมีโอกาสในการเข้าถึงคุณภาพของการศึกษาอย่างเท่าเทียม ลด ความเหลื่อมล้ำในสังคม และยกระดับ คุณภาพชีวิตของคนและครอบครัวให้ดีขึ้น ในมิติเศรษฐกิจ พัฒนาคน ทางด้านคุณภาพและปริมาณเพื่อเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการเพื่อก้าวสู่การหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ในมิติด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างคน ให้ใช้และอยู่กับสิ่งแวดล้อม อยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ พื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างเหมาะสม สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

3. มุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ต่างๆ อย่างมี ประสิทธิภาพ ทั้งกลไก ที่เป็นกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ โดยต้องปรับปรุงให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการ พัฒนาใน ทุกระดับ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อน หรือ เป็นอุปสรรคต่อการหนุนเสริมการ ปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆควบคู่กับการพัฒนากลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่ รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หรือประเด็นการพัฒนาเฉพาะในแผนฯทั้งในระดับประเทศ และระดับพื้นที่ให้ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิด สร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน

กล่าวโดยสรุป หลักการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการพัฒนาที่น้อมนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญาพื้นฐานในการกำกับทิศทางการพัฒนาประเทศให้ เติบโตอย่าง มีคุณภาพ คำนึงถึงการวางรากฐานการพัฒนาในระยะยาว คนในชาติจะต้องได้รับการพัฒนา ให้เป็น คนดี คนเก่ง มี คุณธรรม จริยธรรม ความเพียร และมีจิตสำนึก คำนึงถึงประโยชน์ของชาติเป็น สำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการ พัฒนากลไกสำคัญในการขับเคลื่อนแผนฯ ทั้งการปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบ กลไกการทำงานที่มีหน้าที่ ผลักดันประเด็นการพัฒนาสำคัญต่างๆ และกลไกที่เกี่ยวข้องกับ การใช้องค์ความรู้ เพื่อให้ประเทศก้าวไปสู่สังคมคม ที่ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ได้ในอนาคต

ทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

* แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2558 - 2577) ขณะนี้รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาเพื่อยกร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวด้วย โดยในเบื้องต้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2558 - 2577) ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลुวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 6 ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560-2564) เป็นสำคัญ

* การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

สศช.ได้นำความคิดเห็นจากการประชุมประจำปี 2558 ของ สศช.มาประมวลและยกร่างแนวคิดยุทธศาสตร์ และนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งที่ 4/2558 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2558 และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ 11/2557 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ซึ่งประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบคลุมไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทัวถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

3. ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปแบบคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

4. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20 ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (1) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (2) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (3) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดน ชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (5) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (6) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และไซเบอร์ (7) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (8) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ (9) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (10) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (11) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็น

รูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนา ด้านความมั่นคง

6. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการ ภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็น การพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐ ผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการ บริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอรัปชั่น เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอรัปชั่น ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนา ประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตกประเทศไทยปี 2577

7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม ขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนา ความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อม บำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การ พัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

8. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการเพิ่มการลงทุน วิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้าง พื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อยุติให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วย

ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษารากฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (1) การพัฒนาภาค (2) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (3) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลังเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

10. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 (Post-ASEAN 2015) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(1) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) ปรับโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิต ที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(2) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(3) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(4) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้าน สุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(5) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(6) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

2. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้มีความเชื่อมโยงกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551 – 2554 และแผนพัฒนาฉบับที่ 10 รวมทั้งแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน มีทิศทางการพัฒนาด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาบริการพื้นฐานของเมืองและสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงข่ายคมนาคม และสร้างมูลค่าเพิ่มทางภาคการผลิตและบริการบนพื้นฐานของความรู้และวัฒนธรรม ภูมิปัญญา

(2) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

(3) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และพิษณุโลก เน้นการสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และน้ำ สร้างมูลค่าเพิ่มการ

ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศาสนา การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้า บริการ การขนส่งและการกระจายสินค้า

(4) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และอุทัยธานี เน้นพัฒนาข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรอย่างครบวงจร พัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนจากผลผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. โครงการสำคัญ (Flagship Project)

1. โครงการพัฒนามูลค่าเพิ่มให้กับเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
2. โครงการยกระดับสินค้าหัตถกรรมและการท่องเที่ยวล้านนาสู่สากล
3. โครงการพัฒนาเมืองเชียงใหม่-ลำพูน รองรับการเป็นศูนย์กลางความเจริญที่เชื่อมโยง

กับ นานาชาติและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน

4. โครงการสืบสานพัฒนาองค์ความรู้ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมล้านนา
5. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำในระดับชุมชน
6. โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการน้ำต้นทุน

(2) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ.2561-2564) (ฉบับ

ทบทวน) จังหวัดกำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร อุทัยธานี

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางธุรกิจข้าว สินค้าเกษตร การท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมล้ำค่า”

เป้าประสงค์รวม

1. ผลผลิตข้าวและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน
2. ผลิตภัณฑ์แปรรูปข้าวและสินค้าเกษตรเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการผลิตที่มีมาตรฐาน
3. ศูนย์กลางการค้าข้าว สินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูปทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. การท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของชาวไทย และชาว

ต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างและกระบวนการผลิตสินค้าการเกษตร
2. ส่งเสริมการแปรรูป การตลาด การขนส่งและการกระจายสินค้า
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการบริหาร

4. จัดการท่องเที่ยว
5. สร้างความพร้อมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตำแหน่งการพัฒนา

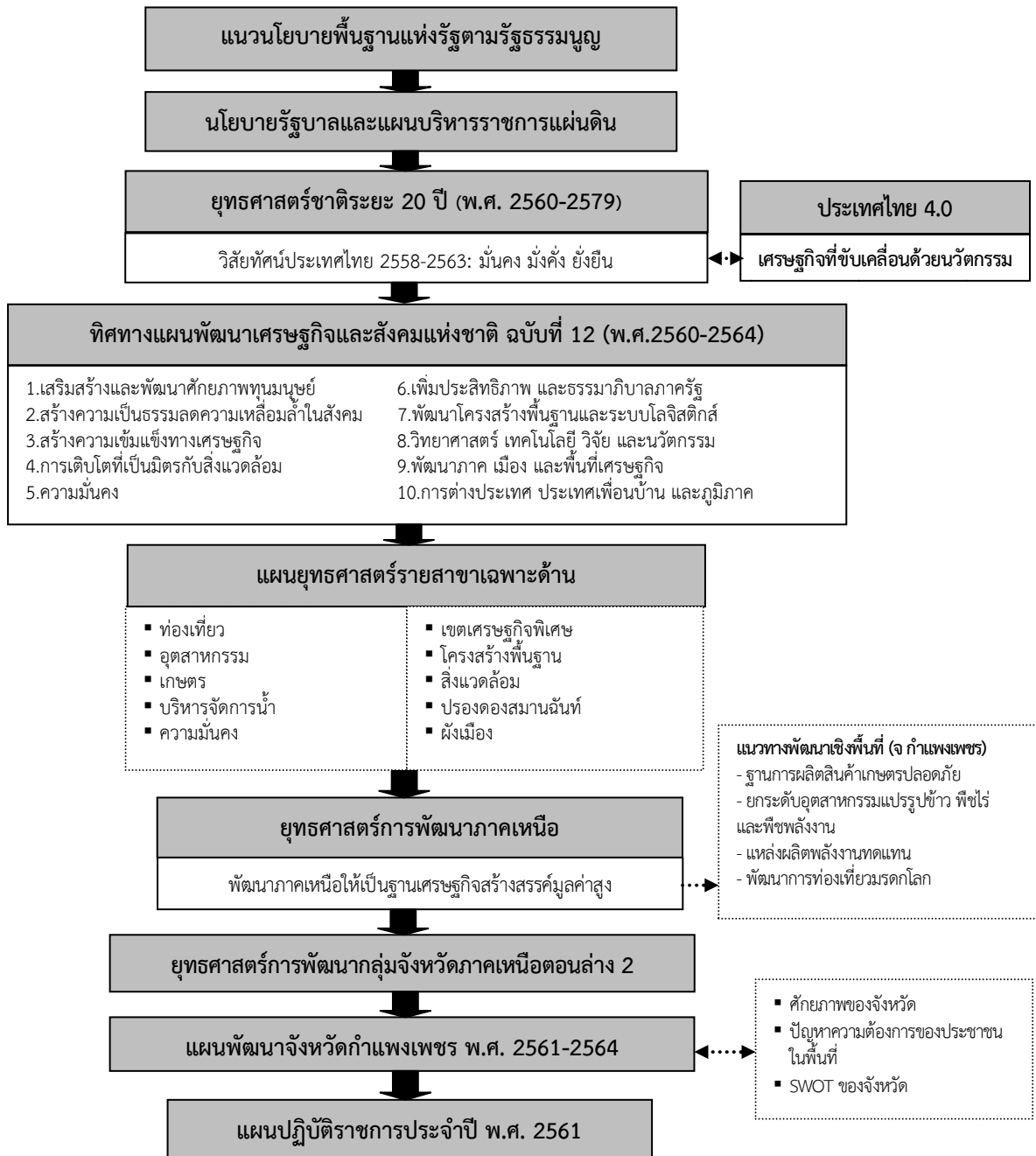
1. ด้านการเกษตร
2. ด้านการท่องเที่ยว

(3) แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชร

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2564 จังหวัดได้ดำเนินการตามนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามมติที่ประชุม อ.ก.น.จ. เกี่ยวกับการพัฒนาระบบฯ ครั้งที่ 1/2559 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2559 โดยเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาลและแผนบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560-2579 และประเทศไทย 4.0 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) แผนยุทธศาสตร์รายสาขาเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 โดยจังหวัดให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงนโยบายระดับชาติและทิศทางการพัฒนาประเทศสู่การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเพื่อตอบสนองศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเป้าหมายในระดับชาติ ดังแผนภูมิ ต่อไปนี้

แผนภูมิ 3-1 กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชรได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดได้สะท้อนถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ซึ่งนำไปสู่การบูรณาการในเชิงพื้นที่ (Area-Based) เชิงภารกิจ (Function-Based) และการมีส่วนร่วม (Participation) โดยได้กำหนดเป้าหมายหรือผลลัพธ์สุดท้ายที่จังหวัดต้องการบรรลุและวิธีการที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของ

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และท้องถิ่น ตลอดจนสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประชุมชี้แจง สร้างความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องให้ทราบวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางและขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลให้ครบถ้วน ได้แก่ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด ข้อมูลเชิงเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ขั้นตอนที่ 3 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพของจังหวัดเพื่อรับทราบความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมเชิงปฏิบัติการโดยบูรณาการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและแผนบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560-2579 และประเทศไทย 4.0 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) แผนยุทธศาสตร์รายสาขาเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือและทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ที่ให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปข้าว พืชไร่ และพืชพลังงาน การพัฒนาแหล่งผลิตพลังงานทดแทน การพัฒนากลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ ผสมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังพิจารณาความสอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 (จ.กำแพงเพชร จ.นครสวรรค์ จ.อุทัยธานี จ.พิจิตร) ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลางธุรกิจข้าว สินค้าเกษตรปลอดภัย การท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมล้ำค่าระดับประเทศ” และประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการผลิตข้าวและสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน การแปรรูป การตลาด และการกระจายสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวตามมาตรฐานเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 5 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ โดยระดมความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย รวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อกำหนดโครงการขับเคลื่อนกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในแต่ละห่วงโซ่ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ (กรุณาดูแผนภูมิ Value Chain ประกอบ)

ขั้นตอนที่ 6 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติราชการสำหรับใช้เป็นแนวทางขับเคลื่อนโครงการให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

แผนพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชร พ.ศ. 2561-2564

3.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์ หมายถึง เป้าหมายในเชิงผลลัพธ์ที่จังหวัดต้องการให้เกิดขึ้น โดยแสดงถึงจุดเน้นหรือสิ่งที่จังหวัดต้องการจะเป็นในอนาคตอย่างชัดเจน รวมทั้งมีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับการวิเคราะห์สภาพการณ์และโอกาสของพื้นที่ และมีการระบุตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดอย่างชัดเจน โดยผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการจากทุกภาคส่วนของจังหวัดได้กำหนดตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด (Positioning) ที่ให้ความสำคัญกับประเด็นดังต่อไปนี้ (1) แหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย (2) แหล่งผลิตพืชพลังงานทดแทน และ (3) การท่องเที่ยวมรดกโลก โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้

“แหล่งผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย ฐานผลิตพืชพลังงานทดแทน และเมืองท่องเที่ยวมรดกโลก”
การพัฒนาไปสู่ “แหล่งผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย” มีเหตุผลประกอบ ดังนี้

จังหวัดมีทรัพยากรดินและน้ำอุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการเกษตร โดยมีแม่น้ำต้นสายหลักคือ มีแม่น้ำปิงไหลผ่านเป็นระยะทางยาวประมาณ 104 กิโลเมตร และมีพื้นที่ชลประทานมากเป็นลำดับ 1 ของประเทศ โดยมีพื้นที่ทั้งหมด 1,755,688 ไร่ รวมทั้งมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา โดยมีพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในฤดูกาลปี 2558/2559 ดังนี้ ข้าวนาปีมีพื้นที่ที่เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 1.21 ล้านไร่ ผลผลิตเฉลี่ย (ต่อพื้นที่เก็บเกี่ยว) ต่อไร่ เท่ากับ 721กก./ไร่ มันสำปะหลังมีพื้นที่ปลูก จำนวน 566,477 ไร่ โดยมีผลผลิตเฉลี่ย (ต่อพื้นที่เก็บเกี่ยว) ต่อไร่ เท่ากับ 3,667 กก./ไร่ และสามารถผลิตได้ถึง 2.5 ล้านตัน/ปี มากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ อ้อยมีพื้นที่ปลูก 714,740 ไร่ มีผลผลิตเฉลี่ยพื้นที่เก็บเกี่ยว 10,998 กก./ไร่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีพื้นที่ปลูก 28,888 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 873.89 กก./ไร่ พื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีแนวโน้มสูงขึ้น และยางพารา มีพื้นที่ปลูก จำนวน 40,847 ไร่ พื้นที่ปลูกยางพารามีในทุกอำเภอ ซึ่งในปัจจุบันสามารถเปิดกรีดยางได้แล้ว จำนวน 11,714 ไร่ผลผลิตเฉลี่ย 188 กก./ไร่

นอกจากพื้นที่จังหวัดจะมีความเหมาะสมในการทำเกษตรกรรมแล้ว โครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม เท่ากับ 20.78 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด มีมูลค่า ณ ราคาประจำปี 2557 เท่ากับ 23,477 ล้านบาท สำหรับจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม พบว่าในปี 2558 มีโรงงานประเภทต่างๆ 698 แห่ง ปี 2557 มีโรงงาน 654 แห่ง มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.73 นอกจากนี้ จังหวัดยังมีโรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง หรือโรงงานผลิตแป้งมันทั้งหมด 9 แห่ง โรงงานน้ำตาล 3 แห่ง และโรงสีข้าวที่ประกอบกิจการ 23 แห่ง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผนวกกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดทิศทางการยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือและการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 (จ.กำแพงเพชร จ.นครสวรรค์ จ.อุทัยธานี จ.พิจิตร) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยในรูปแบบ

ฟาร์มเกษตรอัจฉริยะ และยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปข้าว พืชไร่ และพืชพลังงาน ประกอบกับนโยบายของรัฐที่ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ที่เน้นโครงสร้างเศรษฐกิจแบบ Value-Based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการเกษตร มีการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสมกับประเภทของพืชที่ปลูก (Zoning) การพัฒนาเกษตรกรสู่การเป็น Smart Farmer การใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตรทดแทนแรงงานเกษตร รวมทั้งการให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมแปรรูป วัตถุดิบทางการเกษตรเป็นอาหารที่มีมูลค่าสูงและสร้างช่องทางการตลาดและการกระจายสินค้าใหม่ให้กับผู้ผลิต ตลอดห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมตั้งแต่เกษตรกรจนถึงผู้จำหน่ายอาหาร ผนวกกับนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก และ กระแสความต้องการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในระดับโลกเพิ่มสูงขึ้น จังหวัดจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพสินค้า ความปลอดภัย และพัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี มีกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค ใช้ ทรัพยากรอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด สร้างความตระหนักรับผิดชอบของผู้ผลิต และเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

การให้ความสำคัญกับ “ฐานผลิตพืชพลังงานทดแทน” มีเหตุผลประกอบ ดังนี้

จังหวัดมีศักยภาพในการผลิตพลังงานทดแทนในรูปของชีวมวลแข็งที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตร และ เศษวัสดุเหลือใช้จากการเกษตร อาทิ ใบอ้อย ชานอ้อย ข้าว ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน ถั่ว ที่สามารถนำไปใช้เป็น พลังงานทดแทนพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นจำนวนมาก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติได้กำหนดแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ โดยมุ่งเน้นให้จังหวัดกำแพงเพชรเป็นแหล่งผลิตพลังงานทดแทน เนื่องจากมีศักยภาพด้านนี้สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อ้อยและมันสำปะหลัง โดยกรมพัฒนาที่ดินได้ระบุการใช้ประโยชน์ ที่ดินตามหลักการ Zoning ว่ามีพื้นที่ประมาณ 283,719 ไร่ ที่เกษตรกรใช้ทำนาและได้ผลตอบแทนต่ำและพื้นที่ ดังกล่าวมีศักยภาพเหมาะสมต่อการปลูกอ้อย จึงนับว่าเป็นโอกาสดีที่จะปรับเปลี่ยนจากพื้นที่นาไม่เหมาะสมมาปลูก อ้อยโรงงานทดแทน นอกจากนี้ จังหวัดยังมีผลผลิตมันสำปะหลังถึง 2.5 ล้านตัน/ปี มากเป็นอันดับสองของประเทศ จากข้อมูลข้างต้น จังหวัดจึงควรให้ความสำคัญกับการเป็นแหล่งผลิตพืชพลังงานทดแทน เพื่อสร้างโอกาส สร้าง รายได้ให้เกษตรกรและตอบสนองนโยบายรัฐบาลและทิศทางการพัฒนาประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อมูลจากรายงานผลภาพรวมระดับการพัฒนาของทุกจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Comparative Benchmark) ระบุว่าจังหวัดกำแพงเพชรมีส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 87.06 สูงเป็นอันดับที่ 18 ของประเทศ จังหวัดสามารถนำโอกาสจากการที่รัฐบาลมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ที่ เน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมมาช่วยแก้ไขปัญหารวมทั้งสามารถแปลงจากขยะเป็นพลังงานเชื้อเพลิง และแปลงเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นชีวมวลแข็งที่สามารถนำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนพลังงานเชื้อเพลิง ฟอสซิล และสามารถพัฒนาไปสู่โรงไฟฟ้าพลังงานทดแทน จังหวัดยังมีโรงไฟฟ้าจำนวนทั้งสิ้น 15 แห่ง โดยมี

โรงไฟฟ้าที่ผลิตจากก๊าซธรรมชาติ จำนวน 1 แห่ง โรงไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 4 แห่ง โรงไฟฟ้าจากชีวมวล 8 แห่ง โรงไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 2 แห่ง และยังมีโรงงานผลิตเอทานอลที่ใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบหลักเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิงอีก 1 แห่ง ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดกำแพงเพชรมีส่วนปริมาณการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 38.95 และมีการคาดคะเนว่า ในปี พ.ศ. 2560 จังหวัดกำแพงเพชรจะมีสัดส่วนปริมาณการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานทั้งหมดคิดเป็นร้อยละถึง 59.43

การให้ความสำคัญกับ “เมืองท่องเที่ยวมรดกโลก” มีเหตุผลประกอบ ดังนี้

จังหวัดกำแพงเพชรเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง เพราะมีโบราณสถานเก่าแก่ซึ่งก่อสร้างด้วยศิลาแลงหลายแห่งรวมอยู่ใน “อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร” ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ให้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2534 นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมที่สำคัญ อาทิ อุทยานแห่งชาติในจังหวัดมีจำนวน ๓ แห่ง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติคลองลาน เนื้อที่ 187,500 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ป่าคลองลานอันสมบูรณ์แหล่งสุดท้ายของจังหวัดกำแพงเพชร อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า เนื้อที่ 466,875 ไร่ อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ เนื้อที่ 558.75 ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสนามเพรียง เนื้อที่ 63,125 ไร่ พื้นที่อุทยานแห่งชาติในปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยของชาวไทยภูเขา 6 เผ่า ได้แก่ ม้ง เย้า ลีซอ มูเซอ กระเหรี่ยง และอีก้อ เป็นต้น

จากสถานการณ์การท่องเที่ยวโดยรวมของจังหวัดกำแพงเพชร พบว่านักท่องเที่ยวในปี พ.ศ.2556 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 9.34 แต่นักท่องเที่ยวบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมาเป็นนักทัศนาจรมากกว่านักท่องเที่ยวพักค้าง เนื่องจากเส้นทางการคมนาคมมีความสะดวกสบายมากขึ้น รวมทั้งจังหวัดกำแพงเพชร มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดหลัก เช่น พิษณุโลก และสุโขทัย จึงทำให้นักท่องเที่ยวแวะมาท่องเที่ยวแล้วเดินทางกลับไปพักค้างที่จังหวัดหลักแทน นอกจากนี้ จากการที่ไม่มีกิจกรรมยามค่ำคืนที่น่าสนใจทำให้ไม่สามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวคนไทยให้มีการพักค้าง สำหรับผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติมีปัจจัยที่สนับสนุนให้ชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยว อาทิ อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชรที่ได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลก อย่างไรก็ตาม จังหวัดยังประสบปัญหาด้านการขาดระบบขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง และขาดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง รวมทั้งขาดการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ จังหวัดจึงจำเป็นต้องจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอย่างจริงจัง จังหวัดจึงจำเป็นต้องสร้างมูลค่าเพิ่มแก่การท่องเที่ยวด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว รวมทั้ง

ประชาสัมพันธ์การตลาดโดยส่งเสริมการใช้ระบบ e-Commerce ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การจัดทำและเชื่อมโยงระบบข้อมูลและการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพผ่านเว็บไซต์ การปรับปรุงช่องทางการจัดจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายออนไลน์ทั้งในและต่างประเทศ

3.2 พันธกิจ (Mission)

เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชรมุ่งสู่การเป็น “แหล่งผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย ฐานผลิตพืชพลังงานทดแทน และเมืองท่องเที่ยวมรดกโลก” ภารกิจหลักและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีดังนี้

1. ยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมและบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยว
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างสังคมที่เข้มแข็ง และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

3.3 เป้าประสงค์รวม (Overall Goals)

เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาจังหวัดและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนการบรรลุตามวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดที่พึงปรารถนาตามแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ.2561 – 2564) จังหวัดจึงกำหนดเป้าประสงค์รวมของการพัฒนาไว้ ดังนี้

1. ปริมาณผลผลิตการเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น
2. รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
3. จำนวนแปลง/ ฟาร์ม ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย (GAP) เพิ่มขึ้น
4. สัดส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมดเพิ่มขึ้น
5. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
6. ประชาชนมีระดับคุณภาพชีวิตสูงขึ้น มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) (เรียงตามลำดับความสำคัญ)

1. พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
3. พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.5 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์

3.5.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ 1 พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5.1.1 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 1 การผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย และการผลิตพืชพลังงานทดแทนได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5.1.2 ตัวชี้วัด (KPI) ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) และค่าเป้าหมาย (Target)

3.5.1.3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ 1 พัฒนาศักยภาพการผลิตและปัจจัยพื้นฐานรองรับการผลิต

กลยุทธ์ 2 เพิ่มผลผลิต แปรรูป และใช้นวัตกรรมพัฒนาคุณภาพการผลิต

กลยุทธ์ 3 ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การตลาด

3.5.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ 2 บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

3.5.2.1 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 2 การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและยกระดับให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

3.5.2.2 ตัวชี้วัด (KPI) ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) และค่าเป้าหมาย (Target)

3.5.2.3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ 4 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 5 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 6 บริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 7 พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

3.5.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.5.3.1 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 3 ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความมั่นคง และสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน

3.5.3.2 ตัวชี้วัด (KPI) ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) และค่าเป้าหมาย (Target)

3.5.3.3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ 8 พัฒนาศักยภาพโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานรองรับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์ 9 เสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคมตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ 10 พัฒนาการให้บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 11 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกำแพงเพชร ฉบับทบทวนใหม่ (รอบปี พ.ศ.2559) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ดังต่อไปนี้

2.1 วิสัยทัศน์

“ท้องถิ่นน่าอยู่ เชิดชูธรรมาภิบาล ควบคู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต สนับสนุนเกษตรปลอดภัย เสริมสร้างเศรษฐกิจแบบยั่งยืน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม หนุนนำการเป็นแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา สาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
2. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ที่จำเป็นและเหมาะสมภายใต้ภารกิจรับผิดชอบ
3. ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ รักษา บำรุง พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน
4. ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
5. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างอาชีพเพิ่มรายได้แบบยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง
6. บริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

จุดมุ่งหมายการพัฒนา

1. ประชาชนมีโอกาสทางการศึกษา เข้าถึงการบริการด้านสาธารณสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุดมสมบูรณ์ เกิดการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเป็นที่สนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว
4. ประชาชนประกอบอาชีพมีรายได้ บนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. ท้องถิ่นมีระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

2.2 ยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาเทศบาลตำบลเขาคีรี

“เทศบาลตำบลเขาคีรี มุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง เคียงคู่ส่งเสริมการท่องเที่ยว”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเขาคีรี

เทศบาลตำบลเขาคีรีได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามาออกเป็น 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดวางผังเมืองและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ 1.1 สำรวจ ตรวจสอบ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาและซ่อมแซมถนน สะพาน ทางเท้า และเกาะกลางถนน รวมทั้งระบบการระบายน้ำ

กลยุทธ์ที่ 1.2 สำรวจ ตรวจสอบ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

กลยุทธ์ที่ 1.3 พัฒนาปรับปรุงสถานียขนส่งและการจราจร

กลยุทธ์ที่ 1.4 การสร้างและพัฒนาแหล่งน้ำให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่เอื้อต่อการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 1.5 การวางแผนและสนับสนุนการจัดทำผังเมือง

2. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2.1 การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการจัดการศึกษาทุกเพศวัยและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อสร้างโอกาสที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 2.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและประเพณีท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2.3 การส่งเสริมทะนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้เป็นองค์กรทางศาสนาที่มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและปรองดองสมานฉันท์

กลยุทธ์ที่ 2.4 การส่งเสริมความร่วมมือและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 2.5 การส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาอย่างครบวงจร

กลยุทธ์ที่ 2.6 ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพและภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร

3. ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 3.1 การส่งเสริมและสนับสนุนให้รู้จักดำรงตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3.2 การส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตในการพัฒนาการผลิตเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 3.3 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อบริหารจัดการการผลิตเกษตรปลอดภัย

4. ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์ที่ 4.1 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากระบวนการให้บริการสาธารณสุข และกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ กีฬาและนันทนาการ

กลยุทธ์ที่ 4.2 การส่งเสริมการสร้างงาน สร้างรายได้และพัฒนาการรวมกลุ่ม/องค์กร เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

กลยุทธ์ที่ 4.3 การส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงสถาบันหลักของชาติ

กลยุทธ์ที่ 4.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

5. ด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 5.1 การส่งเสริม และสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 5.2 การส่งเสริม สนับสนุนการวางแผนการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย

กลยุทธ์ที่ 5.3 การส่งเสริม สนับสนุนมาตรการประหยัดพลังงานและการส่งเสริมพลังงานทดแทนจากธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6. ด้านการยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 6.1 การพัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 6.2 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นสากลรองรับ AEC เพื่อการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 6.3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ เป็นเอกภาพ ครบวงจร และเป็นสากล การพัฒนาการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ให้ทันสมัย เป็นสากล

7. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ 7.1 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 7.2 การส่งเสริมและสนับสนุนสมรรถนะหลักของบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

2.3 เป้าประสงค์

1. ระบบคมนาคมและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้รับการพัฒนาทั่วถึง สะดวกและมีมาตรฐานพอเพียงกับความต้องการของประชาชน
2. องค์กรได้รับการพัฒนา พร้อมด้วยเครื่องมือ เครื่องใช้ ระบบการให้บริการด้วยช่องทางการรับรู้ข่าวสารต่างๆ ที่ทันสมัย บุคลากรมีจริยธรรม คุณธรรม มีความรู้ความเข้าใจ สร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของประชาชน
3. ประชาชนและทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดี บ้านเมืองมีความสะอาด ปลอดภัย เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม
4. ประชาชนได้รับการส่งเสริมอาชีพ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต ได้รับการบริการสาธารณสุขที่ดี ปราศจากโรคภัย ชุมชนปลอดภัย เสพติด มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี
5. ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดี พัฒนากิจการกรมการกีฬา นันทนาการ ให้มีคุณภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ
6. ชุมชนได้รับการสืบสานประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่

2.4 ตัวชี้วัด

1. จำนวนเส้นทางคมนาคมที่ก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซม
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้
4. จำนวนโครงการระบบระบายน้ำที่มีการก่อสร้างและซ่อมแซม
5. จำนวนโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่ดำเนินการ
6. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้น้ำ
7. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ได้รับประโยชน์

8. ร้อยละของเด็กเล็กที่มีน้ำหนัก ส่วนสูงและสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์
9. ร้อยละของสื่อการเรียนการสอนและวัสดุการศึกษา
10. ร้อยละของกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน
11. ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับอาหารเสริม(นม)
12. จำนวนครูเพียงพอต่อจำนวนเด็กนักเรียน
13. จำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
14. ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับอาหารกลางวัน
15. ร้อยละของเด็ก เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม
16. ระบบการศึกษาได้รับการพัฒนาและมีคุณภาพเพิ่มขึ้น
17. เด็ก เยาวชน ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น
18. จำนวนโครงการด้านศาสนา และวัฒนธรรม ที่ดำเนินการ
19. ประชาชนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและมีรายได้เพิ่มขึ้น
20. จำนวนโครงการด้านการพัฒนาอาชีพที่ดำเนินการในปีงบประมาณ
21. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้เพิ่มขึ้น
22. ร้อยละของประชาชนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้
23. จำนวนโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ ที่ดำเนินการ
24. จำนวนโครงการเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่ดำเนินการ
25. ร้อยละของผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ ที่รับการสงเคราะห์
26. จำนวนโครงการด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมที่ดำเนินการ
27. ร้อยละของจำนวนผู้เข้าร่วมเวทีประชาคมเพิ่มขึ้น
28. จำนวนโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขการแพร่ระบาดของปัญหายาเสพติด
29. จำนวนโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ลดอุบัติเหตุจราจร
30. ประชาชนมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงและสุขภาพจิตที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สินและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

31. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น
32. จำนวนสถานที่ที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงเพื่อยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
33. เทศบาลตำบลมีศักยภาพในการปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการโดย

เคร่งครัด

34. มีเครือข่ายการทำงานทุกภาคส่วน
35. บุคลากรได้รับการพัฒนาทักษะความรู้อย่างต่อเนื่อง
36. ระดับความสำเร็จของการประเมินผลแผนงาน/โครงการ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

37. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
38. ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล
39. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ

ประพจน์มิชอบ

40. ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
41. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน
42. ระดับความสำเร็จของการลดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติราชการ
43. ร้อยละของการสนับสนุนการเพิ่มพูนความรู้ของบุคลากรเพื่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบล
44. ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนตามยุทธศาสตร์จังหวัด

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการจัดวางผังเมือง
 - มีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการอย่างทั่วถึง
2. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไปมีความรู้มากขึ้นและศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
3. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย
 - เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไปมีความรู้ มีอาชีพและพึ่งตนเองได้มากขึ้น
4. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง
 - ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู
6. การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว
7. การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มี ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล
 - ประชาชนได้รับการบริการที่ดี

2.6 กลยุทธ์

1. พัฒนาศักยภาพโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานรองรับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดี
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
3. พัฒนาศักยภาพการผลิตและปัจจัยพื้นฐานรองรับการผลิต
4. เสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคมตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความมั่นคง

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

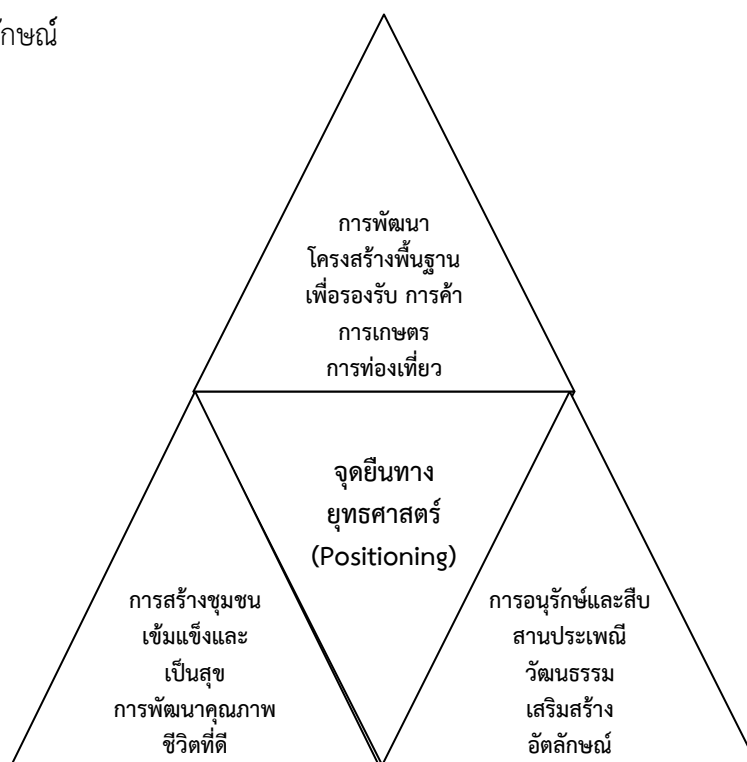
5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
6. พัฒนาการให้บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ
7. พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐและส่งเสริมธรรมาภิบาล

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

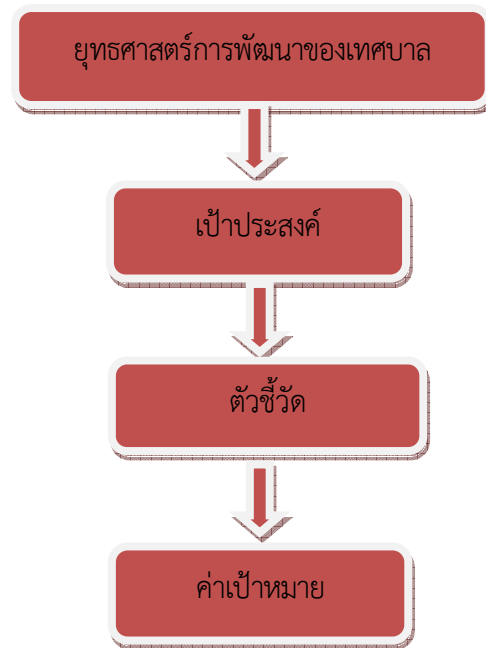
การกำหนดจุดยืนทางด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Position) ของเทศบาลตำบลเขาคีรีส กำหนดขึ้นเพื่อให้แสดงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารงานขององค์กร ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การพัฒนาด้านการศึกษา เศรษฐกิจภายในตำบลเพื่อเป็นฐานรากในการพัฒนา

เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพ ภาคการเกษตร ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ การเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งที่ต้องก้าวไปพร้อมกับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของตำบล นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กร เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล การให้ความเป็นธรรมในสังคม และการพัฒนาการบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมทั้งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและศักยภาพของเทศบาลตำบลเขาคีรีส จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) เทศบาลไว้ใน 3 ประเด็น คือการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการค้า การเกษตร การท่องเที่ยว การสร้างชุมชนเข้มแข็งและเป็นสุข การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และการอนุรักษ์และสืบสานประเพณี วัฒนธรรม เสริมสร้าง อัตลักษณ์

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเขาคีรีส ได้นำหลักการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาที่ต้องการพัฒนาในอนาคตและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาล โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis คือ การพิจารณาปัจจัยภายใน ซึ่งเป็นสถานะแวดล้อมภายในของเทศบาลที่มีผลต่อการพัฒนา ได้แก่ จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weak - W) และการพิจารณาปัจจัยภายนอก ซึ่งเป็นสถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ได้แก่ โอกาส (Opportunity - O) อุปสรรค (Threat - T) ดังนี้

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. เป็นชุมชนเกษตรกรรมที่ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำไร่ ทำนา ซึ่งถือเป็นรากฐานของคนในชุมชน 2. ทำเลที่ตั้งเหมาะสม อยู่ใกล้กับที่ว่าการอำเภอและอยู่ไม่ห่างจากตัวเมืองกำแพงเพชร มีความสะดวกในการคมนาคม 3. มีหน่วยงานของรัฐและสถานศึกษาร่วมสนับสนุนการพัฒนาในท้องถิ่น เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล โรงเรียนประถมศึกษา มีการจัดทำแผนการพัฒนา ร่วมกัน เช่นโครงการสนับสนุนด้านการศึกษา การกีฬาและการต่อต้านยาเสพติด โครงการด้านการสาธารณสุขต่าง ๆ ที่สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพจากความร่วมมือของหน่วยงานดังกล่าว 5. มีบุคลากรที่พอเพียงและมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยมีการจัดแบ่งโครงสร้างการทำงานที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และจัดวางบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม 6. มีความอิสระในการบริหารงบประมาณ จัดเก็บรายได้ และได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล จึงสามารถที่จะพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณได้อย่างเต็มที่ 7. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด 8. มีโบราณสถานเขาทองเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่หลากหลายสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยว 9. มีแผนพัฒนาเทศบาลตำบลเขาคีรีที่ชัดเจน 10. มีศาสนสถานที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชนหลายแห่ง	1. ปัญหาแหล่งน้ำไม่เพียงพอ แหล่งน้ำหลายแห่งไม่สามารถเก็บน้ำได้พอเพียงในฤดูร้อน การแก้ปัญหาจึงพุ่งประเด็นไปที่การปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำให้เกษตรกรในระยะยาว 2. การคมนาคมในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้านหลายแห่งยังไม่สะดวก ทั้งนี้ยังมีโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนหลายสายที่ชำรุดในหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนใช้ 3. ปัญหาแหล่งน้ำไม่เพียงพอ แหล่งน้ำหลายแห่งไม่สามารถเก็บน้ำได้พอเพียงในฤดูร้อน การแก้ปัญหาจึงพุ่งประเด็นไปที่การปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำให้เกษตรกรในระยะยาว 4. การคมนาคมในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้านหลายแห่งยังไม่สะดวก ทั้งนี้ยังมีโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนหลายสายที่ชำรุดในหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนใช้สัญจรไปมาสะดวกมากขึ้น 5. เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน อนึ่งหมายรวมถึง อุปกรณ์สำนักงานต่าง ๆ อุปกรณ์สื่อคอมพิวเตอร์ เครื่องมือทางช่าง รถยนต์ รถบรรทุกสาธารณภัย รถเก็บขยะ เป็นต้น 6. ชุมชนยังขาดความเข้มแข็งสามัคคี การทำกิจกรรม ต่าง ๆ ขาดความร่วมมือจากชุมชน การทำกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง ได้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในตำบล เช่นจัดกิจกรรมอบรมสัมมนา จัดตั้งกลุ่มอาชีพ เป็นต้น

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Analysis)

ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1. นโยบายของรัฐบาลให้การส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน สนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาในหลายด้านเพื่อส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน มีการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ ผนวกกับการพัฒนาตนเองตามแผนแม่บทชุมชน มีกิจกรรมการพัฒนาหลากหลาย 2. นโยบายการกระจายอำนาจ เป็นสาเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ และพัฒนาระบบบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและมีระบบบริหารจัดการที่ดี 3. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1. การผันผวนของราคาสินค้า เช่น น้ำมัน ทองคำ อันเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้น การส่งเสริมให้ภาคประชาชนลดการใช้พลังงาน ตามนโยบายของรัฐบาล โดยองค์กรของรัฐต้องเป็นต้นแบบ การส่งเสริมการทำโครงการอันเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เช่น โครงการปลูกพืชผักปลอดสารพิษ การส่งเสริมการทำปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ การส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน อันเป็นการลดการเดินทางไปสู่ตัวเมือง 2. มีงบประมาณการพัฒนาค่อนข้างจำกัด การดำเนินโครงการที่เกินศักยภาพของงบประมาณ จำเป็นต้องสรรหาแหล่งงบประมาณภายนอก เช่น งบจากส่วนกลาง งบจากจังหวัด (CEO) งบจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงได้จัดทำแผนพัฒนาโดยมีการแยกแผนงาน/โครงการที่เกินศักยภาพ เพื่อเสนอของบประมาณอุดหนุน และทบทวนแผนงานทุกปี 3. ภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่มีความรุนแรงมากขึ้น ไทยมีการเปิดเขตการค้าเสรี AFTA สินค้าจากต่างประเทศนำเข้าในราคาถูก มีการละเว้นภาษีนำเข้ากระทบต่อภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านนี้ ในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาท้องถิ่น 4. วิถีโลกไร้พรมแดน ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไปส่งผลกระทบต่อการค้าทางชีวิตและการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งธรรมชาติ 5. สถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคง นโยบายรัฐบาลที่ไม่มีความต่อเนื่องส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจจัยภายนอก (ต่อ)	
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
	6. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น 7. เกิดปัญหาภัยแล้งยาวนาน ทำให้ขาดแคลนน้ำอุปโภค – บริโภค ในช่วงฤดูแล้ง

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลตำบลเขาคีรีชนัน ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

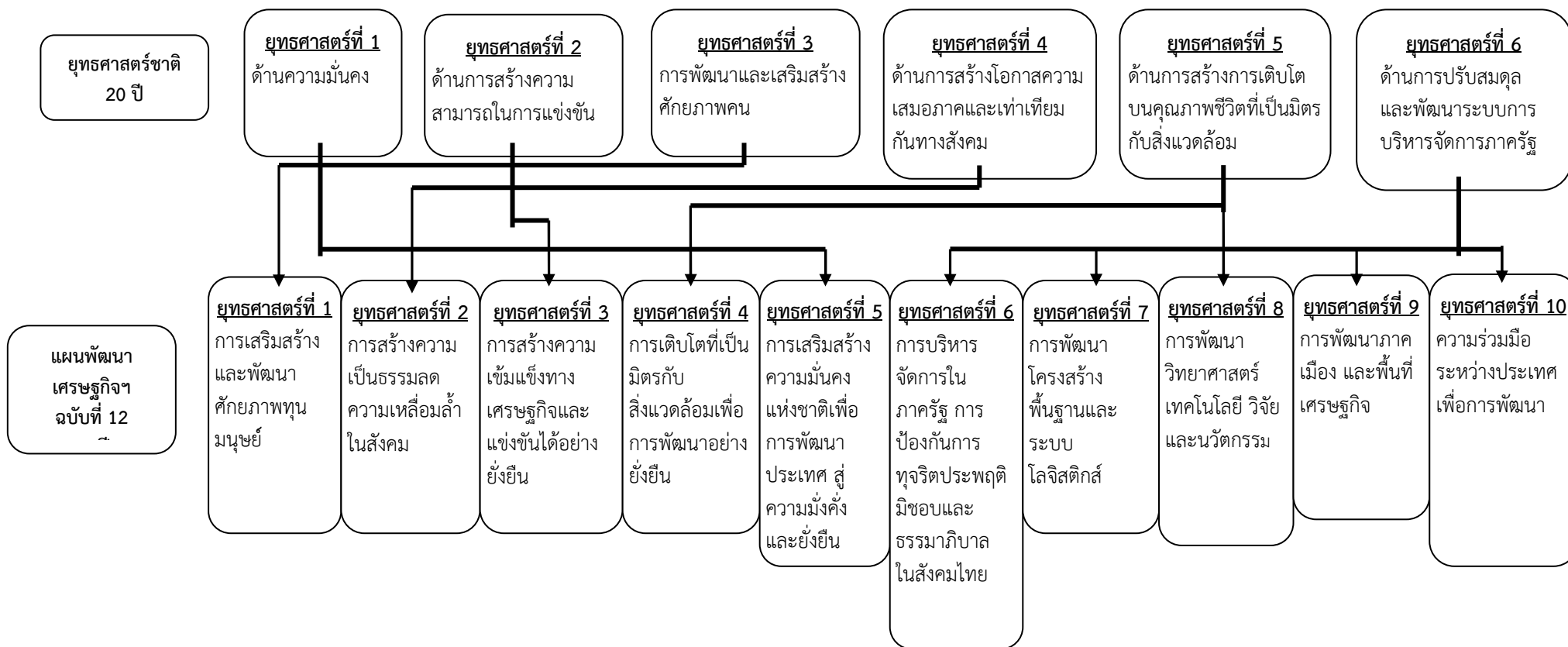
ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
1. โครงการสร้างพื้นฐาน	1) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีชนัน	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	2) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีชนัน	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	3) ครุภัณฑ์ขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีชนัน	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตันไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	4) ประชาชนต้องการ เส้นทางในการสัญจรไป มาก่อสร้างถนน คสล./ ลาดยาง	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่ เป็นสาธารณะและ ประชาชนมีความ ต้องการให้ ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการ คมนาคมเพียงพอ และ ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจรไปมา
2. ด้านงานส่งเสริม คุณภาพชีวิต	1) การศึกษาสื่อการเรียน การสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับ การศึกษาต่อในระดับที่ สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และ ขาดงบประมาณใน การศึกษา ครอบครัว ยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนใน เขตทต.	- มีสื่อการเรียนการ สอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
	2) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ ตามลำพัง และรับภาระ ในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็ก ในเขตทต.	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี
	3) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขต ทต.	- ผู้พิการได้รับ ความช่วยเหลือใน การดำรงชีวิตและ ทั่วถึง
3. ด้านการ วางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว	1) ขาดแหล่งเงินลงทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต ทต.	- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	2) ผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำระยะทางใน การขนส่งผลผลิตไกลจาก แหล่งรับซื้อ	- การพาณิชย์กรรม	- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคา สูงขึ้น
	3) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพ สูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการจ้าง งานมากขึ้น

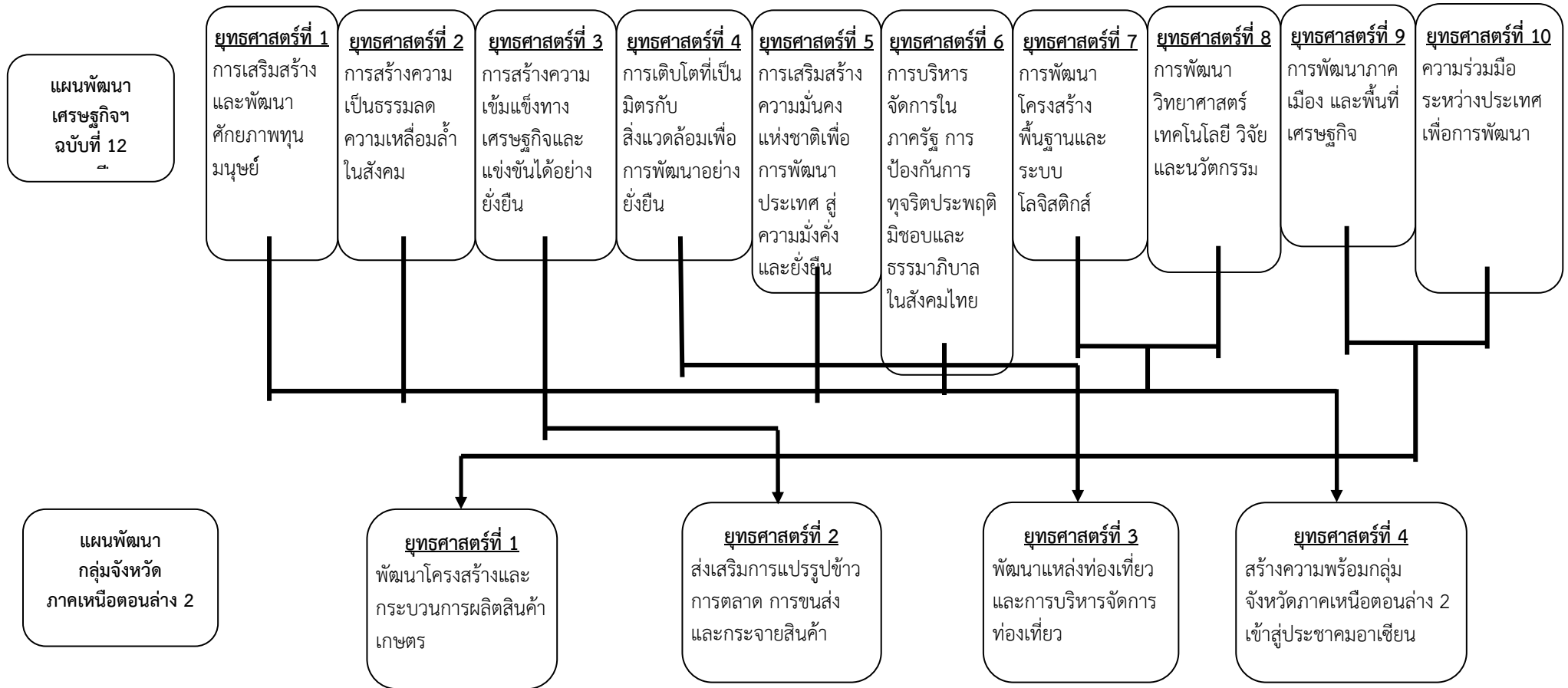
ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	4) ในเขต ทต. ไม่มีแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต ทต.	- มีแหล่งท่องเที่ยว ในเขต ทต. และ ส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวเพิ่ม มากขึ้น
4. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	1) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกกลืนเลือน ไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ถูกกลืน เลือนไปมาก	- ประชาชนในเขต ทต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ ชาวบ้านในโอกาส ต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชน และประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกกลืนและคงอยู่ สืบไป

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

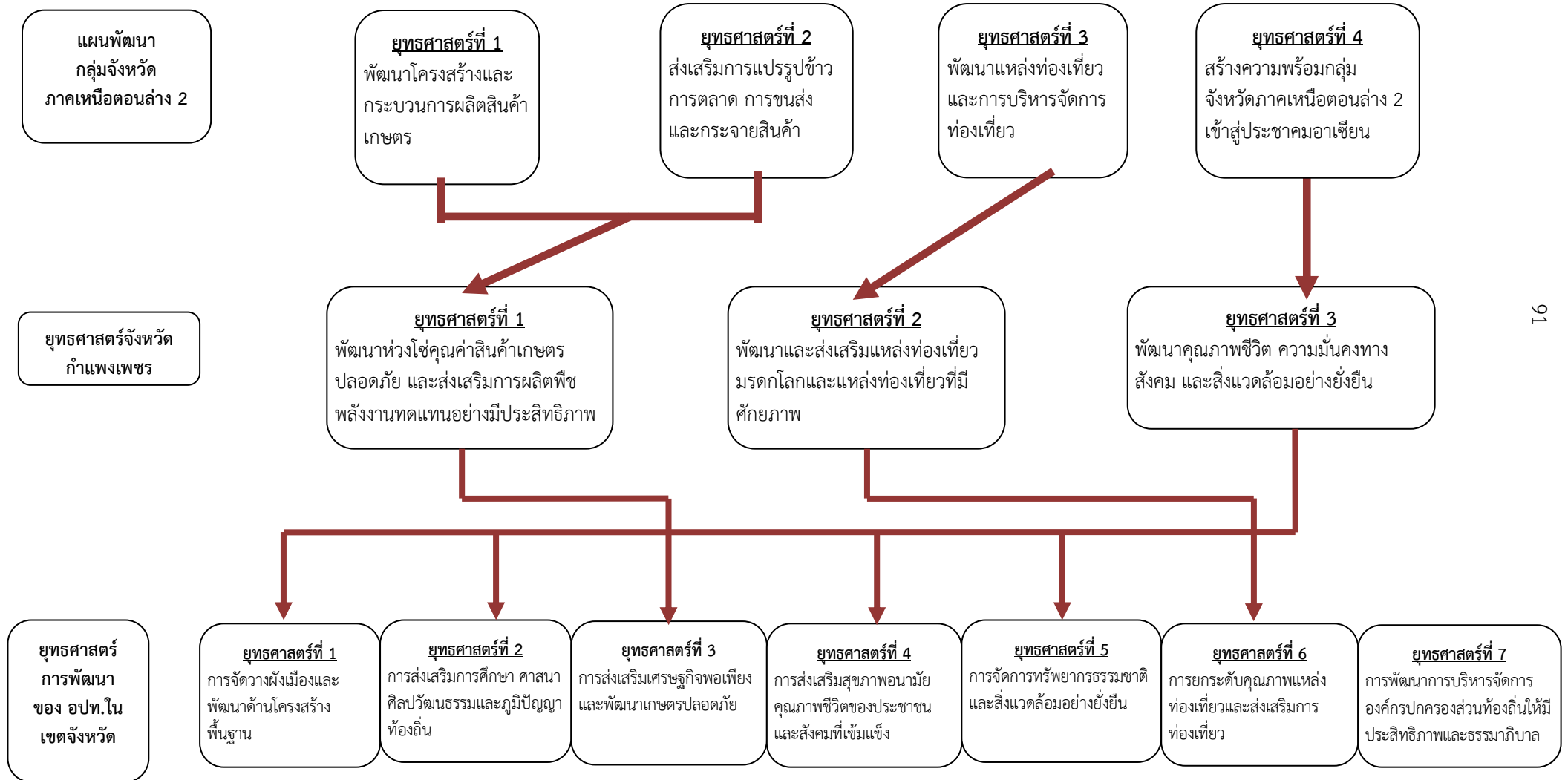
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีรี

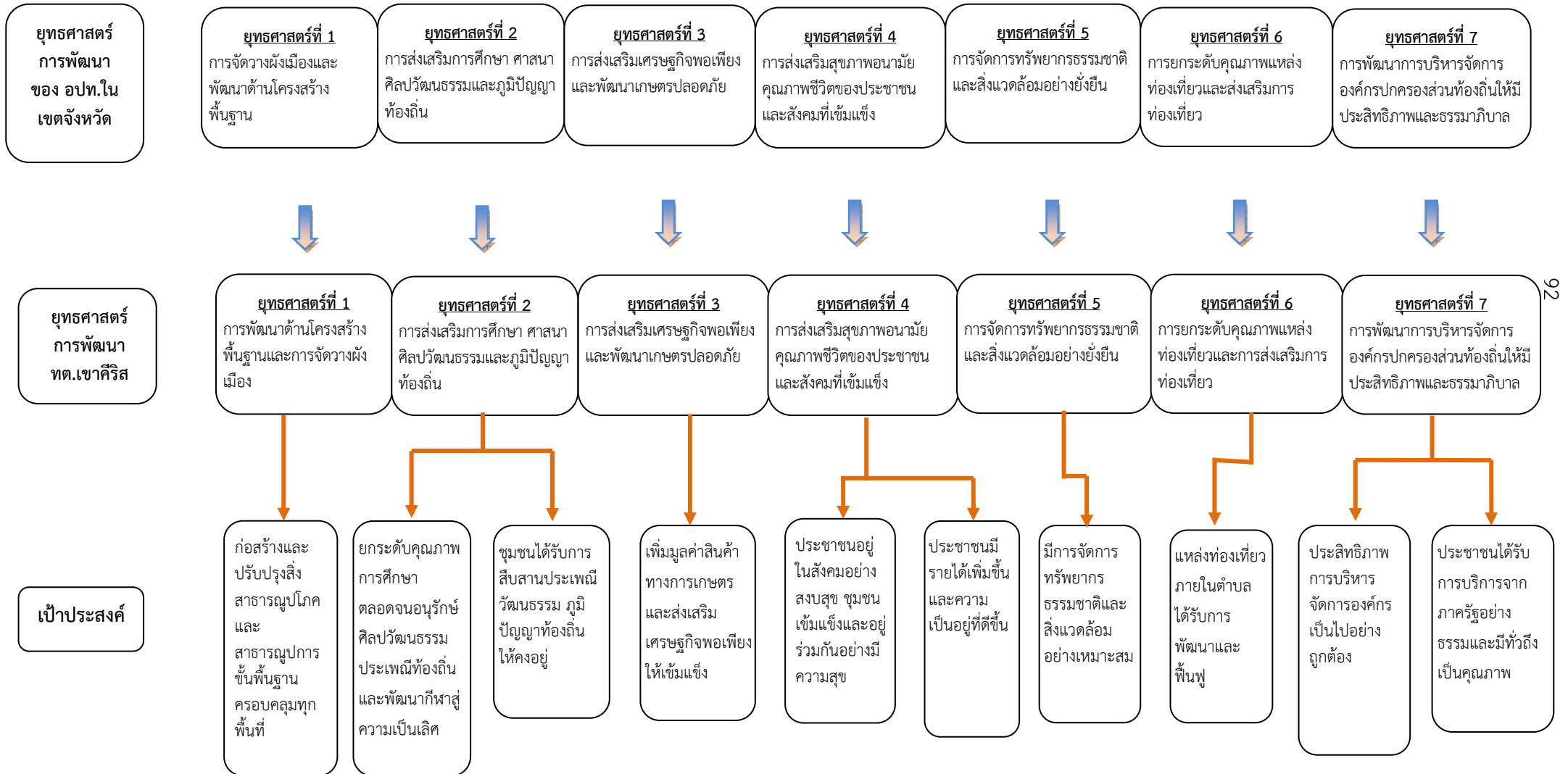
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

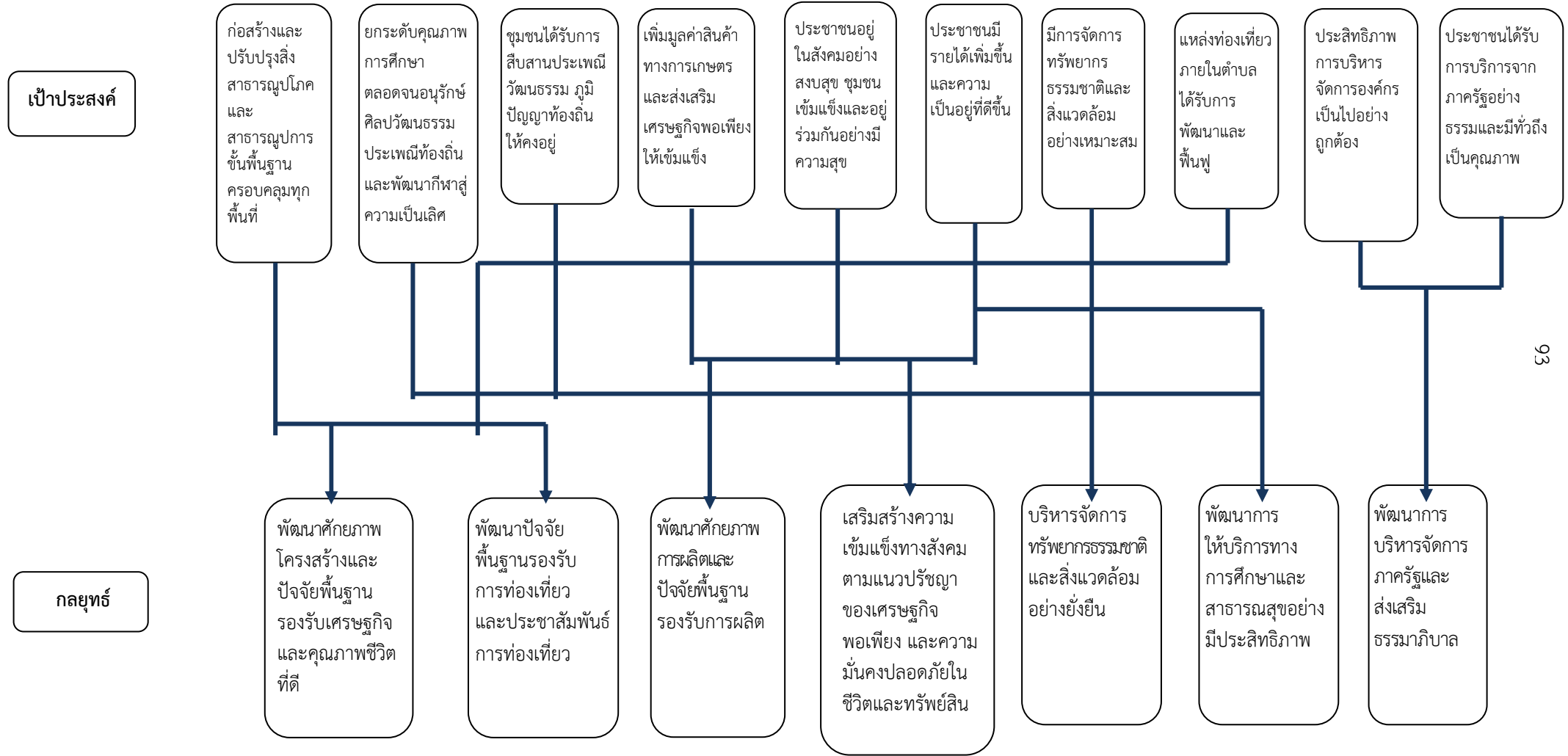
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

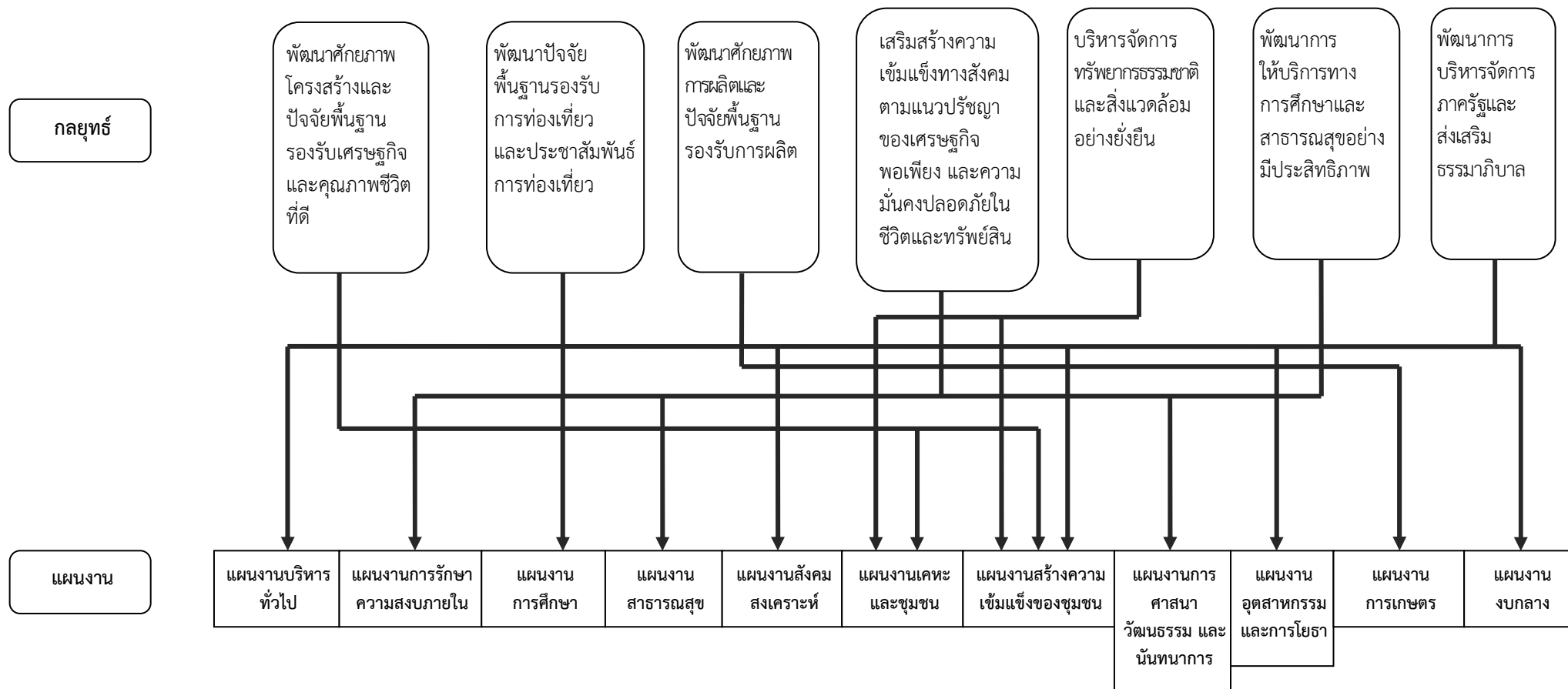
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

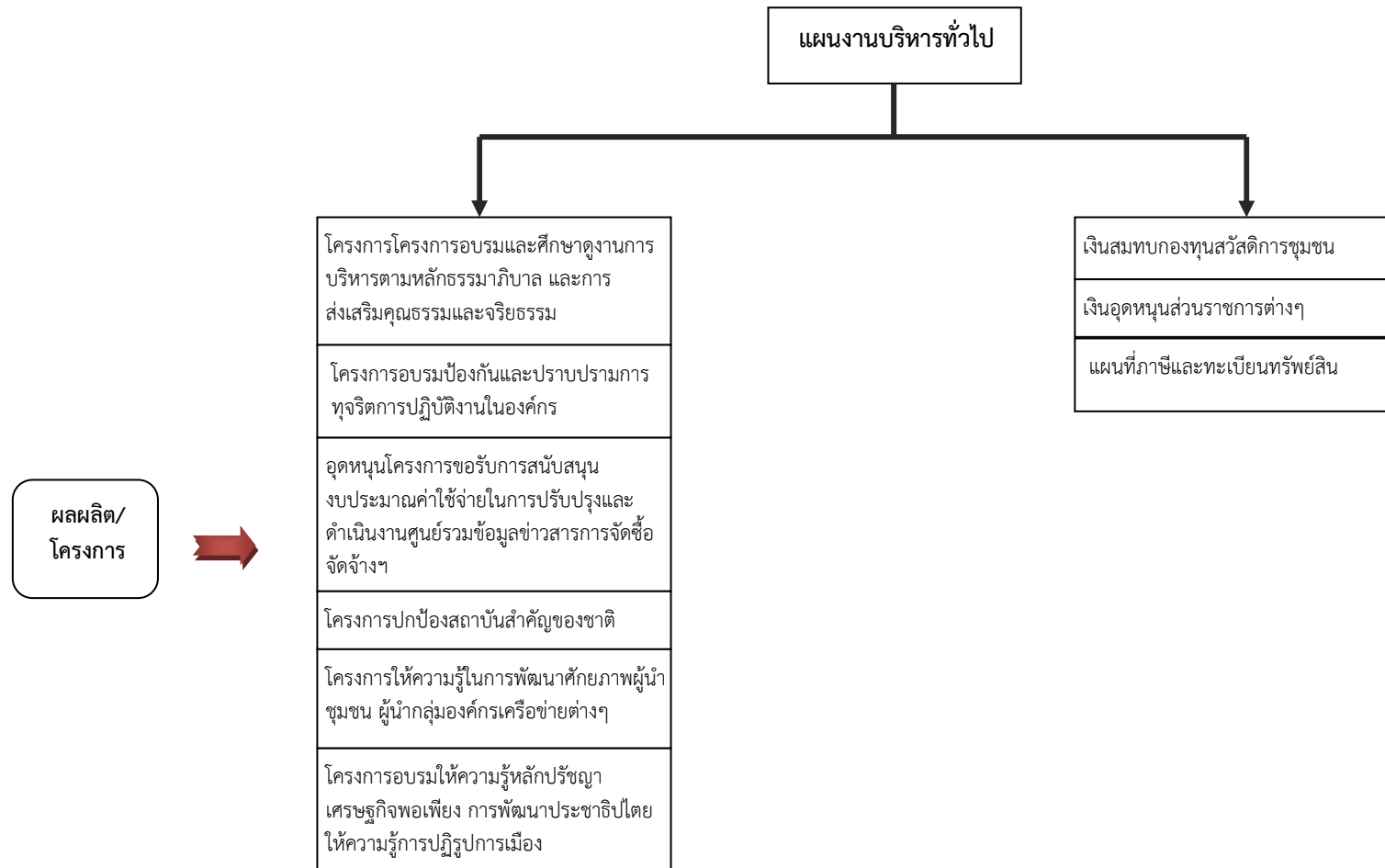
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีรี (ต่อ)

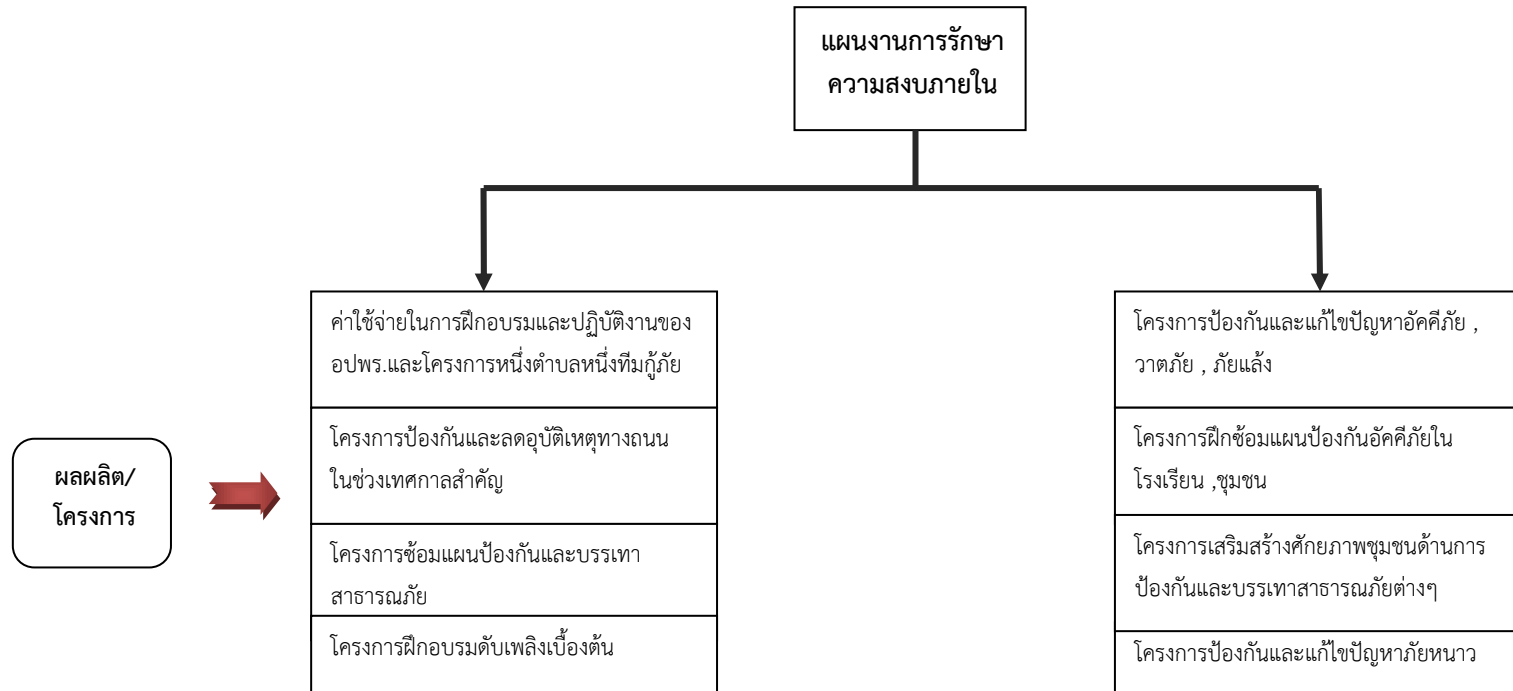
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

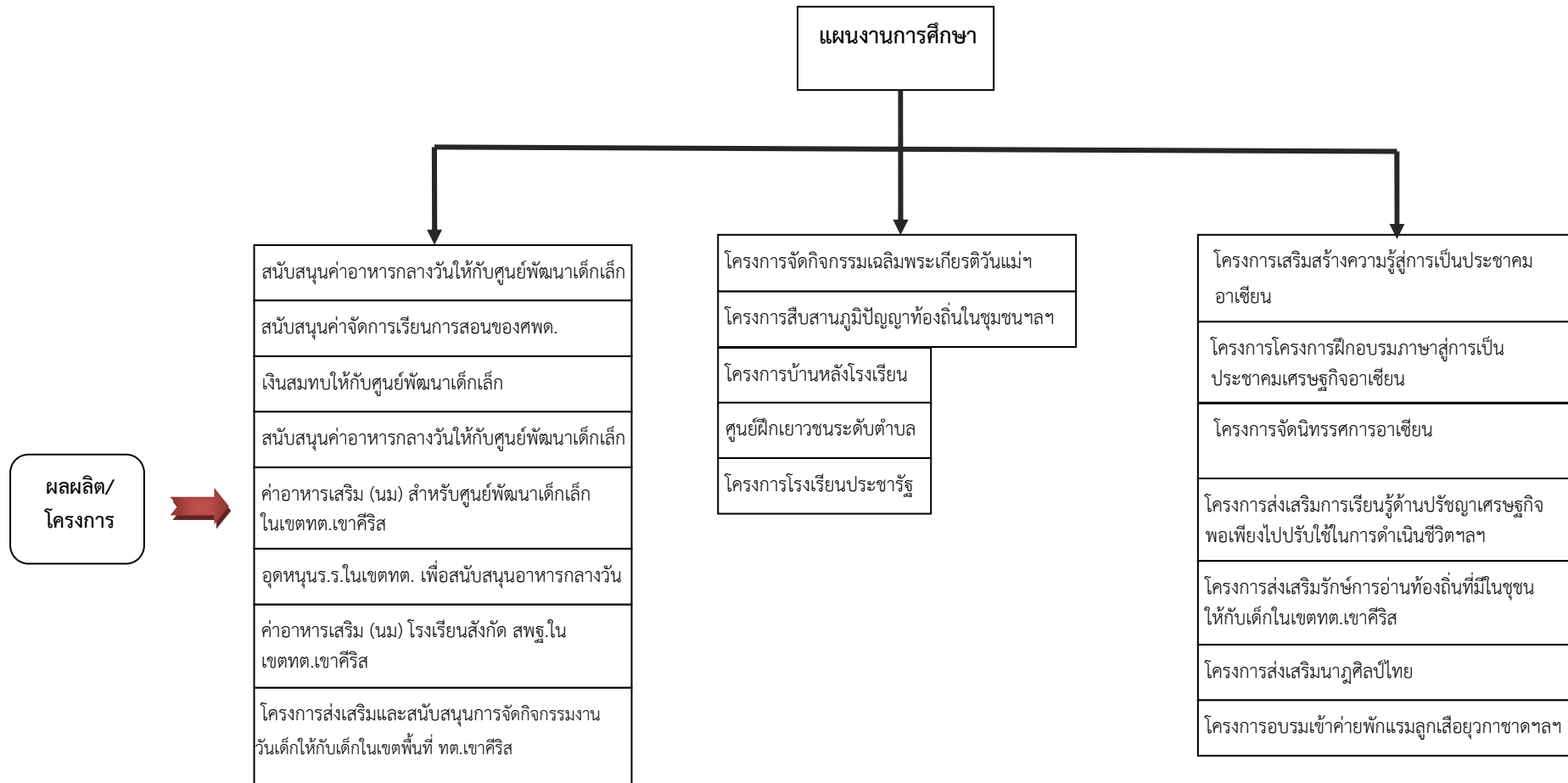
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

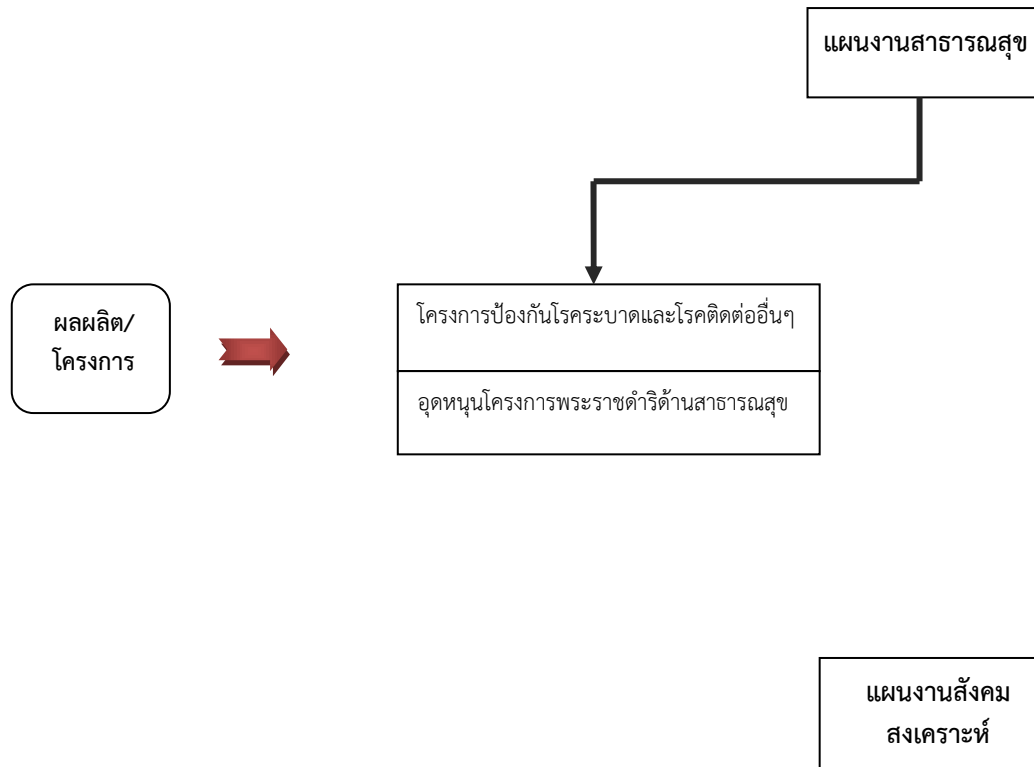
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

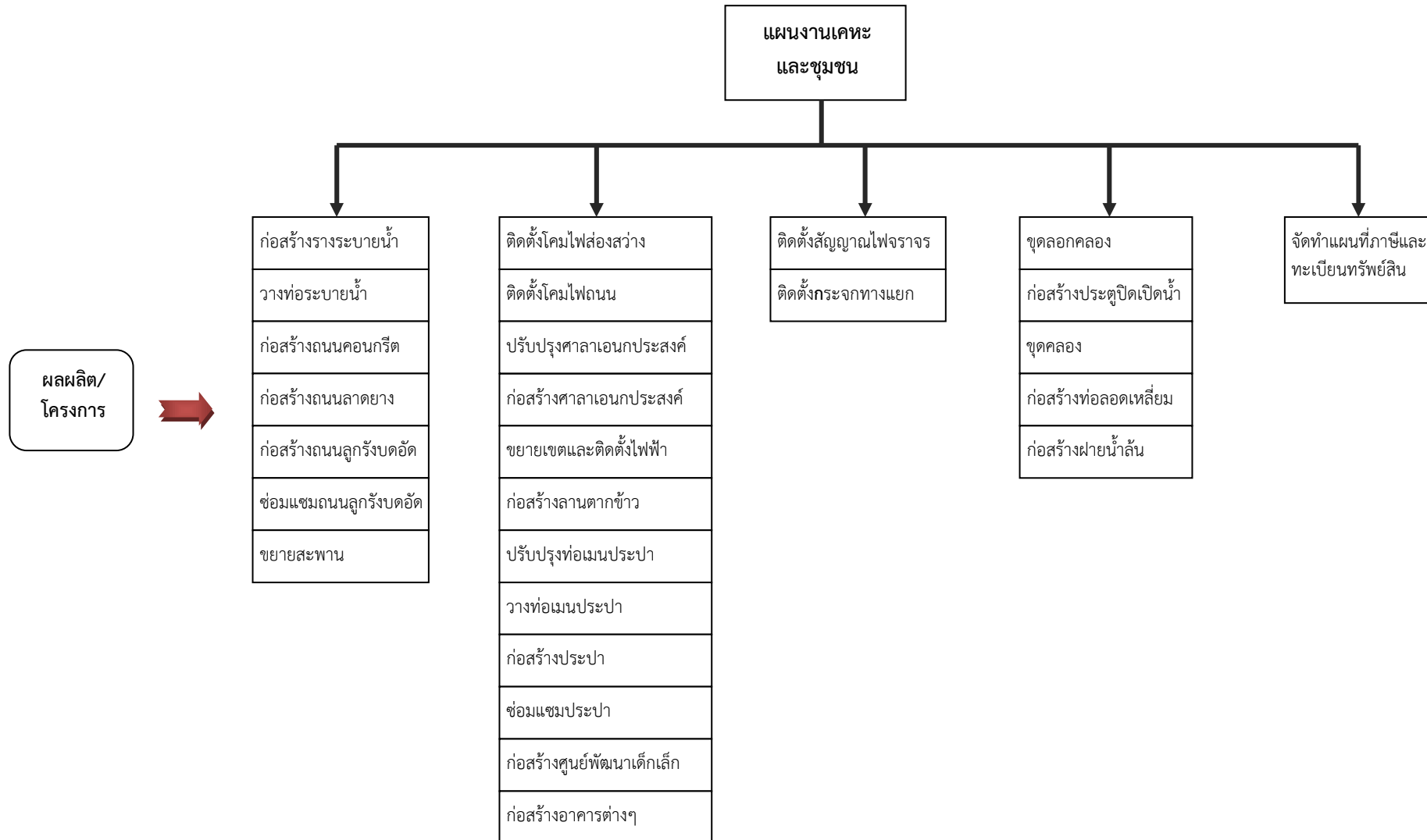
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

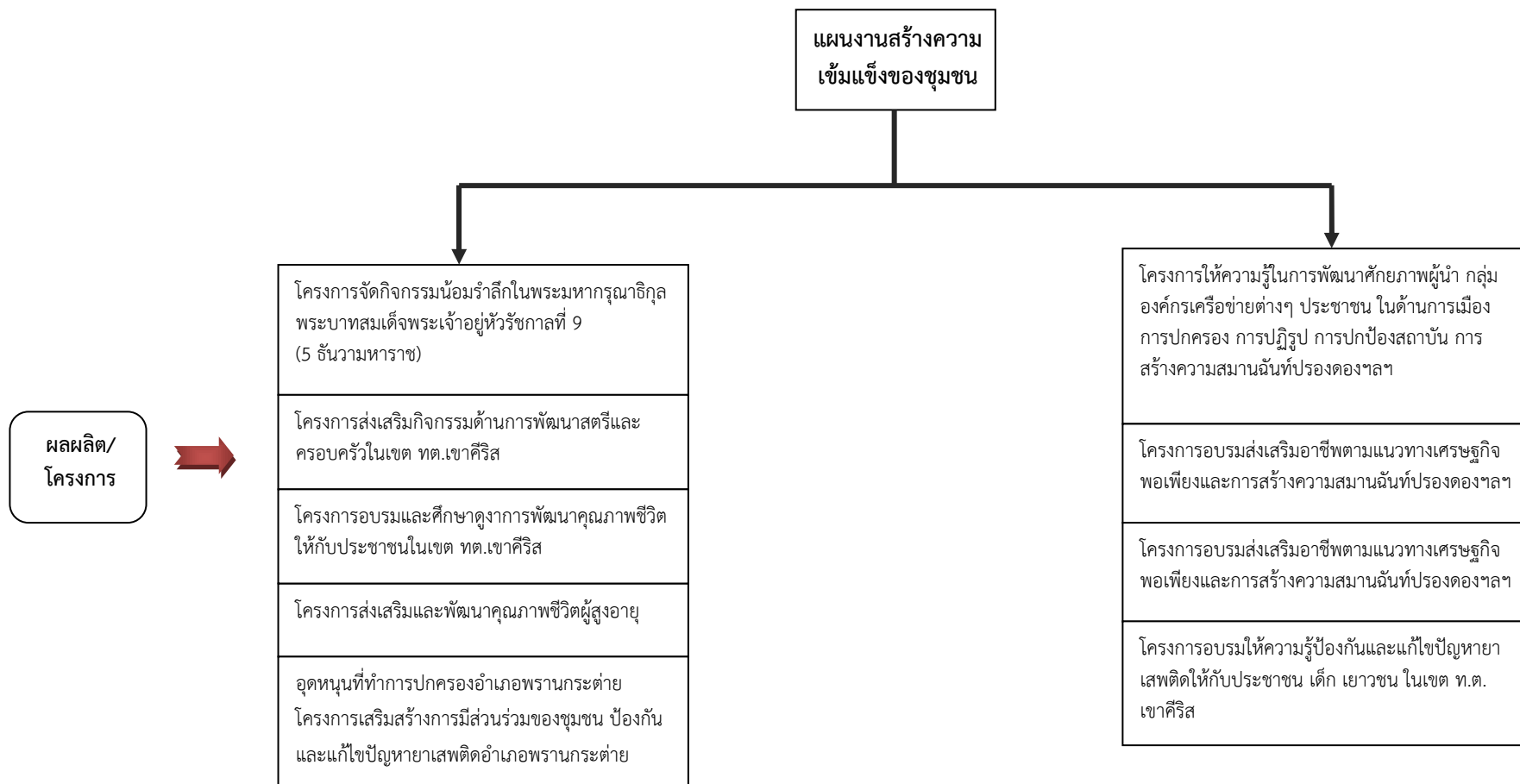
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

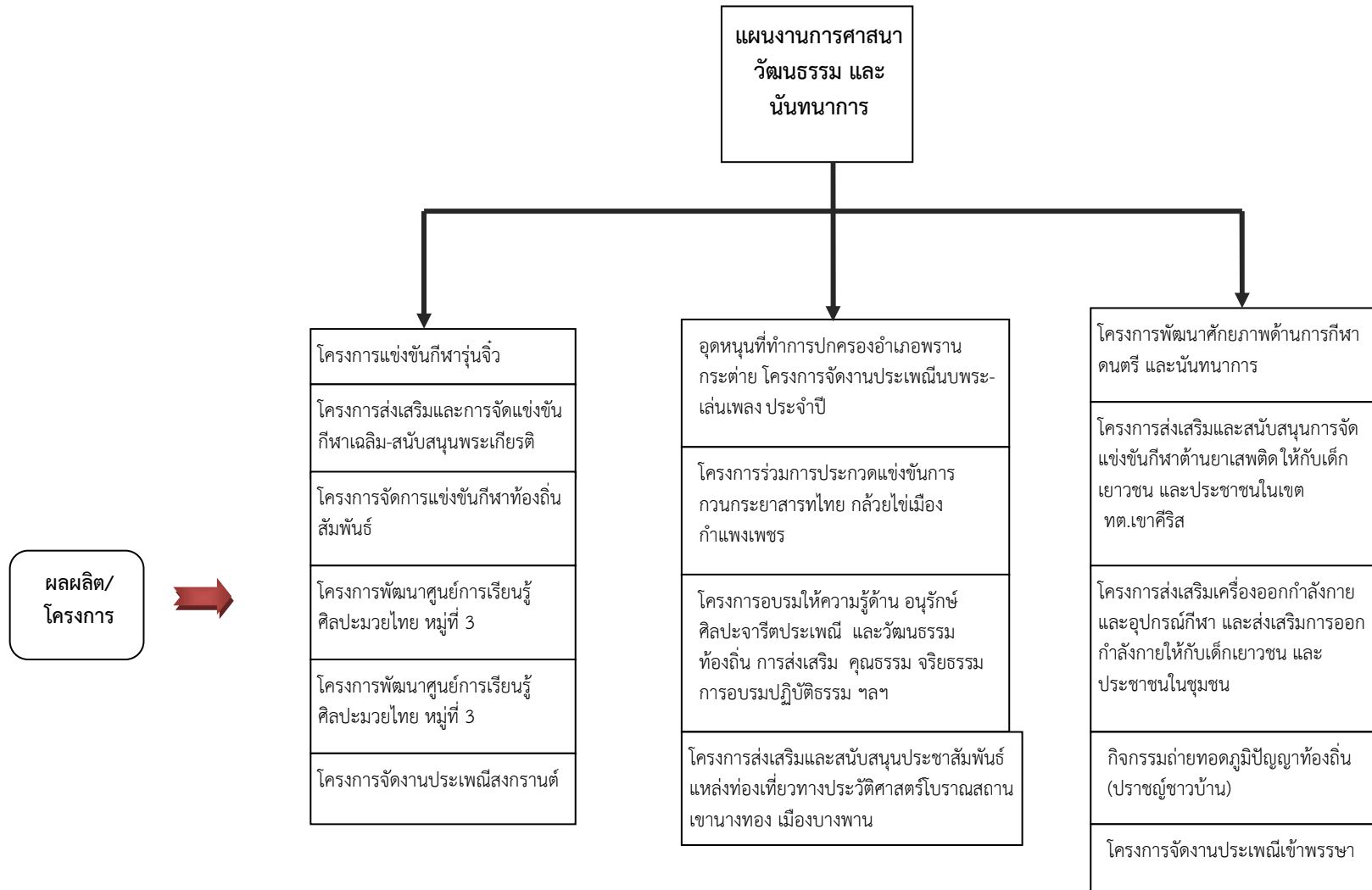
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

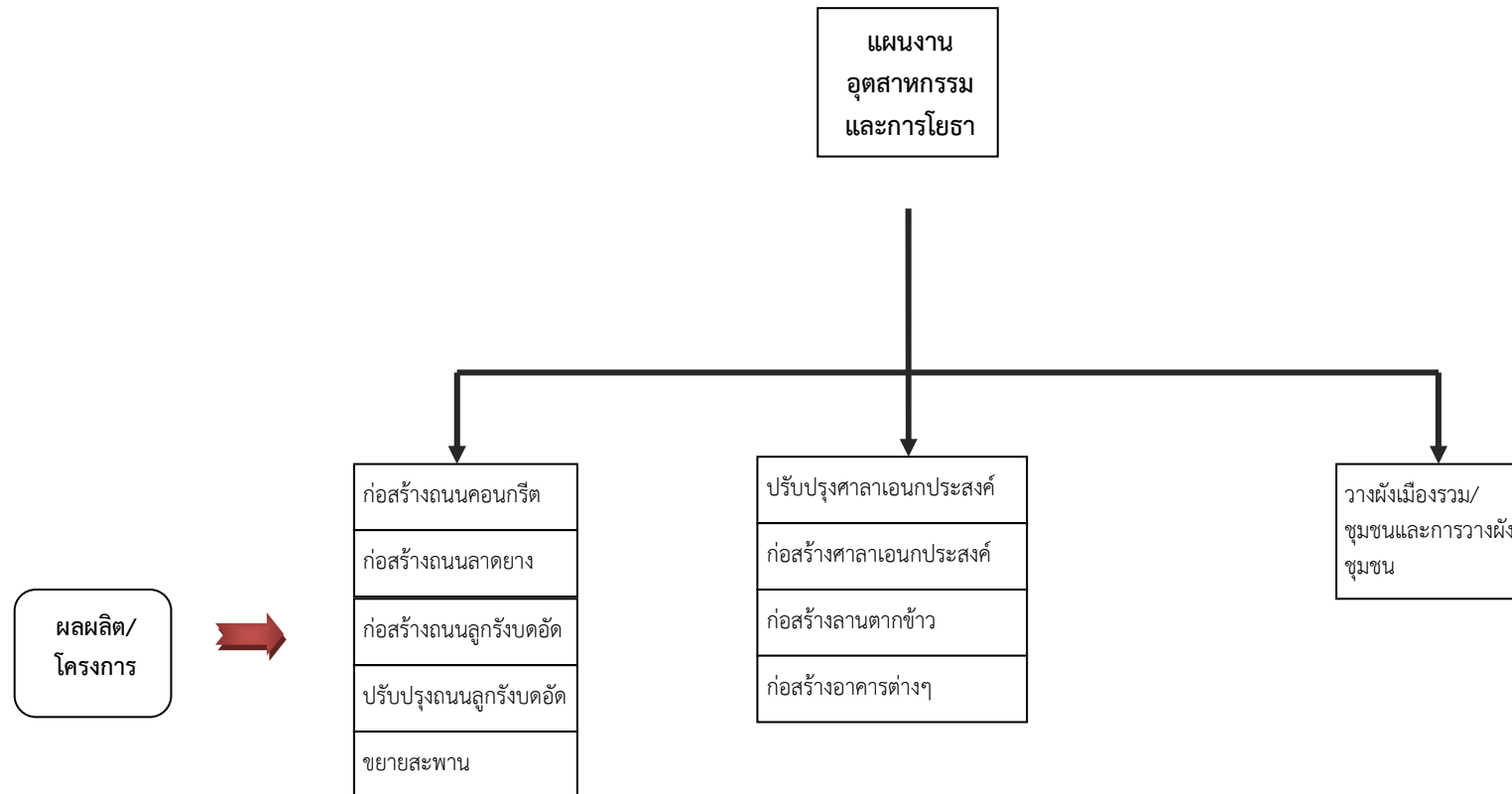
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

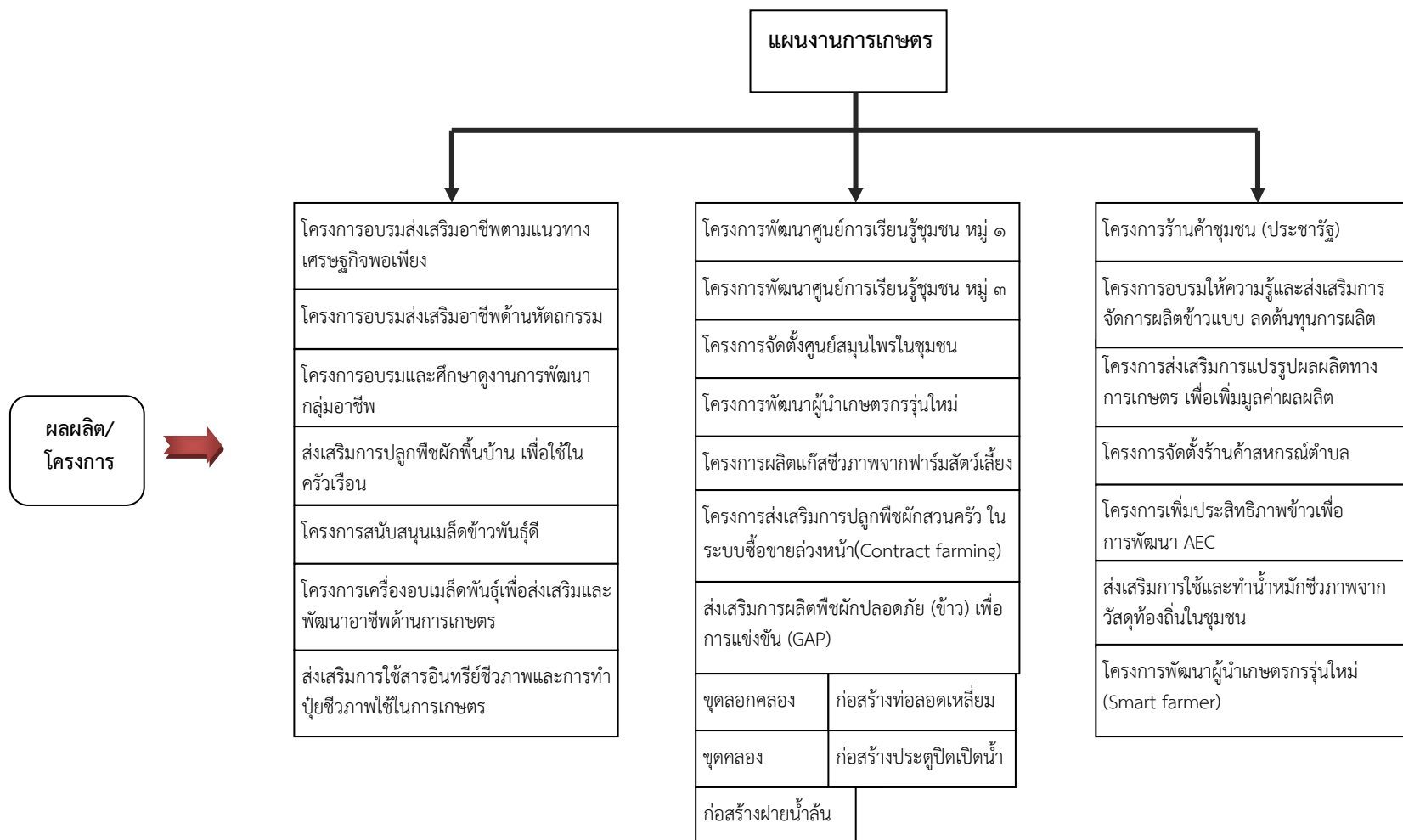
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

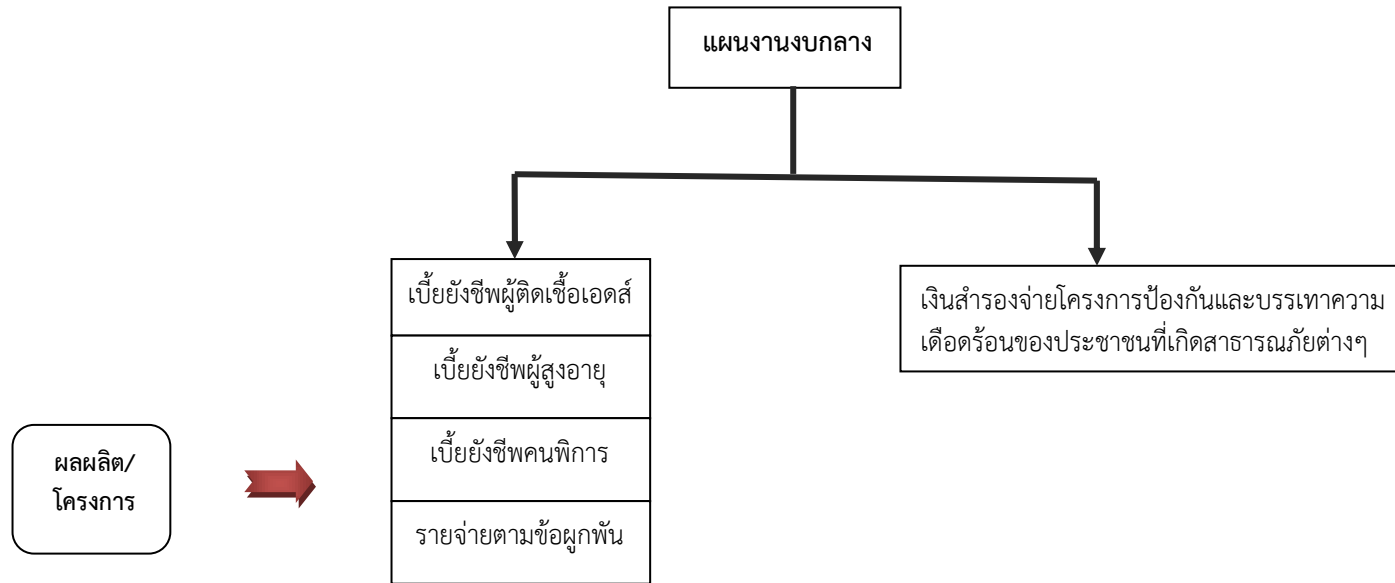
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

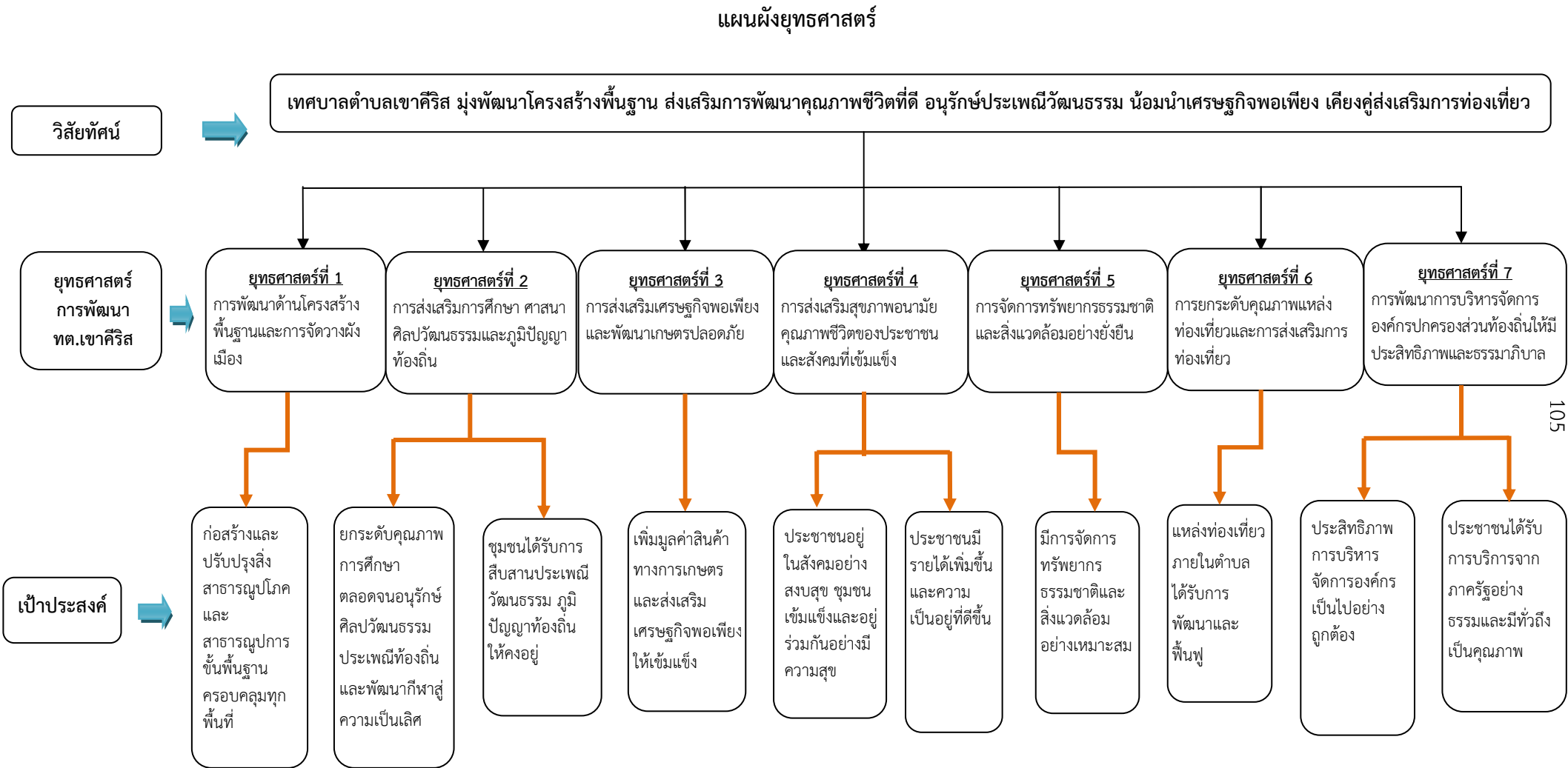

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

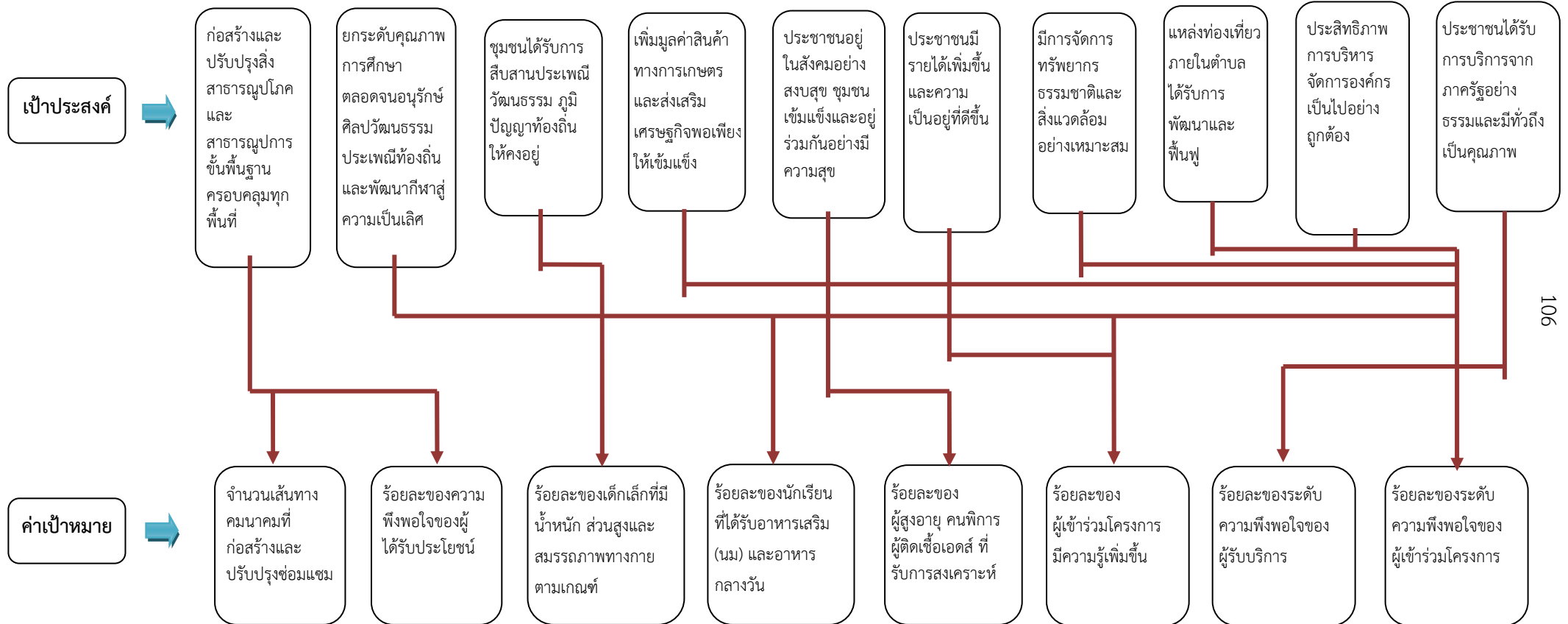

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีธ (ต่อ)

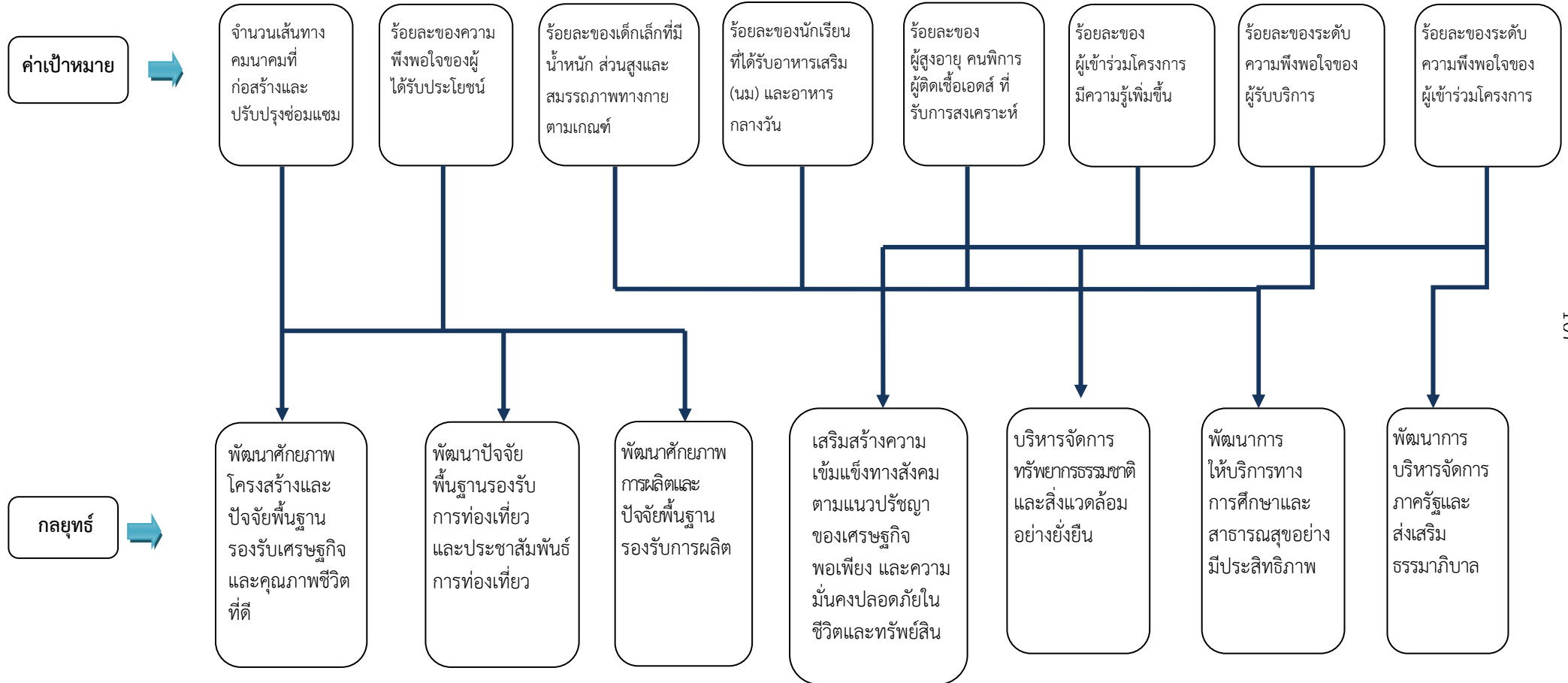

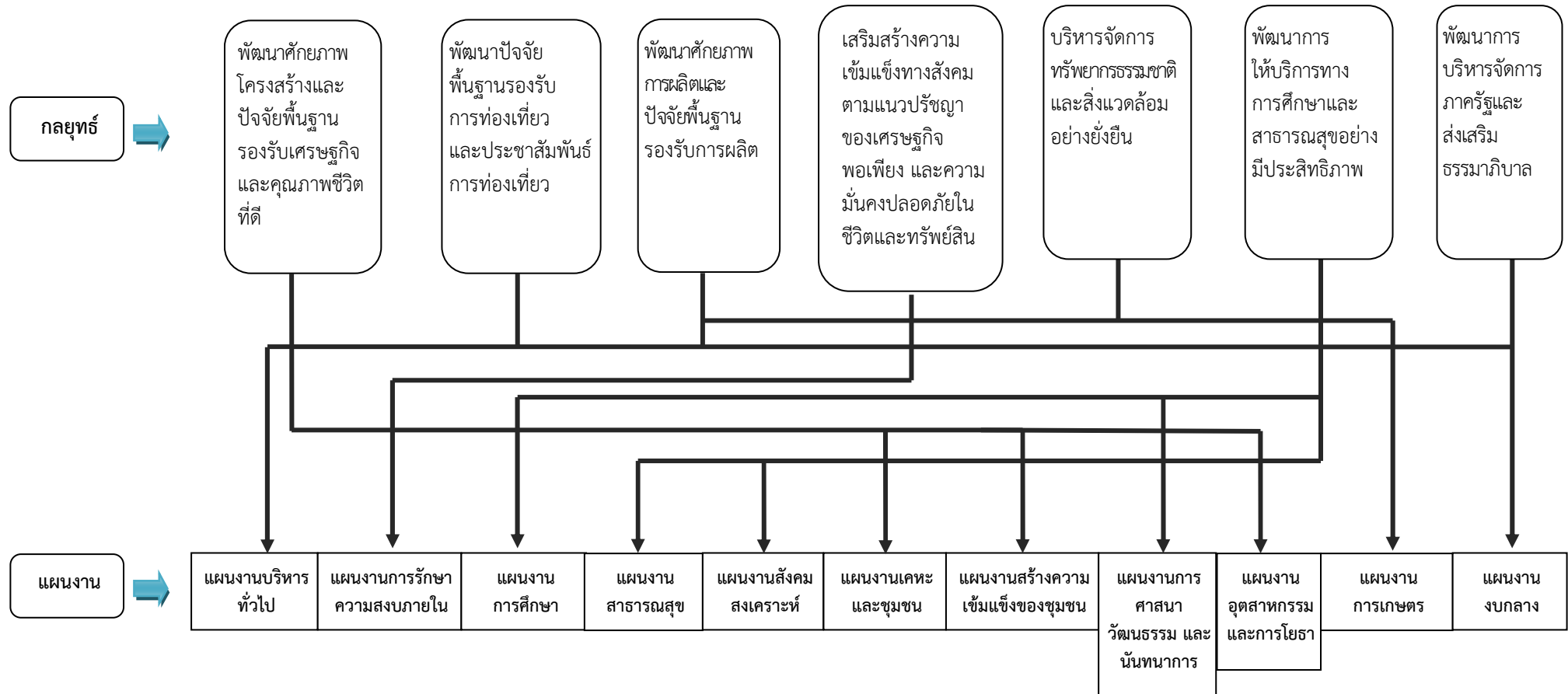
แผนผังยุทธศาสตร์ (ต่อ)

แผนผังยุทธศาสตร์ (ต่อ)

แผนผังยุทธศาสตร์ (ต่อ)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565)

ของ เทศบาลตำบลเขาคีรีส
อำเภอพราณกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร

สารบัญ

ส่วนที่ 1	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	1
	1. ด้านกายภาพ	
	2. ด้านการเมือง/การปกครอง	
	3. ประชากร	
	4. สภาพทางสังคม	
	5. ระบบบริการพื้นฐาน	
	6. ระบบเศรษฐกิจ	
	7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	
	8. ทรัพยากรธรรมชาติ	
	9. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย) การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี 2562 ระดับหมู่บ้าน	
ส่วนที่ 2	ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	42
	1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
	2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	
ส่วนที่ 3	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	109
	1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	
	2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
ส่วนที่ 4	การติดตามและประเมินผล	234
	1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	
	2. การติดตามและประเมินผลโครงการ	
	3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	
	4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	
	4.1 ผลกระทบนำไปสู่นาคต	
	4.2 ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา	

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	แสดงจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	5
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนประชากร	6
ตารางที่ 3	แสดงช่วงอายุและจำนวนประชากร (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)	7
ตารางที่ 4	แสดงจำนวนผู้ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพจากเทศบาลตำบลเขาคีรีส	9
ตารางที่ 5	แสดงข้อมูลการให้บริการประปาหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส	10

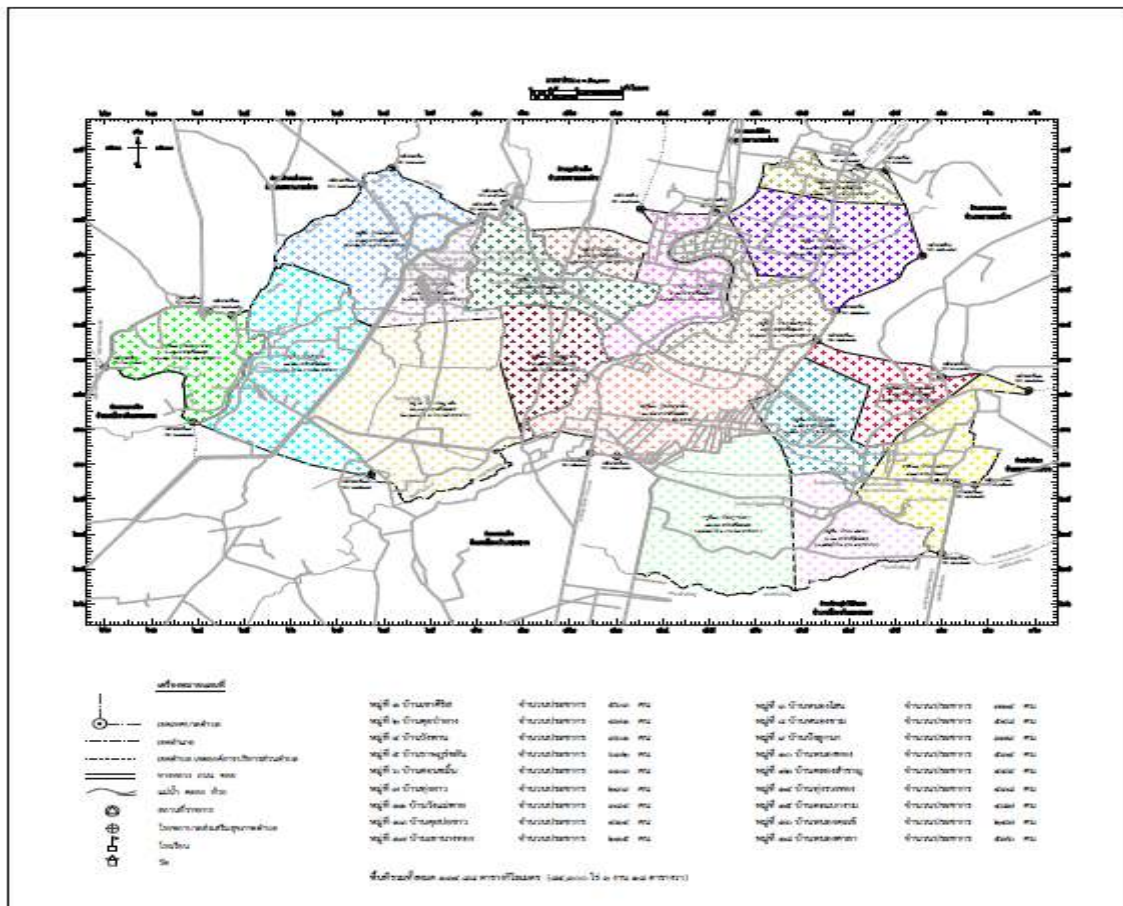
ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลเขาคีรีสเป็นตำบลสำคัญ ตำบลหนึ่งใน 10 ตำบลของอำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร เนื่องจากเป็นตำบลที่น้อยอยู่ มีความอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำ เหมาะแก่การทำการเกษตร เป็นที่อยู่อาศัย ตำบลเขาคีรีสเดิมเป็นส่วนหนึ่งของตำบลพรานกระต่าย และได้แยกพื้นที่จากตำบลพรานกระต่ายในปี พ.ศ.2513 (แหล่งข้อมูลจาก : หนังสือวัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา ตำบลเขาคีรีส) เดิมเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเขาคีรีส เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2555 ต่อมาได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลเขาคีรีส มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2555 อยู่ห่างจากอำเภอพรานกระต่าย 7 กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดกำแพงเพชรประมาณ 32 กิโลเมตร เทศบาลตำบลเขาคีรีส ตั้งอยู่เลขที่ 137 หมู่ที่ 1 ตำบลเขาคีรีส อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลเขาศิริส พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม แต่ด้านทิศเหนือไปทางทิศตะวันออกเป็นภูเขาลาดเทเล็กน้อย

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ โดยที่ตั้งจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตำบลเขาศิริสสามารถที่จะรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากอ่าวเบงกอลและอ่าวไทย ถึงแม้จะมีเทือกเขาถนนธงชัยทอดขวางทิศทางลมจากทะเลอันดามันในระดับต่ำอยู่บ้างก็ตาม แต่เนื่องจากเทือกเขาไม่สูงนักกระแสลมที่มีความชื้นยังคงลွှ่น้ำเข้าถึงตำบลเขาศิริสได้บ้าง ทำให้ฤดูฝนมีฝนตกมากพอควร อีกประการหนึ่งตำบลเขาศิริสถึงแม้ว่าจะอยู่ในภาคเหนือก็ตาม แต่ตั้งอยู่ในละติจูดที่ต่ำ ฉะนั้นในฤดูหนาวจึงไม่หนาวมากและในฤดูร้อนก็ไม่ร้อนมาก

1.4 ลักษณะของดิน

ดินถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการเพาะปลูกพืชเกษตรกร ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ดีการเพาะปลูกก็ให้การเจริญเติบโตและให้ผลผลิตตามมา ลักษณะดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย และเป็นกลุ่มดินที่มีความเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืช โดยเฉพาะการปลูกข้าว การปลูกพืชไร่ และไม้ผลต่างๆ จำแนกคุณสมบัติของดินๆได้ 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1.4.1 กลุ่มดินนา แบ่งตามลักษณะชุดดินออกเป็น 2 กลุ่ม

- กลุ่มดินที่มีความเหมาะสมในการทำนา ชุดดินที่ 4,5,7,15 ประกอบด้วยหมู่ที่ 1,2,3,5,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16 และ 18 พื้นที่ 27,899 ไร่

ความเหมาะสมกลุ่มดินนาที่มีความเหมาะสมในการปลูกข้าวลักษณะเนื้อดินเป็นพวกดินเหนียว มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ดินมีความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 5.5-8.0 กระจายอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบล ปัจจุบันพื้นที่บริเวณดังกล่าวเกษตรกรใช้ปลูกข้าวนาปี นาปรัง และมีแหล่งน้ำใต้ดินใช้ได้ตลอดปี ผลผลิตข้าวของเกษตรกรผลิตได้เฉลี่ย 700 -800 กิโลกรัมต่อไร่

- กลุ่มดินที่มีความเหมาะสมในการทำนาปานกลาง ชุดดินที่ 6,16,17,16/25 ประกอบด้วยหมู่ที่ 1,3,4,5,6,7,12,13,16 และ 17 พื้นที่ 24,110 ไร่

ความเหมาะสม กลุ่มดินนาที่มีความเหมาะสมปานกลางในการปลูกข้าวลักษณะเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทรายแข็ง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 4.5-6.0 กระจายอยู่ทั่วทุกหมู่บ้าน ผลผลิตข้าวของเกษตรกรผลิตได้เฉลี่ย 500 -550 กิโลกรัมต่อไร่

1.4.2 กลุ่มดินไร่ กลุ่มดินที่มีความเหมาะสมการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น ชุดดินที่ 33,35,38 ประกอบด้วย 1,2,3,5,8,9,10,11,12,13,14,15,16,18 รวมพื้นที่ 20,632 ไร่

ความเหมาะสม กลุ่มดินไร่มีความเหมาะสมในการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น ลักษณะดินเนื้อ ดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ดินมีการระบายน้ำดี มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 5.0-8.0 กระจายอยู่ทั่วไปส่วนกลางตำบล ปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวเกษตรกรใช้เพาะปลูกถั่วเหลือง อ้อย พืชผัก ถั่วเขียว มะม่วง ลำไย และมีแหล่งน้ำใต้ดินที่เกษตรกรสามารถนำน้ำมาใช้ได้ตลอดปี

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

* แหล่งน้ำธรรมชาติ

1. คลองใหญ่ ไหลมาจากตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ไหลผ่านหมู่ที่ 4,6,17 ไปสิ้นสุดที่ตำบลคุยบ้านโอง อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร รวมระยะทางยาวประมาณ 20 กิโลเมตร มีพื้นที่รับน้ำได้ใช้ในการเกษตรประมาณ 2,000-3,000 ไร่

2. คลองวังแม่พาย ต้นกำเนิดจากตำบลสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ไหลผ่านหมู่ที่ 13,10,11,12 ไปสิ้นสุดตำบลคลองพิไกร ระยะทางยาวประมาณ 15 กิโลเมตร คลองกว้าง 10 เมตร ลึก 3 เมตร สามารถรับน้ำโครงการชลประทานต่อหนองแดง บ้านคุยปอขาวหมู่ 13 วัดกำแพงเพชร ตำบลเขาศิริสมิ์พื้นที่รับน้ำได้ใช้ในการเกษตรประมาณ 3,000 ไร่

* แหล่งน้ำใต้ดิน

โดยทั่วไปตำบลเขาศิริสมิ์ มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการเกษตรและครึ่งหนึ่งของตำบล ที่สามารถขุดเจาะน้ำใต้ดินมาใช้ในการเกษตร บริเวณที่สามารถขุดเจาะได้จะอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบล มีเกษตรกรสามารถขุดเจาะบ่อบาดาลน้ำตื้น (บ่อดอก) มาใช้ในการเกษตรได้ตลอดปีประกอบด้วยหมู่ที่ 3,8,9,10,12,14,15,16 และบางส่วนของหมู่ที่ 4,5,11,13 แยกได้ดังนี้

1. บ่อบาดาลน้ำลึก เป็นบ่อบาดาลที่ทางราชการสนับสนุนให้ใช้ในการขุดเจาะในหมู่บ้าน เพื่อนำมาใช้อุปโภคและบริโภคเท่านั้น กระจายอยู่ทั่วทั้งตำบล ทุกหมู่บ้าน

2. บ่อบาดาลน้ำตื้น (บ่อดอก) เป็นบ่อบาดาลที่เกษตรกรสามารถขุดเจาะขึ้นเอง โดยใช้ทุนส่วนตัวในการเจาะ ประมาณบ่อดาล 7,000 – 8,000 บาท แต่ละบ่อมีความลึกเฉลี่ยประมาณ 10-20 เมตร มีปริมาณน้ำที่นำมาใช้ในการเกษตรได้ตลอดปีส่วนใหญ่บริเวณที่สามารถขุดเจาะได้จะอยู่ทางทิศตะวันออกของตำบลพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากบ่อน้ำตื้นนี้ บ่อละประมาณ 10-15 ไร่

* แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

เป็นแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นโดยได้รับการจัดสรร จากงบประมาณของทางราชการ เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรในพื้นที่ขาดแหล่งน้ำในการเกษตรและอุปโภคบริโภค ซึ่งอยู่ทางด้านตะวันตกของตำบลเขาศิริสมิ์ ได้แก่

1. สระเก็บน้ำดอนขมิ้น ได้รับงบประมาณจากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทเป็นผู้ดำเนินการขุด มีพื้นที่รับน้ำได้ประมาณ 18 ไร่ พื้นที่ที่ใช้ในการเกษตรได้ประมาณ 300 ไร่

2. โครงการคลองชลประทานต่อหนองแดง เป็นคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร ดำเนินการโดยงบประมาณของกรมชลประทานขุดเชื่อมจากแม่น้ำปลิงบริเวณบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ไหลผ่านหมู่ 1,2,4,5,6,7 ตำบลเขาศิริสมิ์ ไปสิ้นสุดที่ตำบลคุยบ้านโอง พื้นที่รับน้ำเพื่อการเกษตรประมาณ 23,500 ไร่ และได้ขุดคลองชลประทานต่อจาก หมู่ 13 ไหลผ่าน หมู่ 10,14,3,16 ไปสิ้นสุดที่หนองบึงช้าง อำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร

3. คลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร เป็นคลองส่งน้ำที่คณะกรรมการหมู่บ้าน และองค์การบริหารส่วนตำบลเขาคีรีส สนับสนุนงบประมาณในการขุดคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วยหมู่ที่ 7,8,9,10,14,15,17
(แหล่งข้อมูลจาก : แผนพัฒนาการเกษตรตำบลเขาคีรีส พ.ศ.2556-2558)

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

ตำบลเขาคีรีส มีเนื้อที่ประมาณ 84,300 ไร่ 3 งาน 18 ตารางวา พื้นที่ป่าสงวนและทุ่งหญ้าสาธารณะประโยชน์ 1,280 ไร่ ที่อยู่อาศัย 2,815 ไร่ แบ่งเขตการปกครองเป็น 18 หมู่บ้าน

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านคลองพิไกร อ.พรานกระต่าย จ.กำแพงเพชร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านจันทิมา อ.ลานกระบือ จ.กำแพงเพชร

ทิศใต้ ติดต่อกับบ้านหนองปล้อง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับบ้านนาถ้ำ อ.พรานกระต่าย จ.กำแพงเพชร

2.2 การเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

เขตเลือกตั้ง	ชื่อหมู่บ้าน		จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง		รวม
			ชาย	หญิง	
เขตเลือกตั้งที่ 1					
หน่วยเลือกตั้งที่ 1	หมู่ที่ 1	บ้านเขาศิริส	233	222	455
หน่วยเลือกตั้งที่ 2	หมู่ที่ 2	บ้านคุยป่ายาง	179	187	366
หน่วยเลือกตั้งที่ 3	หมู่ที่ 4	บ้านวังพาน	145	139	284
หน่วยเลือกตั้งที่ 4	หมู่ที่ 5	บ้านราษฎร์ขันธ์	259	253	512
หน่วยเลือกตั้งที่ 5	หมู่ที่ 6	บ้านดอนขมิ้น	137	130	267
หน่วยเลือกตั้งที่ 6	หมู่ที่ 7	บ้านทุ่งยาว	121	114	235
หน่วยเลือกตั้งที่ 7	หมู่ที่ 10	บ้านหนองทอง	220	233	453
หน่วยเลือกตั้งที่ 8	หมู่ที่ 11	บ้านวังแม่พาย	151	155	306
หน่วยเลือกตั้งที่ 9	หมู่ที่ 13	บ้านคุยปอขาว	174	166	340
หน่วยเลือกตั้งที่ 10	หมู่ที่ 17	บ้านเขานางทอง	91	88	179
รวมผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1			1,710	1,687	3,397
หน่วยเลือกตั้งที่ 1	หมู่ที่ 3	บ้านหนองโสน	252	292	544
หน่วยเลือกตั้งที่ 2	หมู่ที่ 8	บ้านหนองขาม	213	224	437
หน่วยเลือกตั้งที่ 3	หมู่ที่ 9	บ้านบึงลูกนก	148	153	301
หน่วยเลือกตั้งที่ 4	หมู่ที่ 12	บ้านคลองสำราญ	181	170	351
หน่วยเลือกตั้งที่ 5	หมู่ที่ 14	บ้านทุ่งรวงทอง	178	181	359
หน่วยเลือกตั้งที่ 6	หมู่ที่ 15	บ้านตะแบกงาม	183	183	366
หน่วยเลือกตั้งที่ 7	หมู่ที่ 16	บ้านหนองตะเข้	97	94	191
หน่วยเลือกตั้งที่ 8	หมู่ที่ 18	บ้านหนองศาลา	221	229	450
รวมผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 2			1,473	1,526	2,999
รวมผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งตำบลเขาศิริส			3,183	3,213	6,396

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2562)

3. ประชากร

3.1 จำนวนประชากร

ตำบลเขาศิริส มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 8,060 คน แยกเป็นชาย 4,051 คน หญิง 4,009 คน จำนวนครัวเรือน 2,861 ครัวเรือน แยกเป็น 18 หมู่บ้าน ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน
1	บ้านเขาศีริส	288	281	569	223
2	บ้านคุยป่ายาง	222	242	464	163
3	บ้านหนองโสน	332	358	690	255
4	บ้านวังพาน	187	175	362	145
5	บ้านราษฎร์ชัย	328	313	641	224
6	บ้านดอนขมิ้น	172	163	335	137
7	บ้านทุ่งยาว	159	148	307	103
8	บ้านหนองขาม	283	287	570	184
9	บ้านบึงลูกนก	184	200	384	121
10	บ้านหนองทอง	276	294	570	214
11	บ้านวังแม่พาย	201	189	290	156
12	บ้านคลองสำราญ	235	205	440	150
13	บ้านคุยปอขาว	226	205	431	149
14	บ้านทุ่งรวงทอง	220	225	445	172
15	บ้านตะแบกงาม	236	231	467	143
16	บ้านหนองตะเข้	115	116	231	81
17	บ้านเขานางทอง	107	99	206	79
18	บ้านหนองศาลา	280	278	558	162
รวม		4,051	4,009	8,060	2,861

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร ณ เดือน พฤษภาคม 2562)

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางที่ 3 แสดงช่วงอายุและจำนวนประชากร (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)

ช่วงอายุประชากร	จำนวนประชากร (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปีเต็ม	36	37	73
1 ปีเต็ม - 3 ปี	114	127	241
4 ปีเต็ม - 6 ปี	151	134	285
7 ปีเต็ม - 10 ปี	209	187	396
11 ปีเต็ม - 13 ปี	142	146	288
14 ปีเต็ม - 16 ปี	174	127	301
17 ปีเต็ม - 20 ปี	189	168	357
21 ปีเต็ม - 30 ปี	595	567	1,162
31 ปีเต็ม - 40 ปี	594	565	1,159
41 ปีเต็ม - 50 ปี	650	638	1,288
51 ปีเต็ม - 60 ปี	608	658	1,266
60 ปีขึ้นไป	588	652	1,240
รวม	4,050	4,006	8,056

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร ณ เดือน 5 มิถุนายน 2562)

4. สภาพสังคม

4.1 การศึกษา

– โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 6 แห่ง

1. โรงเรียนบ้านเขาศิริส
2. โรงเรียนบ้านคุยป่ายาง
3. โรงเรียนบ้านเมืองพาน
4. โรงเรียนบ้านบึงลูกนก
5. โรงเรียนบ้านหนองโสน
6. โรงเรียนบ้านทุ่งรวงทอง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน 3 แห่ง

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเขาศิริส
2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองโสน
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทุ่งรวงทอง

4.2 การสาธารณสุข

- สถานีอนามัยประจำตำบล จำนวน 2 แห่ง

1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาศิริส
2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโสน

อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำร้อยละ 100

(แหล่งที่มา : ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. 2ค) ปี 2562)

4.3 อาชญากรรม

ในเขตพื้นที่ตำบลเขาศิริสไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชนบ้าง จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหาของเทศบาลตำบลเขาศิริส คือประชาสัมพันธ์ให้หมู่บ้าน ครัวเรือนมีการป้องกันเฝ้าระวังในทรัพย์สินของตนเอง รวมทั้งได้จัดบริการในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

4.4 ยาเสพติด

ตำบลเขาศิริส ได้มีการดำเนินงานในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง จนสามารถลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ให้เบาบางลงในระยะที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากความร่วมมืออันดีระหว่างสถานีตำรวจภูธรพรานกระต่าย ประกอบกับความร่วมมือของผู้นำท้องถิ่นทั้ง 9 หมู่บ้านในพื้นที่ได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของปัญหายาเสพติด การให้ความเอาใจใส่เยาวชนไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยเฉพาะวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มเสี่ยง

จากการติดตามและเฝ้าระวังสถานการณ์ดังกล่าว ประกอบกับข้อมูลจากผู้นำท้องถิ่นทั้ง 18 หมู่บ้าน ได้มีการเสนอข้อมูลในพื้นที่ที่ไม่มีการระบาดของยาเสพติด เนื่องจากการปราบปรามเป็นประจำ มีการออกตรวจตราพื้นที่อยู่โดยตลอด ด้านการปราบปรามผู้เสพยาเสพติดมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง

4.5 การสังคมสงเคราะห์

ในส่วนของการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เทศบาลตำบลเขาคีรีศรีได้ให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้แก่ประชาชนตามกฎหมาย จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพจากเทศบาลตำบลเขาคีรีศรี

ปีงบประมาณ	ผู้สูงอายุ (คน)	ผู้พิการ (คน)	ผู้ป่วยเอดส์ (คน)	รวม
พ.ศ.2556	942	128	6	1,076
พ.ศ.2557	990	136	6	1,132
พ.ศ.2558	1,125	169	6	1,300
พ.ศ.2559	1,080	211	7	1,298
พ.ศ.2560	1,123	238	9	1,373
พ.ศ.2561	1,160	252	9	1,421

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม พ.ศ.2561)

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีศรีมีสายหลักถนนสายบ้านนาถัง-ลานกระบือ ถนนสายคลองพิไกรหนองเต่า (สายหลัก 2 เส้นทาง) นอกจากนี้ก็แล้วยังมีสายย่อยๆ ในพื้นที่อีกหลายสาย

ถนนภายในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีศรี ได้จัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานด้านการพัฒนาถนนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนทั้งด้านการคมนาคมขนส่ง การอำนวยความสะดวกเดินทางสัญจรไปมาของประชาชน ทั้งหมด 46 สาย แบ่งเป็น

1. ถนนคอนกรีต	จำนวน 12 สาย	รวมระยะทาง 4.707 กิโลเมตร
2. ถนนลาดยาง	จำนวน 13 สาย	รวมระยะทาง 55.700 กิโลเมตร
3. ถนนลูกรัง	จำนวน 21 สาย	รวมระยะทาง 62.155 กิโลเมตร

5.2 การไฟฟ้า

ในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีศรี ประชาชนได้รับการบริการจ่ายกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอพรานกระต่าย เพื่อการใช้กระแสไฟฟ้าภายในครัวเรือน และการประกอบกิจการต่างๆ ครอบคลุมทุกครัวเรือน แต่มีบางพื้นที่ไฟฟ้าแรงต่ำยังเข้าไม่ถึง คิดเป็นร้อยละ 90

5.3 การประปา

ในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส มีประปาหมู่บ้าน จำนวน 16 แห่ง

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลการให้บริการประปาหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร	ชื่อประปาที่ส่งน้ำให้	การใช้ประโยชน์	
					หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน
1	บ้านเขาคีรีส	223	569	ประปาหมู่บ้านหมู่ 1	1	218
2	บ้านคุยป่ายาง	163	464	ประปาหมู่บ้านหมู่ 2	2	159
3	บ้านหนองโสน	255	690	ประปาหมู่บ้านหมู่ 3	3	246
4	บ้านวังพาน	145	362	ประปาหมู่บ้านหมู่ 4	4,17	140
5.	บ้านราษฎร์ขันธ์	224	641	ประปาหมู่บ้านหมู่ 5	5	215
6.	บ้านดอนขมิ้น	137	335	ประปาหมู่บ้านหมู่ 6	6	136
7.	บ้านทุ่งยาว	103	307	ประปาหมู่บ้านหมู่ 7	7	101
8.	บ้านหนองขาม	184	570	ประปาหมู่บ้านหมู่ 8	8,14	154
9.	บ้านบึงลูกนก	121	384	ประปาหมู่บ้านหมู่ 9	9	120
10.	บ้านหนองทอง	214	570	ประปาหมู่บ้านหมู่ 10	10	205
11.	บ้านวังแม่พาย	156	290	ประปาหมู่บ้านหมู่ 11	11	143
12.	บ้านคลองสำราญ	150	440	ประปาหมู่บ้านหมู่ 12	12	145
13.	บ้านคุยปอขาว	149	431	ประปาหมู่บ้านหมู่ 13	13	144
14.	บ้านทุ่งรวงทอง	172	445	ประปาหมู่บ้านหมู่ 8	-	-
15.	บ้านตะแบกงาม	143	467	ประปาหมู่บ้านหมู่ 15	15	143
16.	บ้านหนองตะเข้	81	231	ประปาหมู่บ้านหมู่ 16	16	78
17.	บ้านเขานางทอง	79	206	ประปาหมู่บ้านหมู่ 4	-	76
18.	บ้านหนองศาลา	162	558	ประปาหมู่บ้านหมู่ 18	18	153

(แหล่งที่มา : ข้อมูลจากกองช่าง ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2562)

5.4 โทรศัพท์

ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีส ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่จะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

5.5 ไปรษณีย์

ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีส มีพนักงานไปรษณีย์บริการส่งหนังสือในวันทำการจันทร์-ศุกร์

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตร ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย เป็นต้น

6.2 การประมง

-

6.3 การปศุสัตว์

เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ สุกร เป็ด ปลา โค กระบือ

6.4 การบริการ

พื้นที่ตำบลเขาคีรีส มีส่วนราชการบริการประชาชน ดังนี้

- * เทศบาลตำบลเขาคีรีส
- * โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาคีรีส
- * โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโสน

6.5 การท่องเที่ยว

ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีส มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โบราณสถานเขานางทอง เป็นแหล่งให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ให้กับคนในชุมชน กลุ่มองค์กร เครือข่าย นักเรียน ตลอดจนบุคคลทั่วไป

6.6 อุตสาหกรรม

จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีข้าวขนาดเล็ก)

6.7 การพาณิชย์กรรม

สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม

1) สถานีน้ำมัน	4 แห่ง
2) ปั๊มหลอด	16 แห่ง
3) โรงสีข้าวขนาดเล็ก	- แห่ง
4) ลานรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	2 แห่ง
5) ตลาดนัด	- แห่ง
6) ร้านค้าทั่วไป	99 แห่ง

6.8 แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่ไปทำงานนอกพื้นที่ ปัญหาที่พบคือ ประชาชนต้องไปทำงานต่างจังหวัด เช่น กรุงเทพมหานคร หรือในจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลเขาคีรีส นับถือศาสนาพุทธซึ่งถือเป็นศาสนาประจำชาติ และมีศาสนสถานทางพุทธศาสนาดังนี้

- วัด จำนวน 6 แห่ง
 1. วัดเขาคีรีส (ม.1 บ้านเขาคีรีส)
 2. วัดลัทธิวันนาราม (ม.3 บ้านหนองโสน)
 3. วัดพานทองศิริมงคล (ม.4 บ้านวังพาน)
 4. วัดราษฎร์ขันธ์สามัคคี (ม.5 บ้านราษฎร์ขันธ์)
 5. วัดทรายทองศรีธาราม (ม.10 บ้านหนองทอง)
 6. วัดพระนอน (ม.12 บ้านคลองสำราญ)
- ฌาปนสถาน จำนวน 5 แห่ง
 1. วัดเขาคีรีส (ม.1 บ้านเขาคีรีส)
 2. วัดลัทธิวันนาราม (ม.3 บ้านหนองโสน)
 3. วัดพานทองศิริมงคล (ม.4 บ้านวังพาน)
 4. วัดทรายทองศรีธาราม (ม.10 บ้านหนองทอง)
 5. วัดพระนอน (ม.12 บ้านคลองสำราญ)

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ (ทำบุญตักบาตร) ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ (ทำบุญตักบาตร,รดน้ำดำหัวขอพรผู้สูงอายุ) ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา,ออกพรรษา (ทำบุญตักบาตร) ประมาณเดือน กรกฎาคม – ตุลาคม
- ประเพณีกฐิน ประมาณเดือน ตุลาคม
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน พฤศจิกายน

(แหล่งที่มา : ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. 2ค) ปี 2559)

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการถักแห ของนายประจวบ ทองหิน หมู่ที่ 1 บ้านเขาคีรีส
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจักสาน ของนางจำรัส พลพันธ์ หมู่ที่ 1 บ้านเขาคีรีส
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการสานข้องใส่ปลา ของนายจรัส โยชนะ หมู่ที่ 9 บ้านบึงลูกนก
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการสานส้อมไก่ ของนายวิง บัวบาน หมู่ที่ 9 บ้านบึงลูกนก
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหมอนำมนต์ พ่น เป่า ของนายจำรัส จันทา หมู่ที่ 13 บ้านคุยปอขาว
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจักสาน หัตถกรรม ของนายจำรัส นุ่มเกลี้ยง หมู่ที่ 14 บ้านทุ่งรวงทอง
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการสานส้อมไก่ ของนายบุญยงค์ หอมหวล หมู่ที่ 18 บ้านหนองศาลา

(แหล่งข้อมูลจาก : หนังสือวัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา ตำบลเขาคีรีส)

ภาษาถิ่น

ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลเขาศิริสร้อยละ 97 เป็นคนพื้นเพพรานกระต่าย ภาษาพูดเป็นภาษาพื้นบ้านของจังหวัดสุโขทัย ส่วนอีกร้อยละ 3 พูดภาษาอีสานซึ่งอพยพย้ายถิ่นฐานมาจากภาคอีสาน อยู่ในหมู่ที่ 15

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

จากข้อมูลแหล่งน้ำของตำบลเขาศิริส จะเห็นได้ว่าเป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก การรับ-ส่งน้ำ ยังไม่มีประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนในการทำการเกษตร ทำให้น้ำสำหรับทำการเกษตรมีไม่เพียงพอ/ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง และน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภคยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการครอบคลุมทุกครัวเรือน

8.2 ป่าไม้

ตำบลเขาศิริส มีพื้นที่กว้างขวางมากแต่ส่วนใหญ่จะเป็นป่าเสื่อมโทรม เนื่องจากมีประชาชนเข้าตัดไม้เพื่อใช้พื้นที่ทำการ เกษตร หาของป่า ล่าสัตว์ ไม้สร้างที่อยู่อาศัย

8.3 ภูเขา

ตำบลเขาศิริส มีพื้นที่ที่เป็นภูเขาอยู่ 2 แห่งด้วยกัน แห่งแรก เป็นเขาศิริส มีอยู่ในหมู่ที่ 1 แห่งที่สอง เป็นเขานางทองมีอยู่ในหมู่ที่ 17 เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

8.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ตำบลเขาศิริสส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับทำการเกษตร ป่าไม้ ที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำ และพื้นที่สาธารณประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ จากข้อมูลการจำแนกกลุ่มดินตามแผนที่การใช้ดินมีพื้นที่เหมาะสมสำหรับปลูกข้าวมากที่สุด มีเนื้อที่ทั้งหมด 23,504 ไร่ แต่ก็ควรมีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ส่วนพื้นที่ป่าไม้ปัจจุบันเป็นป่าเสื่อมโทรม มีการตัดไม้ทำลายป่ารวมทั้งการล่าสัตว์และเก็บของป่ามาใช้หรือขาย ถ้าเพิ่มมากขึ้นในอนาคตจะทำให้ความสมดุลความเป็นธรรมชาติหมดไป

9. อื่น ๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

9.1 ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

9.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านเขาศีรีส หมู่ที่ 1 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....570.....คน ชาย.....290.....คน หญิง.....280.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....223.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....2,449.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านคูเป่ายาง หมู่ที่ 2 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....464.....คน ชาย.....222.....คน หญิง.....242.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....163.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....4,143.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองโสน หมู่ที่ 3 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....690.....คน ชาย.....332.....คน หญิง.....358.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....255.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....3,840.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านวังพาน หมู่ที่ 4 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....362.....คน ชาย.....187.....คน หญิง.....175.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....145.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....7,330.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านราษฎร์ยืน หมู่ที่ 5 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....641.....คน ชาย.....328.....คน หญิง.....313.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....224.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....10,213.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านดอนขมิ้น หมู่ที่ 6 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....335.....คน ชาย.....172.....คน หญิง.....163.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....137.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....5,482.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านทุ่งยาว หมู่ที่ 7 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....307.....คน ชาย.....159.....คน หญิง.....148.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....103.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....1,548.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองขาม หมู่ที่ 8 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....570.....คน ชาย.....283.....คน หญิง.....287.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....184.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....3,757.....ไร่
- * หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านบึงลูกนก หมู่ที่ 9 ตำบล เขาศีรีส ออบต./เทศบาล ตำบลเขาศีรีส
อำเภอ.....พรานกระต่าย.....จังหวัด.....กำแพงเพชร
จำนวนประชากรทั้งหมด.....384.....คน ชาย.....184.....คน หญิง.....200.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....121.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....5,690.....ไร่

* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองทอง หมู่ที่ 10 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	570.....	คน ชาย.....	276.....	คน หญิง.....	294.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	214.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	6,429.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านวังแม่พาย หมู่ที่ 11 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	290.....	คน ชาย.....	201.....	คน หญิง.....	189.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	156.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	3,586.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านคลองสำราญ หมู่ที่ 12 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	440.....	คน ชาย.....	235.....	คน หญิง.....	205.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	150.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	5,348.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านคุยปอขาว หมู่ที่ 13 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	431.....	คน ชาย.....	226.....	คน หญิง.....	205.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	149.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	3,620.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านทุ่งรวงทอง หมู่ที่ 14 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	445.....	คน ชาย.....	220.....	คน หญิง.....	225.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	172.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	7,797.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านตะแบกงาม หมู่ที่ 15 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	467.....	คน ชาย.....	236.....	คน หญิง.....	231.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	143.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	1,780.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองตะเฆ่ หมู่ที่ 16 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	231.....	คน ชาย.....	115.....	คน หญิง.....	115.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	81.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	2,276.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านเขานางทอง หมู่ที่ 17 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	206.....	คน ชาย.....	107.....	คน หญิง.....	99.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	79.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	4,020.....	ไร่				
* หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านหนองศาลา หมู่ที่ 18 ตำบล เขาคีรีสี อ.บด./เทศบาล.ตำบลเขาคีรีสี									
อำเภอ.....	พรวนกระต่าย.....	จังหวัด.....	กำแพงเพชร.....						
จำนวนประชากรทั้งหมด.....	558.....	คน ชาย.....	280.....	คน หญิง.....	278.....	คน			
ครัวเรือนทั้งหมด.....	162.....	ครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด.....	4,483.....	ไร่				

9.2.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
หมู่ที่ 1 บ้านเขาศิริส					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...72... ครัวเรือน ...1,216... ไร่	...750... กก./ไร่	...5,000... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...4... ครัวเรือน ...20... ไร่	...2,500... กก./ไร่	...1,200... บาท/ไร่	...4,250... บาท/ไร่
หมู่ที่ 2 บ้านคุยป่ายาง					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...74... ครัวเรือน ...1,341... ไร่	...800... กก./ไร่	...4,800... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่แคนตาลูป	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
หมู่ที่ 3 บ้านหนองโสน					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...38... ครัวเรือน ...700... ไร่	...700... กก./ไร่	...5,500... บาท/ไร่	...6,800... บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...29... ครัวเรือน ...580... ไร่	...700... กก./ไร่	...2,800... บาท/ไร่	...3,600... บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.2) ทำสวน	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...10...ครีวเรือน ...380...ไร่	...8,000...กก./ไร่	...4,000...บาท/ไร่	...8,000...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	...13...ครีวเรือน ...87...ไร่	...4,000...กก./ไร่	...3,500...บาท/ไร่	...6,000...บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ กล้ายไข่	...2...ครีวเรือน ...8...ไร่	กก./ไร่	...4,000...บาท/ไร่	...9,000...บาท/ไร่
หมู่ที่ 4 บ้านวังพาน					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...59...ครีวเรือน ...4,290...ไร่	...850...กก./ไร่	...5,000...บาท/ไร่	...6,800...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....ส้ม.....	...3...ครีวเรือน ...500...ไร่	...4,000...กก./ไร่	...21,000...บาท/ไร่	...148,000...บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...4...ครีวเรือน ...1,000...ไร่	...8,000...กก./ไร่	...4,000...บาท/ไร่	...8,000...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...3...ครีวเรือน ...150...ไร่	...2,500...กก./ไร่	...1,200...บาท/ไร่	...4,200...บาท/ไร่
หมู่ที่ 5 บ้านราษฎร์ขันธ์					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...150...ครีวเรือน ...1,800...ไร่	...800...กก./ไร่	...5,000...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....ส้มโอ.....	...1...ครีวเรือน ...175...ไร่	...20,000...กก./ไร่	...20,000...บาท/ไร่	...26,000...บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 6 บ้านดอนขมิ้น					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...115...คร้วเรือน ...3,500...ไร่	...800...กก./ไร่	...5,000...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....ส้ม.....	...28...คร้วเรือน ...2,50...ไร่	...4,000...กก./ไร่	...50,000...บาท/ไร่	...120,000...บาท/ไร่
	สวน.....มะละกอ.....	...10...คร้วเรือน ...1,000...ไร่	...2,000...กก./ไร่	...3,000...บาท/ไร่	...10,000...บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 7 บ้านทุ่งยาว					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...60...คร้วเรือน ...1,175...ไร่	...750...กก./ไร่	...4,800...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....มะม่วง.....	...3...คร้วเรือน ...40...ไร่	...800...กก./ไร่	...6,000...บาท/ไร่	...20,000...บาท/ไร่
	สวน.....	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้วเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
หมู่ที่ 8 บ้านหนองขาม					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...93... ครัวเรือน ...2,184... ไร่	...750... กก./ไร่	...4,800... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....กล้วยไข่.....	...2... ครัวเรือน ...19... ไร่	...1,000... กก./ไร่	...8,000... บาท/ไร่	...10,000... บาท/ไร่
	สวน.....ลำไย.....	...3... ครัวเรือน ...10... ไร่	...500... กก./ไร่	...6,000... บาท/ไร่	...9,000... บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...40... ครัวเรือน ...750... ไร่	...8,000... กก./ไร่	...4,000... บาท/ไร่	...8,000... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
หมู่ที่ 9 บ้านบึงลูกนก					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...30... ครัวเรือน ...450... ไร่	...750... กก./ไร่	...4,800... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...35... ครัวเรือน ...600... ไร่	...800... กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...3... ครัวเรือน ...450... ไร่	...15,000... กก./ไร่	...13,000... บาท/ไร่	...15,000... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...7... ครัวเรือน ...75... ไร่	...2,500... กก./ไร่	...1,000... บาท/ไร่	...1,700... บาท/ไร่
	☐ ไร่ถั่วเหลือง	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
หมู่ที่ 10 บ้านหนองทอง					
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...91... ครัวเรือน ...1,800... ไร่	...700... กก./ไร่	...4,500... บาท/ไร่	...5,800... บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....กล้วยไข่.....	...12... ครัวเรือน ...120... ไร่	...1,000... กก./ไร่	8,000... บาท/ไร่	...10,000... บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....กล้วยน้ำว้า.....	10...ครัวเรือน10....ไร่	1,250...กก./ไร่	2,000...บาท/ไร่	...5,000...บาท/ไร่
	สวน.....แตงโม.....	6...ครัวเรือน300....ไร่	5,000...กก./ไร่	...20,000...บาท/ไร่	...40,000...บาท/ไร่
	สวน.....ลำไย.....	3...ครัวเรือน635....ไร่	600...กก./ไร่	...6,600...บาท/ไร่	...14,400...บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	69...ครัวเรือน700....ไร่	15,000...กก./ไร่	...600...บาท/ไร่	800...บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	5...ครัวเรือน50....ไร่	600...กก./ไร่	...3,000...บาท/ไร่	...4,200...บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...20...ครัวเรือน ...150....ไร่	...5,000...กก./ไร่	...2,500...บาท/ไร่	...7,500...บาท/ไร่
หมู่ที่ 11 บ้านวังแม่พาย					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	118...ครัวเรือน ...2,069....ไร่	...800...กก./ไร่	...5,000...บาท/ไร่	...6,000...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	10...ครัวเรือน1,500....ไร่	15,000...กก./ไร่	...12,000...บาท/ไร่	...13,500...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ถั่วเหลือง	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 12 บ้านคลองสำราญ					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	79...ครัวเรือน ...4,500....ไร่	...700...กก./ไร่	...5,500...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....มะนาว.....	10...ครัวเรือน148....ไร่	...700...กก./ไร่	...15,000...บาท/ไร่	...20,000...บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	12.....ครีวเรือน720.....ไร่	15,000.....กก./ไร่	12,000.....บาท/ไร่	13,500.....บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่ถั่วเหลือง	14.....ครีวเรือน200.....ไร่	260.....กก./ไร่	2,000.....บาท/ไร่	3,000.....บาท/ไร่
2.4) อื่น	☒ อื่นๆ โปรดระบุ ผักกูดช่วย	10.....ครีวเรือน18.....ไร่	3,000.....กก./ไร่	10,000.....บาท/ไร่	20,000.....บาท/ไร่
หมู่ที่ 13 บ้านคุดยอขาว					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	13.....ครีวเรือน546.....ไร่	700.....กก./ไร่	5,000.....บาท/ไร่	6,500.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	41.....ครีวเรือน1,615.....ไร่	800.....กก./ไร่	5,500.....บาท/ไร่	6,800.....บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	2.....ครีวเรือน30.....ไร่	15,000.....กก./ไร่	12,000.....บาท/ไร่	13,500.....บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	5.....ครีวเรือน50.....ไร่	600.....กก./ไร่	3,000.....บาท/ไร่	4,200.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 14 บ้านทุ่งรวงทอง					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	143.....ครีวเรือน3,000.....ไร่	800.....กก./ไร่	5,500.....บาท/ไร่	6,500.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ถั่วเหลือง	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
หมู่ที่ 15 บ้านตะแบกงาม					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...73...คร้าวเรือน ...1,374...ไร่	...750...กก./ไร่	...4,800...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....คะน้ำ.....	...2...คร้าวเรือน ...20...ไร่	...1,000...กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	...10,000...บาท/ไร่
	สวน.....กวางตุ้ง.....	...2...คร้าวเรือน ...2...ไร่	...1,200...กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	...10,000...บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...5...คร้าวเรือน ...850...ไร่	...15,000...กก./ไร่	...12,000...บาท/ไร่	...13,500...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ถั่วเหลือง	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☒ อื่นๆ โปรตระกูล ผักกูดข่า	...28...คร้าวเรือน ...200...ไร่	...3,600...กก./ไร่	...10,000...บาท/ไร่	...20,000...บาท/ไร่
หมู่ที่ 16 บ้านหนองตะเข้					
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...46...คร้าวเรือน ...1,525...ไร่	...1,200...กก./ไร่	...5,500...บาท/ไร่	...6,500...บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...15... ครัวเรือน ...1,000... ไร่	...15,000... กก./ไร่	...12,000... บาท/ไร่	...13,500... บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	...3... ครัวเรือน ...110... ไร่	...4,000... กก./ไร่	...4,500... บาท/ไร่	...10,000... บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...9... ครัวเรือน ...90... ไร่	...6,000... กก./ไร่	...3,500... บาท/ไร่	...10,200... บาท/ไร่
หมู่ที่ 17 บ้านเขานางทอง					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...30... ครัวเรือน ...500... ไร่	...800... กก./ไร่	...5,500... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....มะนาว.....	...3... ครัวเรือน ...10... ไร่	...700... กก./ไร่	...15,000... บาท/ไร่	...20,000... บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...3... ครัวเรือน ...100... ไร่	...15,000... กก./ไร่	...12,000... บาท/ไร่	...13,500... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...30... ครัวเรือน ...1,500... ไร่	...6,000... กก./ไร่	...3,500... บาท/ไร่	...8,000... บาท/ไร่
หมู่ที่ 18 บ้านหนองศาลา					
2.1) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...31... ครัวเรือน ...150... ไร่	...700... กก./ไร่	...5,500... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...22... ครัวเรือน ...120... ไร่	...700... กก./ไร่	...5,500... บาท/ไร่	...6,500... บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...12... ครัวเรือน ...1,500... ไร่	...15,000... กก./ไร่	...12,000... บาท/ไร่	...13,500... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...5... ครัวเรือน ...55... ไร่	...5,000... กก./ไร่	...2,500... บาท/ไร่	...7,500... บาท/ไร่

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาได้คนไทยมีความสุข
และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
ซึ่งแผนพัฒนาประเทศไทยในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้วและสร้าง
ความสุขของคนไทย **จึงมีความมั่นคง เติบโตและ
เป็นธรรม** เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยบรรลุ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 -2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม

สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 – 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะ

เงินเพื่อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 – 2550) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 – ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ

สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กัดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,7392 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปแบบของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ ก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 – 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบ

ต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อเท็จจริง เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สาหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีนโยบายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีน้อยยะต่อต้านทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีน้อยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่

สำคัญเงื่อนไขจาเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่

รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็น ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบต่อขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับ

ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบคลุม มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกฐานะเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว

ในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลา นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีการกำหนด

เกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมาย และภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รัฐบาล และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่าง ๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วง ๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้ง มีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.4 การยอมรับของสังคม มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่มสร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อให้ได้การยอมรับจากทุกภาคส่วนในสังคม

ไทยแลนด์ 4.0 (THAILAND 4.0)

การจัดทำแผนพัฒนาต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ 4.0 โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ 4.0 มีดังนี้

ประเทศไทย 4.0 ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agri-tech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น
3. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

กรอบหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ได้กำหนดสถานะและทิศทางการปรับตัวของ ประเทศไทยไว้ว่า ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศในอนาคต และผลของการพัฒนาที่ผ่านมาแสดงว่าประเทศไทยมีศักยภาพและโอกาสในการปรับตัวและได้รับประโยชน์จากสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในขณะเดียวกันมีประเด็นความเสี่ยงเชิงโครงสร้างหลายประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมไทย เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามสู่ประเทศรายได้สูง และคนไทยอยู่ได้อย่างมีความสุขใน สังคมภายใต้กระแสของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงควรพิจารณานำจุดแข็งของประเทศไทยที่สั่งสมมาตั้งแต่อดีต ปรับปรุงจุดอ่อนมาใช้จัดการกับโอกาสและอุปสรรคเพื่อวิเคราะห์สถานะและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

1. ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางตอนบน การขยายตัวทาง เศรษฐกิจชะลอตัวอย่างเห็นได้ชัด และมีแนวโน้มที่ความสามารถในการรักษาสัดส่วนแบ่งการตลาดจะลดลง เพราะกำลังสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน

2. อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยรวมอยู่ในอันดับที่ 30 จาก 60 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่มาเลเซีย อยู่ในอันดับที่ 14 และสิงคโปร์ อันดับที่ 3 โดยสมรรถนะทางเศรษฐกิจและ ประสิทธิภาพภาคเอกชนอยู่ในอันดับที่ดี ในขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการศึกษาอยู่ในอันดับที่ไม่ดี

3. โครงสร้างการผลิตมีการเปลี่ยนผ่าน จากภาคเกษตรและอุตสาหกรรมไปสู่บริการมากขึ้น มีสัดส่วนภาคบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูงสุด เปิดโอกาสให้ประเทศก้าวสู่ความเป็นชาติ การค้าและบริการ ประเทศมีฐานการผลิตที่กว้างและเข้มแข็งในหลายสาขาอุตสาหกรรมและบริการและ การพัฒนาต่อยอดด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมและบริการบนฐานดิจิทัลและ สร้างสรรค์จะเพิ่มแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้ความเติบโตอย่างต่อเนื่องในอนาคต แม้ว่าตกอยู่ในฐานะที่ มีคู่แข่งทางการค้าในตลาดโลกจำนวนมากขึ้น แต่มีแนวโน้มขยายอุปสงค์ภายในประเทศ

4. ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับภูมิภาคและโลกมีมากขึ้น โดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียนและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต จะนำไปสู่การสร้างอำนาจการต่อรองการเมือง สังคม และสิ่งแวดล้อม ขยาย ตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ด้านสังคม

1. ประเทศไทยกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ทำให้ภาระการคลังเพิ่มขึ้น อัตราการพึ่งพาของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นมีแนวโน้ม การพึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน และสามารถขยายตลาดสินค้าผู้สูงอายุในประเทศ

2. คุณภาพของคนไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น มีสุขภาพดีขึ้นและได้รับหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึง

3. ผลผลิตการผลิตแรงงานไทยยังต่ำ ขณะที่ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะและองค์ความรู้สูงทั้งปริมาณและคุณภาพเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 แต่ไทยสามารถดึงดูดแรงงานทักษะสูงจากต่างประเทศ แต่ยังคงป้องกันการเคลื่อนย้ายของแรงงาน ทักษะสูงไปสู่ประเทศที่มีค่าแรงสูงกว่า

4. ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ความเหลื่อมล้ำยังเป็นปัญหาสำคัญที่นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม โดยที่บริบทการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างและประชากร และโครงสร้างเศรษฐกิจอาจส่งผลให้ ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทวีความรุนแรงขึ้น ขณะที่แนวโน้มของความเหลื่อมล้ำระหว่าง แรงงานที่มีทักษะสูงและทักษะต่ำจะยิ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นจากความแตกต่างกันทางด้านรายได้

5. สังคมไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตจากการที่มีค่านิยมเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมต่างชาติที่หลากหลาย เนื่องจากขาดทักษะการคิด วิเคราะห์ไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี เพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสใหม่ของโลกได้

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดวิกฤตน้ำและการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาระดับการจัดการ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพเพื่อรับมือกับวิกฤตที่เกิดขึ้น

2. การใช้ทุนทรัพยากรเกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน ทำให้เกิดกระแสการอนุรักษ์สังคม ความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรจะมีแนวโน้ม รุนแรงมากขึ้น รัฐจะต้องมีกลไกจัดการความขัดแย้งสร้างธรรมาภิบาล และความเป็นธรรมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

3. การบริหารจัดการน้ำทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพยังขาดประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำระบบนิเวศลุ่มเสื่อมโทรม และภาวะการขาดแคลนน้ำในอนาคตจะเพิ่มมากขึ้น จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องพัฒนากลไกการบริหารจัดการ และให้มีการจัดการทั้งด้าน อุปสงค์และอุปทาน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต

4. ปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อทั้งด้านคุณภาพชีวิต สุขภาพอนามัยของประชากร และมีต้นทุนทางเศรษฐกิจในการจัดการแก้ไข ซึ่งจะเป็นปัญหาหลักของเมืองที่มีความเจริญอย่างรวดเร็วใน อนาคต จำเป็นต้องมีการวางแผนลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

ด้านความมั่นคง

1. ประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างแน่นแฟ้นแต่ยังล่อลวงละเมิดด้วยการให้ข้อมูลที่บิดเบือน ผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยยังมีความพยายามนำสถาบันหลักมาเชื่อมโยงกับความขัดแย้งทางการเมืองและความเห็นต่างความคิด

2. ไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้าย
3. ประเทศไทยมีความเสี่ยงในด้านไซเบอร์ โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ประมาณ 1 ใน 5 เครื่อง ในประเทศถูกโจมตีจากโปรแกรมที่ไม่พึงประสงค์ และในอนาคตแนวโน้มความเสี่ยงอาจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
4. ประเทศไทยเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่หลากหลายรูปแบบและมีวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

ด้านการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาล

1. การให้บริการประชาชนจะต้องปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากลเมื่อเทียบกับต่างประเทศ
2. การสรรหาและพัฒนาข้าราชการที่มีคุณภาพทดแทนข้าราชการที่เกษียณอายุ
3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐให้สามารถปรับตัวให้ทันกับยุคดิจิทัล
4. การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐและเอกชน
5. กระบวนการยุติธรรมยังขาดประสิทธิภาพ และกฎหมายล้าสมัยไม่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ

อีกทั้ง การพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง หลากหลายรูปแบบทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ การเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี การก่อการร้ายข้ามชาติ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประกอบกับการพัฒนาที่ผ่านมายังคงประสบปัญหาหลายๆ ด้าน ทั้งปัญหาคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรม ผลิตภาพการผลิตต่ำ และความเสื่อมโทรมของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างเหมาะสมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนพัฒนาที่คำนึงถึง การวางรากฐานของประเทศในระยะยาว ทั้งในด้านความมั่นคงเศรษฐกิจ / สังคม / ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ การบริหารจัดการที่ดี โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ประกอบด้วย

1. ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 เพื่อให้การพัฒนาในทุกมิติเป็นไปอย่างมีบูรณาการ บนทางสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุผล รวมถึงมี ระบบภูมิคุ้มกันที่ดี สอดคล้องกับภูมิสังคม การพัฒนาทุกด้าน มีดุลยภาพ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และ ระบบนิเวศน์มีความสอดคล้อง เกื้อกูล และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การพัฒนาในมิติหนึ่งไม่ส่งผลกระทบ ทางลบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อมิติอื่นๆ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมี คุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่นคงอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลาย เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกัน อย่าง แน่นแฟ้นแต่ยังถูกล่วงละเมิดด้วยการให้ข้อมูลที่บิดเบือน ผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยยังมี ความพยายามนำสถาบันหลักมาเชื่อมโยงกับความขัดแย้งทางการเมืองและความเห็นต่างทางความคิด เพื่อให้เกิดความขัดแย้ง นำไปสู่ความแตกแยกในสังคม

2. ไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายสิ่งแวดล้อม ชุมชน วิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม เพื่อมุ่งไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของ ประเทศอย่างแท้จริง

คำนึงถึง “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยใช้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคนไทยให้เป็น พลัง สำคัญในการสร้างความมั่นคงของชาติ เป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยในมิติสังคม พัฒนาคนทุกช่วงวัย และ เตรียมความพร้อมเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นให้คนมีศักยภาพและการเรียนรู้ มีความคิด สร้างสรรค์ มีความสามารถรอบ ด้าน และมีโอกาสในการเข้าถึงคุณภาพของการศึกษาอย่างเท่าเทียม ลด ความเหลื่อมล้ำในสังคม และยกระดับ คุณภาพชีวิตของคนและครอบครัวให้ดีขึ้น ในมิติเศรษฐกิจ พัฒนาคน ทางด้านคุณภาพและปริมาณเพื่อเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการเพื่อก้าวสู่การหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ในมิติด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างคน ให้ใช้และอยู่กับสิ่งแวดล้อม อยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ พื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างเหมาะสม สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

3. มุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ต่างๆ อย่างมี ประสิทธิภาพ ทั้งกลไก ที่เป็นกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ โดยต้องปรับปรุงให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการ พัฒนาใน ทุกระดับ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อน หรือ เป็นอุปสรรคต่อการหนุนเสริมการ ปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆควบคู่กับการพัฒนากลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่ รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หรือประเด็นการพัฒนาเฉพาะในแผนฯทั้งในระดับประเทศ และระดับพื้นที่ให้ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิด สร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน

กล่าวโดยสรุป หลักการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการพัฒนาที่น้อมนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญาพื้นฐานในการกำกับทิศทางการพัฒนาประเทศให้ เติบโตอย่าง มีคุณภาพ คำนึงถึงการวางรากฐานการพัฒนาในระยะยาว คนในชาติจะต้องได้รับการพัฒนา ให้เป็น คนดี คนเก่ง มี คุณธรรม จริยธรรม ความเพียร และมีจิตสำนึก คำนึงถึงประโยชน์ของชาติเป็น สำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการ พัฒนากลไกสำคัญในการขับเคลื่อนแผนฯ ทั้งการปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบ กลไกการทำงานที่มีหน้าที่ ผลักดันประเด็นการพัฒนาสำคัญต่างๆ และกลไกที่เกี่ยวข้องกับ การใช้องค์ความรู้ เพื่อให้ประเทศก้าวไปสู่สังคมคม ที่ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ได้ในอนาคต

ทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

* แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2558 - 2577) ขณะนี้รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาเพื่อยกร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวด้วย โดยในเบื้องต้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2558 - 2577) ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลुวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 6 ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560-2564) เป็นสำคัญ

* การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

สศช.ได้นำความคิดเห็นจากการประชุมประจำปี 2558 ของ สศช.มาประมวลและยกร่างแนวคิดยุทธศาสตร์ และนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งที่ 4/2558 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2558 และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ 11/2557 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ซึ่งประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบคลุมไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทัวถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

3. ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปแบบคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

4. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20 ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (1) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (2) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (3) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดน ชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (5) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (6) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และไซเบอร์ (7) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (8) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ (9) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (10) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (11) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็น

รูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนา ด้านความมั่นคง

6. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการ ภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็น การพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐ ผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการ บริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอรัปชั่น เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอรัปชั่น ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนา ประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี 2577

7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม ขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนา ความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อม บำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การ พัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

8. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการเพิ่มการลงทุน วิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้าง พื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อยุติให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วย

ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษารากฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (1) การพัฒนาภาค (2) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (3) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลังเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

10. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 (Post-ASEAN 2015) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(1) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) ปรับโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิต ที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(2) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(3) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(4) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้าน สุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(5) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(6) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

2. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้มีความเชื่อมโยงกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551 – 2554 และแผนพัฒนาฉบับที่ 10 รวมทั้งแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน มีทิศทางการพัฒนาด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาบริการพื้นฐานของเมืองและสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงข่ายคมนาคม และสร้างมูลค่าเพิ่มทางภาคการผลิตและบริการบนพื้นฐานของความรู้และวัฒนธรรม ภูมิปัญญา

(2) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

(3) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และพิษณุโลก เน้นการสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และน้ำ สร้างมูลค่าเพิ่มการ

ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศาสนา การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้า บริการ การขนส่งและการกระจายสินค้า

(4) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และอุทัยธานี เน้นพัฒนาข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรอย่างครบวงจร พัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนจากผลผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. โครงการสำคัญ (Flagship Project)

1. โครงการพัฒนามูลค่าเพิ่มให้กับเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
2. โครงการยกระดับสินค้าหัตถกรรมและการท่องเที่ยวล้านนาสู่สากล
3. โครงการพัฒนาเมืองเชียงใหม่-ลำพูน รองรับการเป็นศูนย์กลางความเจริญที่เชื่อมโยง

กับ นานาชาติและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน

4. โครงการสืบสานพัฒนาองค์ความรู้ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมล้านนา
5. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำในระดับชุมชน
6. โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการน้ำต้นทุน

(2) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ.2561-2564) (ฉบับ

ทบทวน) จังหวัดกำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร อุทัยธานี

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางธุรกิจข้าว สินค้าเกษตร การท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมล้ำค่า”

เป้าประสงค์รวม

1. ผลผลิตข้าวและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน
2. ผลิตภัณฑ์แปรรูปข้าวและสินค้าเกษตรเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการผลิตที่มีมาตรฐาน
3. ศูนย์กลางการค้าข้าว สินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูปทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. การท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของชาวไทย และชาว

ต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างและกระบวนการผลิตสินค้าการเกษตร
2. ส่งเสริมการแปรรูป การตลาด การขนส่งและการกระจายสินค้า
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการบริหาร

4. จัดการท่องเที่ยว
5. สร้างความพร้อมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตำแหน่งการพัฒนา

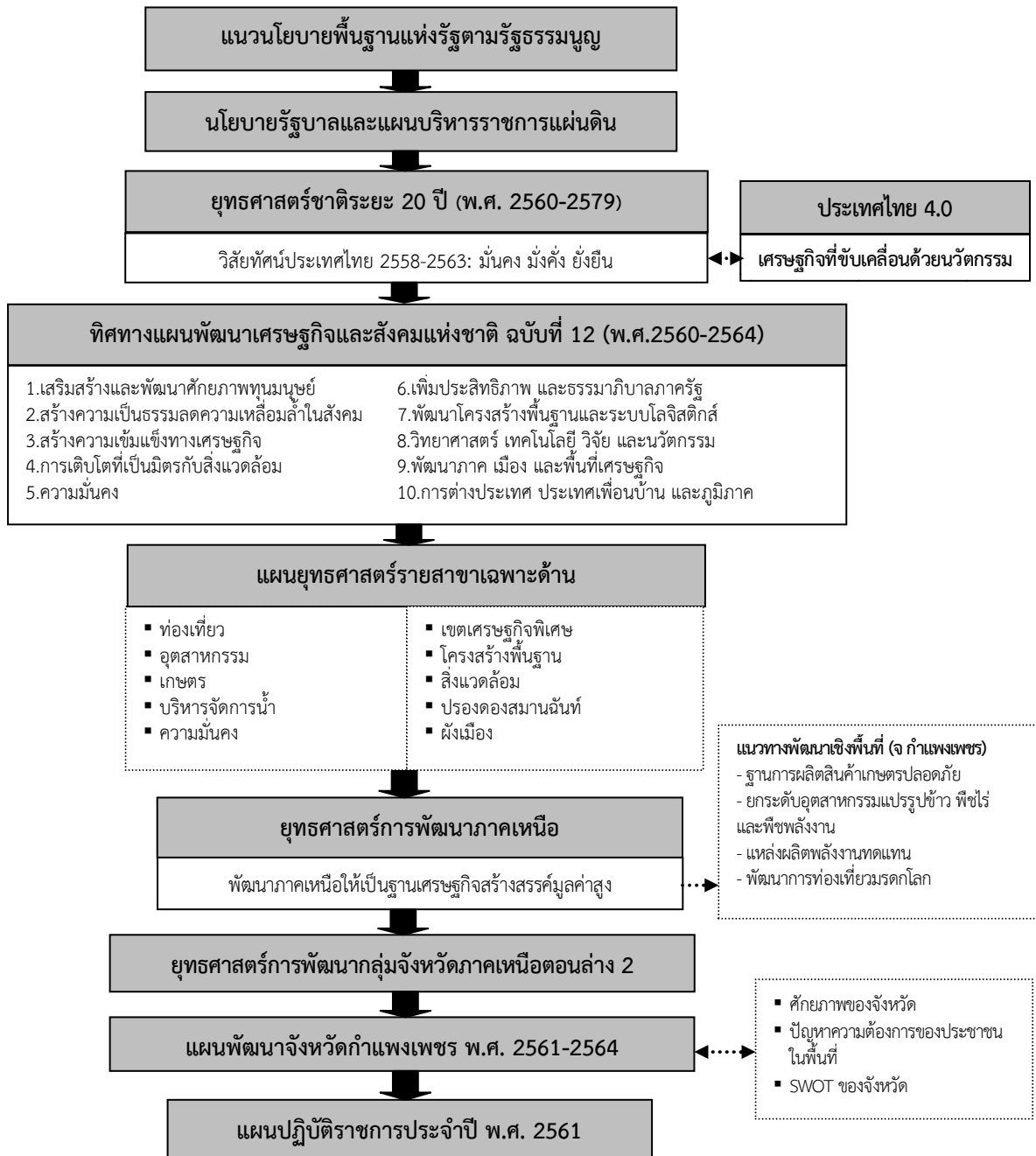
1. ด้านการเกษตร
2. ด้านการท่องเที่ยว

(3) แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชร

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2564 จังหวัดได้ดำเนินการตามนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามมติที่ประชุม อ.ก.น.จ. เกี่ยวกับการพัฒนาระบบฯ ครั้งที่ 1/2559 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2559 โดยเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาลและแผนบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560-2579 และประเทศไทย 4.0 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) แผนยุทธศาสตร์รายสาขาเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 โดยจังหวัดให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงนโยบายระดับชาติและทิศทางการพัฒนาประเทศสู่การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเพื่อตอบสนองศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเป้าหมายในระดับชาติ ดังแผนภูมิ ต่อไปนี้

แผนภูมิ 3-1 กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชรได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดได้สะท้อนถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ซึ่งนำไปสู่การบูรณาการในเชิงพื้นที่ (Area-Based) เชิงภารกิจ (Function-Based) และการมีส่วนร่วม (Participation) โดยได้กำหนดเป้าหมายหรือผลลัพธ์สุดท้ายที่จังหวัดต้องการบรรลุและวิธีการที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของ

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และท้องถิ่น ตลอดจนสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประชุมชี้แจง สร้างความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องให้ทราบวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางและขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลให้ครบถ้วน ได้แก่ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด ข้อมูลเชิงเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ขั้นตอนที่ 3 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพของจังหวัดเพื่อรับทราบความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมเชิงปฏิบัติการโดยบูรณาการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและแผนบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560-2579 และประเทศไทย 4.0 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) แผนยุทธศาสตร์รายสาขาเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือและทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ที่ให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปข้าว พืชไร่ และพืชพลังงาน การพัฒนาแหล่งผลิตพลังงานทดแทน การพัฒนากลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ ผสมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังพิจารณาความสอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 (จ.กำแพงเพชร จ.นครสวรรค์ จ.อุทัยธานี จ.พิจิตร) ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลางธุรกิจข้าว สินค้าเกษตรปลอดภัย การท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมล้ำค่าระดับประเทศ” และประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการผลิตข้าวและสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน การแปรรูป การตลาด และการกระจายสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวตามมาตรฐานเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 5 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ โดยระดมความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย รวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อกำหนดโครงการขับเคลื่อนกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในแต่ละห่วงโซ่ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ (กรุณาดูแผนภูมิ Value Chain ประกอบ)

ขั้นตอนที่ 6 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติราชการสำหรับใช้เป็นแนวทางขับเคลื่อนโครงการให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

แผนพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชร พ.ศ. 2561-2564

3.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์ หมายถึง เป้าหมายในเชิงผลลัพธ์ที่จังหวัดต้องการให้เกิดขึ้น โดยแสดงถึงจุดเน้นหรือสิ่งที่จังหวัดต้องการจะเป็นในอนาคตอย่างชัดเจน รวมทั้งมีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับการวิเคราะห์สภาพการณ์และโอกาสของพื้นที่ และมีการระบุตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดอย่างชัดเจน โดยผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการจากทุกภาคส่วนของจังหวัดได้กำหนดตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด (Positioning) ที่ให้ความสำคัญกับประเด็นดังต่อไปนี้ (1) แหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย (2) แหล่งผลิตพืชพลังงานทดแทน และ (3) การท่องเที่ยวมรดกโลก โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้

“แหล่งผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย ฐานผลิตพืชพลังงานทดแทน และเมืองท่องเที่ยวมรดกโลก”
การพัฒนาไปสู่ “แหล่งผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย” มีเหตุผลประกอบ ดังนี้

จังหวัดมีทรัพยากรดินและน้ำอุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการเกษตร โดยมีแม่น้ำต้นสายหลักคือ มีแม่น้ำปิงไหลผ่านเป็นระยะทางยาวประมาณ 104 กิโลเมตร และมีพื้นที่ชลประทานมากเป็นลำดับ 1 ของประเทศ โดยมีพื้นที่ทั้งหมด 1,755,688 ไร่ รวมทั้งมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา โดยมีพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในฤดูกาลปี 2558/2559 ดังนี้ ข้าวนาปีมีพื้นที่ที่เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 1.21 ล้านไร่ ผลผลิตเฉลี่ย (ต่อพื้นที่เก็บเกี่ยว) ต่อไร่ เท่ากับ 721กก./ไร่ มันสำปะหลังมีพื้นที่ปลูก จำนวน 566,477 ไร่ โดยมีผลผลิตเฉลี่ย (ต่อพื้นที่เก็บเกี่ยว) ต่อไร่ เท่ากับ 3,667 กก./ไร่ และสามารถผลิตได้ถึง 2.5 ล้านตัน/ปี มากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ อ้อยมีพื้นที่ปลูก 714,740 ไร่ มีผลผลิตเฉลี่ยพื้นที่เก็บเกี่ยว 10,998 กก./ไร่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีพื้นที่ปลูก 28,888 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 873.89 กก./ไร่ พื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีแนวโน้มสูงขึ้น และยางพารา มีพื้นที่ปลูก จำนวน 40,847 ไร่ พื้นที่ปลูกยางพารามีในทุกอำเภอ ซึ่งในปัจจุบันสามารถเปิดกรีดยางได้แล้ว จำนวน 11,714 ไร่ผลผลิตเฉลี่ย 188 กก./ไร่

นอกจากพื้นที่จังหวัดจะมีความเหมาะสมในการทำเกษตรกรรมแล้ว โครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม เท่ากับ 20.78 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด มีมูลค่า ณ ราคาประจำปี 2557 เท่ากับ 23,477 ล้านบาท สำหรับจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม พบว่าในปี 2558 มีโรงงานประเภทต่างๆ 698 แห่ง ปี 2557 มีโรงงาน 654 แห่ง มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.73 นอกจากนี้ จังหวัดยังมีโรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง หรือโรงงานผลิตแป้งมันทั้งหมด 9 แห่ง โรงงานน้ำตาล 3 แห่ง และโรงสีข้าวที่ประกอบกิจการ 23 แห่ง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผนวกกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดทิศทางการยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือและการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 (จ.กำแพงเพชร จ.นครสวรรค์ จ.อุทัยธานี จ.พิจิตร) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยในรูปแบบ

ฟาร์มเกษตรอัจฉริยะ และยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปข้าว พืชไร่ และพืชพลังงาน ประกอบกับนโยบายของรัฐที่ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ที่เน้นโครงสร้างเศรษฐกิจแบบ Value-Based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการเกษตร มีการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสมกับประเภทของพืชที่ปลูก (Zoning) การพัฒนาเกษตรกรสู่การเป็น Smart Farmer การใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตรทดแทนแรงงานเกษตร รวมทั้งการให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมแปรรูป วัตถุดิบทางการเกษตรเป็นอาหารที่มีมูลค่าสูงและสร้างช่องทางการตลาดและการกระจายสินค้าใหม่ให้กับผู้ผลิต ตลอดห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมตั้งแต่เกษตรกรจนถึงผู้จำหน่ายอาหาร ผนวกกับนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก และ กระแสความต้องการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในระดับโลกเพิ่มสูงขึ้น จังหวัดจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพสินค้า ความปลอดภัย และพัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี มีกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค ใช้ ทรัพยากรอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด สร้างความตระหนักรับผิดชอบของผู้ผลิต และเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

การให้ความสำคัญกับ “ฐานผลิตพืชพลังงานทดแทน” มีเหตุผลประกอบ ดังนี้

จังหวัดมีศักยภาพในการผลิตพลังงานทดแทนในรูปของชีวมวลแข็งที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตร และ เศษวัสดุเหลือใช้จากการเกษตร อาทิ ใบอ้อย ชานอ้อย ข้าว ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน ถั่ว ที่สามารถนำไปใช้เป็น พลังงานทดแทนพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นจำนวนมาก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติได้กำหนดแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ โดยมุ่งเน้นให้จังหวัดกำแพงเพชรเป็นแหล่งผลิตพลังงานทดแทน เนื่องจากมีศักยภาพด้านนี้สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อ้อยและมันสำปะหลัง โดยกรมพัฒนาที่ดินได้ระบุการใช้ประโยชน์ ที่ดินตามหลักการ Zoning ว่ามีพื้นที่ประมาณ 283,719 ไร่ ที่เกษตรกรใช้ทำนาและได้ผลตอบแทนต่ำและพื้นที่ ดังกล่าวมีศักยภาพเหมาะสมต่อการปลูกอ้อย จึงนับว่าเป็นโอกาสดีที่จะปรับเปลี่ยนจากพื้นที่นาไม่เหมาะสมมาปลูก อ้อยโรงงานทดแทน นอกจากนี้ จังหวัดยังมีผลผลิตมันสำปะหลังถึง 2.5 ล้านตัน/ปี มากเป็นอันดับสองของประเทศ จากข้อมูลข้างต้น จังหวัดจึงควรให้ความสำคัญกับการเป็นแหล่งผลิตพืชพลังงานทดแทน เพื่อสร้างโอกาส สร้าง รายได้ให้เกษตรกรและตอบสนองนโยบายรัฐบาลและทิศทางการพัฒนาประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อมูลจากรายงานผลภาพรวมระดับการพัฒนาของทุกจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Comparative Benchmark) ระบุว่าจังหวัดกำแพงเพชรมีส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 87.06 สูงเป็นอันดับที่ 18 ของประเทศ จังหวัดสามารถนำโอกาสจากการที่รัฐบาลมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ที่ เน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมมาช่วยแก้ไขปัญหารวมทั้งสามารถแปลงจากขยะเป็นพลังงานเชื้อเพลิง และแปลงเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นชีวมวลแข็งที่สามารถนำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนพลังงานเชื้อเพลิง ฟอสซิล และสามารถพัฒนาไปสู่โรงไฟฟ้าพลังงานทดแทน จังหวัดยังมีโรงไฟฟ้าจำนวนทั้งสิ้น 15 แห่ง โดยมี

โรงไฟฟ้าที่ผลิตจากก๊าซธรรมชาติ จำนวน 1 แห่ง โรงไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 4 แห่ง โรงไฟฟ้าจากชีวมวล 8 แห่ง โรงไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 2 แห่ง และยังมีโรงงานผลิตเอทานอลที่ใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบหลักเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิงอีก 1 แห่ง ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดกำแพงเพชรมีส่วนปริมาณการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 38.95 และมีการคาดคะเนว่า ในปี พ.ศ. 2560 จังหวัดกำแพงเพชรจะมีสัดส่วนปริมาณการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานทั้งหมดคิดเป็นร้อยละถึง 59.43

การให้ความสำคัญกับ “เมืองท่องเที่ยวมรดกโลก” มีเหตุผลประกอบ ดังนี้

จังหวัดกำแพงเพชรเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง เพราะมีโบราณสถานเก่าแก่ซึ่งก่อสร้างด้วยศิลาแลงหลายแห่งรวมอยู่ใน “อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร” ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ให้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2534 นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมที่สำคัญ อาทิ อุทยานแห่งชาติในจังหวัดมีจำนวน ๓ แห่ง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติคลองลาน เนื้อที่ 187,500 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ป่าคลองลานอันสมบูรณ์แหล่งสุดท้ายของจังหวัดกำแพงเพชร อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า เนื้อที่ 466,875 ไร่ อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ เนื้อที่ 558.75 ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสนามเพรียง เนื้อที่ 63,125 ไร่ พื้นที่อุทยานแห่งชาติในปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยของชาวไทยภูเขา 6 เผ่า ได้แก่ ม้ง เย้า ลีซอ มูเซอ กระเหรี่ยง และอีก้อ เป็นต้น

จากสถานการณ์การท่องเที่ยวโดยรวมของจังหวัดกำแพงเพชร พบว่านักท่องเที่ยวในปี พ.ศ.2556 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 9.34 แต่นักท่องเที่ยวบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมาเป็นนักทัศนาจรมากกว่านักท่องเที่ยวพักค้าง เนื่องจากเส้นทางการคมนาคมมีความสะดวกสบายมากขึ้น รวมทั้งจังหวัดกำแพงเพชร มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดหลัก เช่น พิษณุโลก และสุโขทัย จึงทำให้นักท่องเที่ยวแวะมาท่องเที่ยวแล้วเดินทางกลับไปพักค้างที่จังหวัดหลักแทน นอกจากนี้ จากการที่ไม่มีกิจกรรมยามค่ำคืนที่น่าสนใจทำให้ไม่สามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวคนไทยให้มีการพักค้าง สำหรับผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติมีปัจจัยที่สนับสนุนให้ชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยว อาทิ อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชรที่ได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลก อย่างไรก็ตาม จังหวัดยังประสบปัญหาด้านการขาดระบบขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง และขาดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง รวมทั้งขาดการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ จังหวัดจึงจำเป็นต้องจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอย่างจริงจัง จังหวัดจึงจำเป็นต้องสร้างมูลค่าเพิ่มแก่การท่องเที่ยวด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว รวมทั้ง

ประชาสัมพันธ์การตลาดโดยส่งเสริมการใช้ระบบ e-Commerce ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การจัดทำและเชื่อมโยงระบบข้อมูลและการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพผ่านเว็บไซต์ การปรับปรุงช่องทางการจัดจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายออนไลน์ทั้งในและต่างประเทศ

3.2 พันธกิจ (Mission)

เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชรมุ่งสู่การเป็น “แหล่งผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย ฐานผลิตพืชพลังงานทดแทน และเมืองท่องเที่ยวมรดกโลก” ภารกิจหลักและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีดังนี้

1. ยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมและบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยว
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างสังคมที่เข้มแข็ง และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

3.3 เป้าประสงค์รวม (Overall Goals)

เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาจังหวัดและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนการบรรลุตามวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดที่พึงปรารถนาตามแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ.2561 – 2564) จังหวัดจึงกำหนดเป้าประสงค์รวมของการพัฒนาไว้ ดังนี้

1. ปริมาณผลผลิตการเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น
2. รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
3. จำนวนแปลง/ ฟาร์ม ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย (GAP) เพิ่มขึ้น
4. สัดส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมดเพิ่มขึ้น
5. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
6. ประชาชนมีระดับคุณภาพชีวิตสูงขึ้น มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) (เรียงตามลำดับความสำคัญ)

1. พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
3. พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.5 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์

3.5.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ 1 พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5.1.1 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 1 การผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย และการผลิตพืชพลังงานทดแทนได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5.1.2 ตัวชี้วัด (KPI) ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) และค่าเป้าหมาย (Target)

3.5.1.3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ 1 พัฒนาศักยภาพการผลิตและปัจจัยพื้นฐานรองรับการผลิต

กลยุทธ์ 2 เพิ่มผลผลิต แปรรูป และใช้นวัตกรรมพัฒนาคุณภาพการผลิต

กลยุทธ์ 3 ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การตลาด

3.5.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ 2 บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

3.5.2.1 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 2 การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและยกระดับให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

3.5.2.2 ตัวชี้วัด (KPI) ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) และค่าเป้าหมาย (Target)

3.5.2.3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ 4 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 5 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 6 บริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 7 พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

3.5.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.5.3.1 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 3 ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความมั่นคง และสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน

3.5.3.2 ตัวชี้วัด (KPI) ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) และค่าเป้าหมาย (Target)

3.5.3.3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ 8 พัฒนาศักยภาพโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานรองรับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์ 9 เสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคมตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ 10 พัฒนาการให้บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 11 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกำแพงเพชร ฉบับทบทวนใหม่ (รอบปี พ.ศ.2559) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ดังต่อไปนี้

2.1 วิสัยทัศน์

“ท้องถิ่นน่าอยู่ เชิดชูธรรมาภิบาล ควบคู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต สนับสนุนเกษตรปลอดภัย เสริมสร้างเศรษฐกิจแบบยั่งยืน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม หนุนนำการเป็นแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา สาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
2. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ที่จำเป็นและเหมาะสมภายใต้ภารกิจรับผิดชอบ
3. ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ รักษา บำรุง พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน
4. ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
5. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างอาชีพเพิ่มรายได้แบบยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง
6. บริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

จุดมุ่งหมายการพัฒนา

1. ประชาชนมีโอกาสทางการศึกษา เข้าถึงการบริการด้านสาธารณสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุดมสมบูรณ์ เกิดการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเป็นที่สนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว
4. ประชาชนประกอบอาชีพมีรายได้ บนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. ท้องถิ่นมีระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

2.2 ยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาเทศบาลตำบลเขาคีรี

“เทศบาลตำบลเขาคีรี มุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง เคียงคู่ส่งเสริมการท่องเที่ยว”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเขาคีรี

เทศบาลตำบลเขาคีรีได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อเป็น 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดวางผังเมืองและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ 1.1 สำรวจ ตรวจสอบ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาและซ่อมแซมถนน สะพาน ทางเท้า และเกาะกลางถนน รวมทั้งระบบการระบายน้ำ

กลยุทธ์ที่ 1.2 สำรวจ ตรวจสอบ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

กลยุทธ์ที่ 1.3 พัฒนาปรับปรุงสถานียขนส่งและการจราจร

กลยุทธ์ที่ 1.4 การสร้างและพัฒนาแหล่งน้ำให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่เอื้อต่อการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 1.5 การวางแผนและสนับสนุนการจัดทำผังเมือง

2. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2.1 การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการจัดการศึกษาทุกเพศวัยและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อสร้างโอกาสที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 2.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและประเพณีท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2.3 การส่งเสริมทะนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้เป็นองค์กรทางศาสนาที่มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและปรองดองสมานฉันท์

กลยุทธ์ที่ 2.4 การส่งเสริมความร่วมมือและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 2.5 การส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาอย่างครบวงจร

กลยุทธ์ที่ 2.6 ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพและภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร

3. ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 3.1 การส่งเสริมและสนับสนุนให้รู้จักดำรงตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3.2 การส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตในการพัฒนาการผลิตเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 3.3 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อบริหารจัดการการผลิตเกษตรปลอดภัย

4. ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์ที่ 4.1 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากระบวนการให้บริการสาธารณสุข และกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ กีฬาและนันทนาการ

กลยุทธ์ที่ 4.2 การส่งเสริมการสร้างงาน สร้างรายได้และพัฒนาการรวมกลุ่ม/องค์กร เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

กลยุทธ์ที่ 4.3 การส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงสถาบันหลักของชาติ

กลยุทธ์ที่ 4.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

5. ด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 5.1 การส่งเสริม และสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 5.2 การส่งเสริม สนับสนุนการวางแผนการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย

กลยุทธ์ที่ 5.3 การส่งเสริม สนับสนุนมาตรการประหยัดพลังงานและการส่งเสริมพลังงานทดแทนจากธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6. ด้านการยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 6.1 การพัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 6.2 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นสากลรองรับ AEC เพื่อการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 6.3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ เป็นเอกภาพ ครบวงจร และเป็นสากล การพัฒนาการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ให้ทันสมัย เป็นสากล

7. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ 7.1 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 7.2 การส่งเสริมและสนับสนุนสมรรถนะหลักของบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

2.3 เป้าประสงค์

1. ระบบคมนาคมและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้รับการพัฒนาทั่วถึง สะดวกและมีมาตรฐานพอเพียงกับความต้องการของประชาชน
2. องค์การได้รับการพัฒนา พร้อมด้วยเครื่องมือ เครื่องใช้ ระบบการให้บริการด้วยช่องทางการรับรู้ข่าวสารต่างๆ ที่ทันสมัย บุคลากรมีจริยธรรม คุณธรรม มีความรู้ความเข้าใจ สร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของประชาชน
3. ประชาชนและทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดี บ้านเมืองมีความสะอาด ปลอดภัย เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม
4. ประชาชนได้รับการส่งเสริมอาชีพ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต ได้รับการบริการสาธารณสุขที่ดี ปราศจากโรคภัย ชุมชนปลอดภัยเสถียร มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี
5. ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดี พัฒนากิจการกรมการกีฬา นันทนาการ ให้มีคุณภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ
6. ชุมชนได้รับการสืบสานประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่

2.4 ตัวชี้วัด

1. จำนวนเส้นทางคมนาคมที่ก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซม
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้
4. จำนวนโครงการระบบระบายน้ำที่มีการก่อสร้างและซ่อมแซม
5. จำนวนโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่ดำเนินการ
6. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้น้ำ
7. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ได้รับประโยชน์

8. ร้อยละของเด็กเล็กที่มีน้ำหนัก ส่วนสูงและสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์
9. ร้อยละของสื่อการเรียนการสอนและวัสดุการศึกษา
10. ร้อยละของกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน
11. ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับอาหารเสริม(นม)
12. จำนวนครูเพียงพอต่อจำนวนเด็กนักเรียน
13. จำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
14. ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับอาหารกลางวัน
15. ร้อยละของเด็ก เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม
16. ระบบการศึกษาได้รับการพัฒนาและมีคุณภาพเพิ่มขึ้น
17. เด็ก เยาวชน ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น
18. จำนวนโครงการด้านศาสนา และวัฒนธรรม ที่ดำเนินการ
19. ประชาชนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและมีรายได้เพิ่มขึ้น
20. จำนวนโครงการด้านการพัฒนาอาชีพที่ดำเนินการในปีงบประมาณ
21. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้เพิ่มขึ้น
22. ร้อยละของประชาชนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้
23. จำนวนโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ ที่ดำเนินการ
24. จำนวนโครงการเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่ดำเนินการ
25. ร้อยละของผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ ที่รับการสงเคราะห์
26. จำนวนโครงการด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมที่ดำเนินการ
27. ร้อยละของจำนวนผู้เข้าร่วมเวทีประชาคมเพิ่มขึ้น
28. จำนวนโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขการแพร่ระบาดของปัญหายาเสพติด
29. จำนวนโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ลดอุบัติเหตุจราจร
30. ประชาชนมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงและสุขภาพจิตที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สินและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

31. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น
32. จำนวนสถานที่ที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงเพื่อยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
33. เทศบาลตำบลมีศักยภาพในการปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการโดย

เคร่งครัด

34. มีเครือข่ายการทำงานทุกภาคส่วน
35. บุคลากรได้รับการพัฒนาทักษะความรู้อย่างต่อเนื่อง
36. ระดับความสำเร็จของการประเมินผลแผนงาน/โครงการ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

37. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
38. ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล
39. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ

ประพจน์มิชอบ

40. ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
41. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน
42. ระดับความสำเร็จของการลดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติราชการ
43. ร้อยละของการสนับสนุนการเพิ่มพูนความรู้ของบุคลากรเพื่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบล
44. ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนตามยุทธศาสตร์จังหวัด

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการจัดวางผังเมือง
 - มีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการอย่างทั่วถึง
2. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไปมีความรู้มากขึ้นและศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
3. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย
 - เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไปมีความรู้ มีอาชีพและพึ่งตนเองได้มากขึ้น
4. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง
 - ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู
6. การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว
7. การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มี ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล
 - ประชาชนได้รับการบริการที่ดี

2.6 กลยุทธ์

1. พัฒนาศักยภาพโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานรองรับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดี
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
3. พัฒนาศักยภาพการผลิตและปัจจัยพื้นฐานรองรับการผลิต
4. เสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคมตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความมั่นคง

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

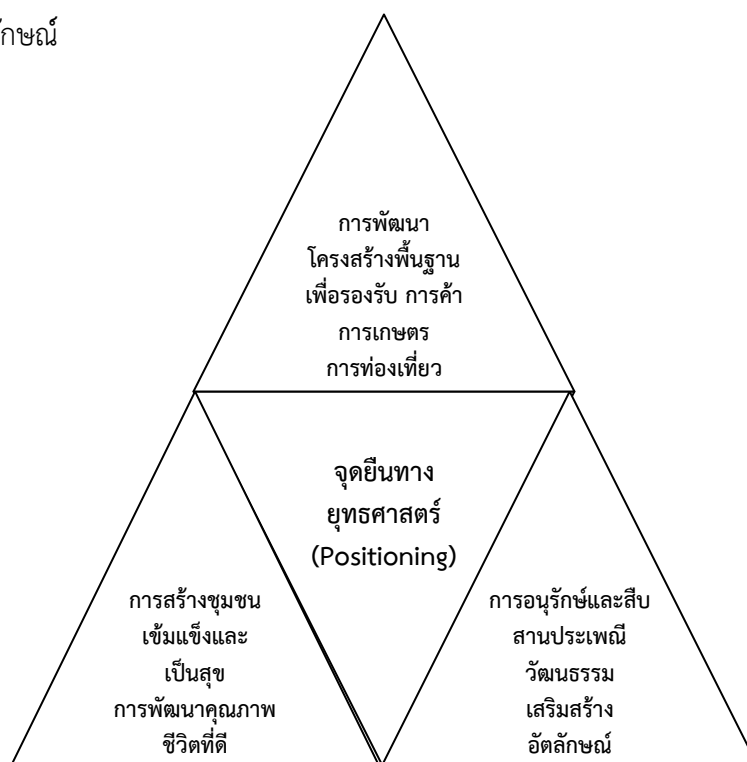
5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
6. พัฒนาการให้บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ
7. พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐและส่งเสริมธรรมาภิบาล

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

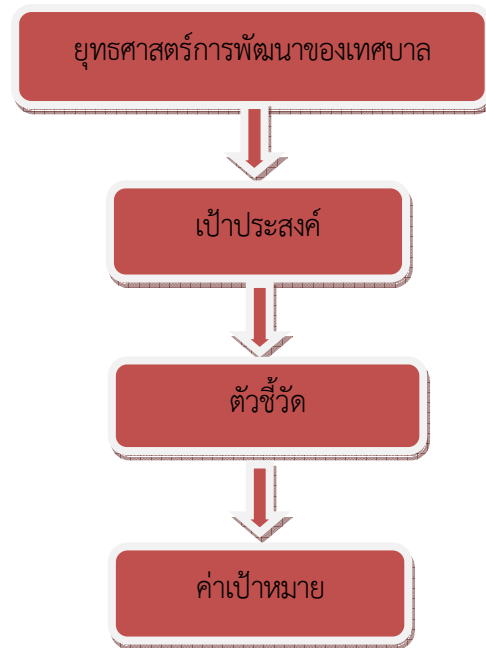
การกำหนดจุดยืนทางด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Position) ของเทศบาลตำบลเขาคีรีส กำหนดขึ้นเพื่อให้แสดงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารงานขององค์กร ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การพัฒนาด้านการศึกษา เศรษฐกิจภายในตำบลเพื่อเป็นฐานรากในการพัฒนา

เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพ ภาคการเกษตร ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ การเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งที่ต้องก้าวไปพร้อมกับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของตำบล นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กร เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล การให้ความเป็นธรรมในสังคม และการพัฒนาการบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมทั้งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและศักยภาพของเทศบาลตำบลเขาคีรีส จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) เทศบาลไว้ใน 3 ประเด็น คือการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการค้า การเกษตร การท่องเที่ยว การสร้างชุมชนเข้มแข็งและเป็นสุข การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และการอนุรักษ์และสืบสานประเพณี วัฒนธรรม เสริมสร้าง อัตลักษณ์

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเขาคีรีส ได้นำหลักการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาที่ต้องการพัฒนาในอนาคตและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาล โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis คือ การพิจารณาปัจจัยภายใน ซึ่งเป็นสถานะแวดล้อมภายในของเทศบาลที่มีผลต่อการพัฒนา ได้แก่ จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weak - W) และการพิจารณาปัจจัยภายนอก ซึ่งเป็นสถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ได้แก่ โอกาส (Opportunity - O) อุปสรรค (Threat - T) ดังนี้

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. เป็นชุมชนเกษตรกรรมที่ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำไร่ ทำนา ซึ่งถือเป็นรากฐานของคนในชุมชน 2. ทำเลที่ตั้งเหมาะสม อยู่ใกล้กับที่ว่าการอำเภอและอยู่ไม่ห่างจากตัวเมืองกำแพงเพชร มีความสะดวกในการคมนาคม 3. มีหน่วยงานของรัฐและสถานศึกษาร่วมสนับสนุนการพัฒนาในท้องถิ่น เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล โรงเรียนประถมศึกษา มีการจัดทำแผนการพัฒนา ร่วมกัน เช่นโครงการสนับสนุนด้านการศึกษา การกีฬาและการต่อต้านยาเสพติด โครงการด้านการสาธารณสุขต่าง ๆ ที่สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพจากความร่วมมือของหน่วยงานดังกล่าว 5. มีบุคลากรที่พอเพียงและมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยมีการจัดแบ่งโครงสร้างการทำงานที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และจัดวางบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม 6. มีความอิสระในการบริหารงบประมาณ จัดเก็บรายได้ และได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล จึงสามารถที่จะพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณได้อย่างเต็มที่ 7. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด 8. มีโบราณสถานเขาทองเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่หลากหลายสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยว 9. มีแผนพัฒนาเทศบาลตำบลเขาคีรีที่ชัดเจน 10. มีศาสนสถานที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชนหลายแห่ง	1. ปัญหาแหล่งน้ำไม่เพียงพอ แหล่งน้ำหลายแห่งไม่สามารถเก็บน้ำได้พอเพียงในฤดูร้อน การแก้ปัญหาจึงพุ่งประเด็นไปที่การปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำให้เกษตรกรในระยะยาว 2. การคมนาคมในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้านหลายแห่งยังไม่สะดวก ทั้งนี้ยังมีโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนหลายสายที่ชำรุดในหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนใช้ 3. ปัญหาแหล่งน้ำไม่เพียงพอ แหล่งน้ำหลายแห่งไม่สามารถเก็บน้ำได้พอเพียงในฤดูร้อน การแก้ปัญหาจึงพุ่งประเด็นไปที่การปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำให้เกษตรกรในระยะยาว 4. การคมนาคมในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้านหลายแห่งยังไม่สะดวก ทั้งนี้ยังมีโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนหลายสายที่ชำรุดในหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนใช้สัญจรไปมาสะดวกมากขึ้น 5. เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน อนึ่งหมายรวมถึง อุปกรณ์สำนักงานต่าง ๆ อุปกรณ์สื่อคอมพิวเตอร์ เครื่องมือทางช่าง รถยนต์ รถบรรทุกสาธารณภัย รถเก็บขยะ เป็นต้น 6. ชุมชนยังขาดความเข้มแข็งสามัคคี การทำกิจกรรม ต่าง ๆ ขาดความร่วมมือจากชุมชน การทำกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง ได้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในตำบล เช่นจัดกิจกรรมอบรมสัมมนา จัดตั้งกลุ่มอาชีพ เป็นต้น

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Analysis)

ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1. นโยบายของรัฐบาล ให้การส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน สนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาในหลายด้านเพื่อส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน มีการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ ผนวกกับการพัฒนาตนเองตามแผนแม่บทชุมชน มีกิจกรรมการพัฒนาหลากหลาย 2. นโยบายการกระจายอำนาจ เป็นสาเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ และพัฒนาระบบบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและมีระบบบริหารจัดการที่ดี 3. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1. การผันผวนของราคาสินค้า เช่น น้ำมัน ทองคำ อันเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้น การส่งเสริมให้ภาคประชาชนลดการใช้พลังงาน ตามนโยบายของรัฐบาล โดยองค์กรของรัฐต้องเป็นต้นแบบ การส่งเสริมการทำโครงการอันเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เช่น โครงการปลูกพืชผักปลอดสารพิษ การส่งเสริมการทำปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ การส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน อันเป็นการลดการเดินทางไปสู่ตัวเมือง 2. มีงบประมาณการพัฒนาค่อนข้างจำกัด การดำเนินโครงการที่เกินศักยภาพของงบประมาณ จำเป็นต้องสรรหาแหล่งงบประมาณภายนอก เช่น งบจากส่วนกลาง งบจากจังหวัด (CEO) งบจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงได้จัดทำแผนพัฒนาโดยมีการแยกแผนงาน/โครงการที่เกินศักยภาพ เพื่อเสนอของบประมาณอุดหนุน และ ทบทวนแผนงานทุกปี 3. ภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่มีความรุนแรงมากขึ้น ไทยมีการเปิดเขตการค้าเสรี AFTA สินค้าจากต่างประเทศนำเข้าในราคาถูก มีการละเว้นภาษีนำเข้า กระทั่งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านนี้ ในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาท้องถิ่น 4. วิกฤติโลกร้อน ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งธรรมชาติ 5. สถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคง นโยบายรัฐบาล ที่ไม่มีความต่อเนื่องส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจจัยภายนอก (ต่อ)	
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
	6. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น 7. เกิดปัญหาภัยแล้งยาวนาน ทำให้ขาดแคลนน้ำอุปโภค – บริโภค ในช่วงฤดูแล้ง

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลตำบลเขาคีรีชนัน ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

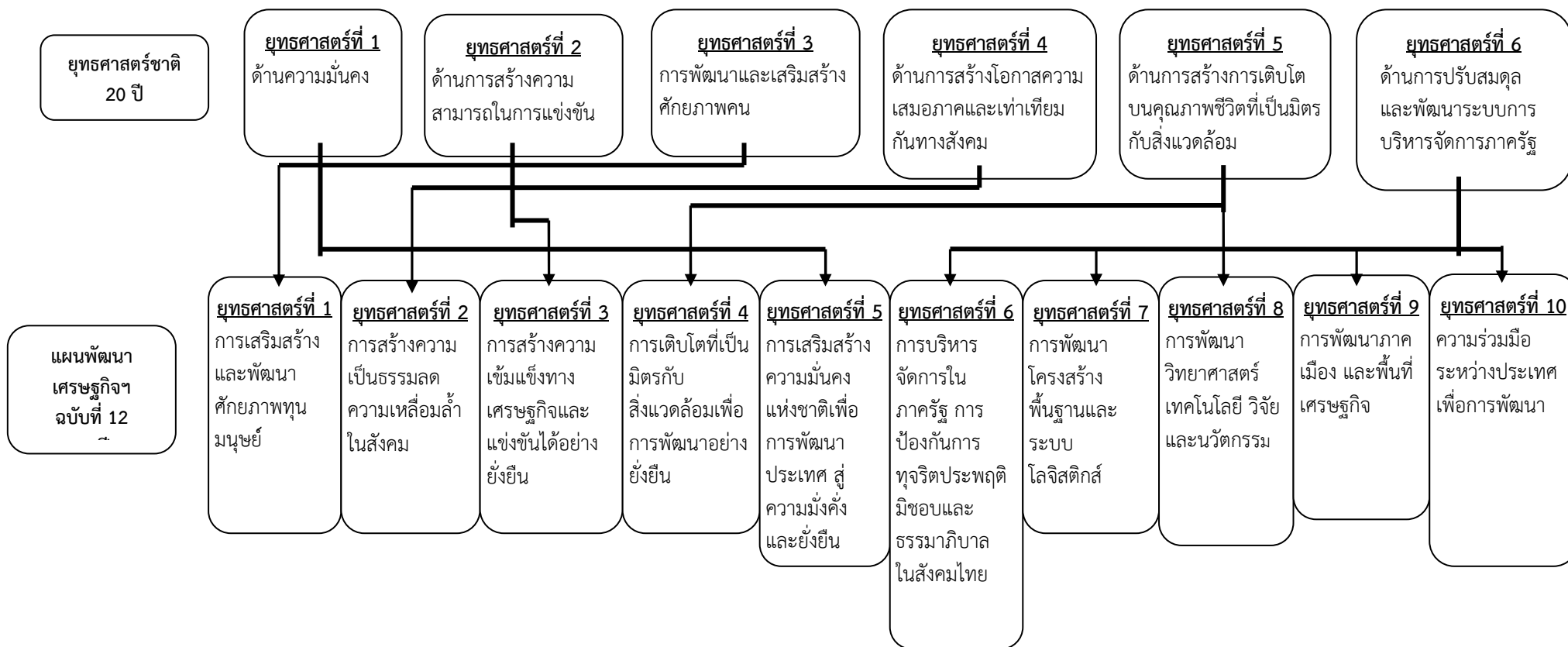
ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
1. โครงการสร้างพื้นฐาน	1) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีชนัน	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	2) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีชนัน	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	3) ครุภัณฑ์ขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- ในเขตพื้นที่ตำบลเขาคีรีชนัน	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตันไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	4) ประชาชนต้องการ เส้นทางในการสัญจรไป มาก่อสร้างถนน คสล./ ลาดยาง	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่ เป็นสาธารณะและ ประชาชนมีความ ต้องการให้ ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการ คมนาคมเพียงพอ และ ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจรไปมา
2. ด้านงานส่งเสริม คุณภาพชีวิต	1) การศึกษาสื่อการเรียน การสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับ การศึกษาต่อในระดับที่ สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และ ขาดงบประมาณใน การศึกษา ครอบครัว ยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนใน เขตทต.	- มีสื่อการเรียนการ สอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
	2) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ ตามลำพัง และรับภาระ ในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็ก ในเขตทต.	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี
	3) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขต ทต.	- ผู้พิการได้รับ ความช่วยเหลือใน การดำรงชีวิตและ ทั่วถึง
3. ด้านการ วางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว	1) ขาดแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต ทต.	- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	2) ผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำระยะทางใน การขนส่งผลผลิตไกลจาก แหล่งรับซื้อ	- การพาณิชย์กรรม	- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคา สูงขึ้น
	3) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพ สูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการจ้าง งานมากขึ้น

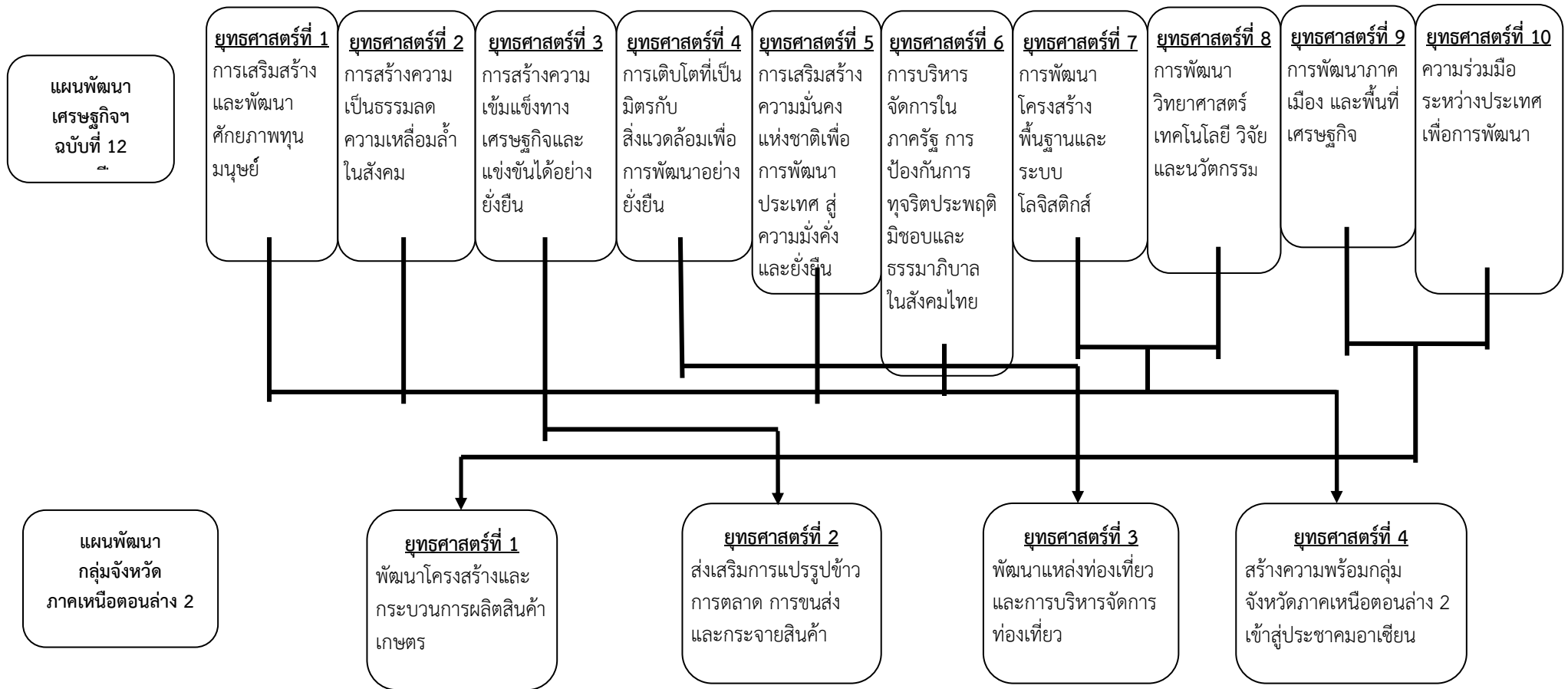
ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	4) ในเขต ทต. ไม่มีแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต ทต.	- มีแหล่งท่องเที่ยว ในเขต ทต. และ ส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวเพิ่ม มากขึ้น
4. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	1) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกกลืนเลือน ไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ถูกกลืน เลือนไปมาก	- ประชาชนในเขต ทต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ ชาวบ้านในโอกาส ต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชน และประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกกลืนและคงอยู่ สืบไป

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

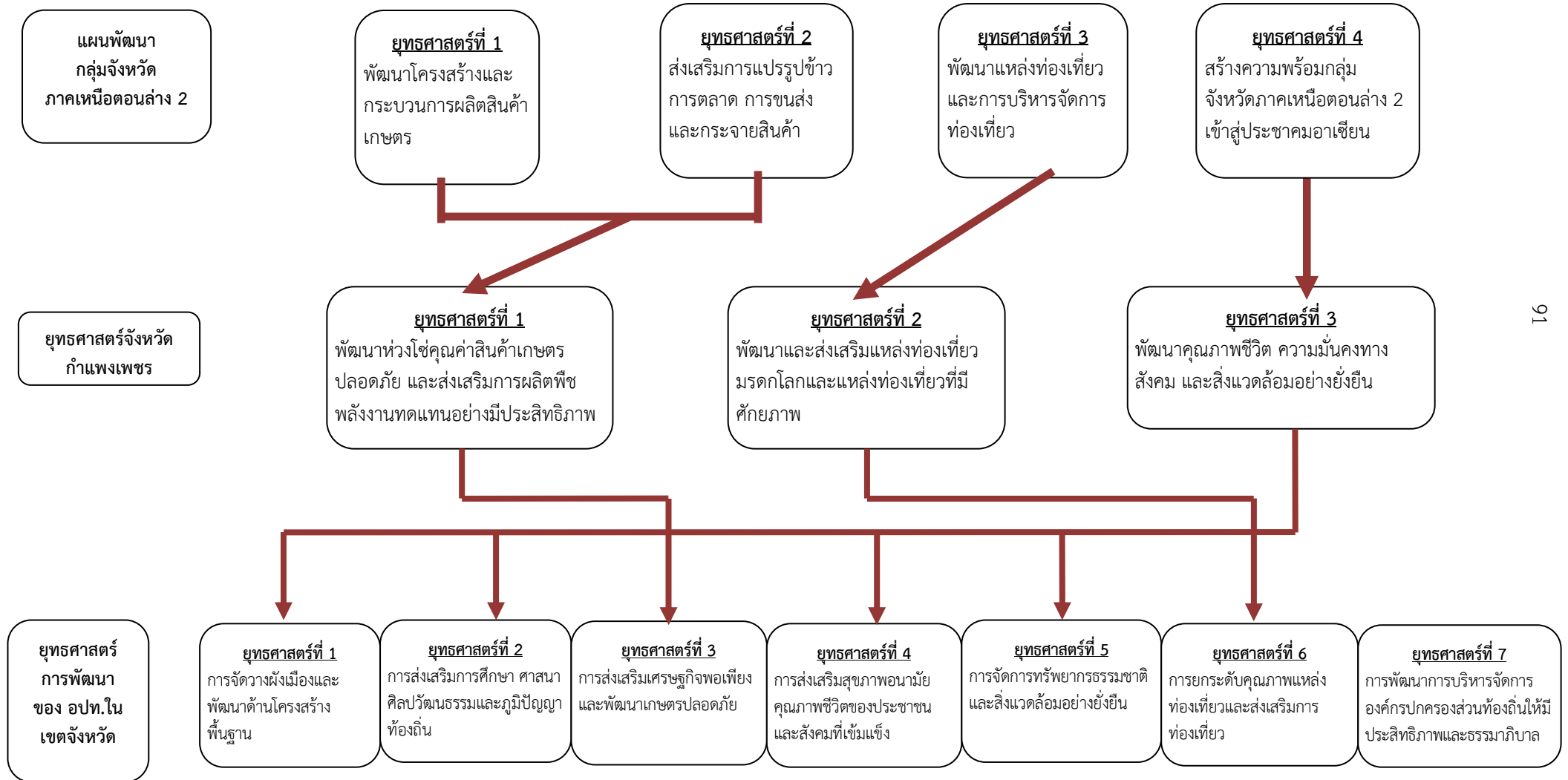
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีรี

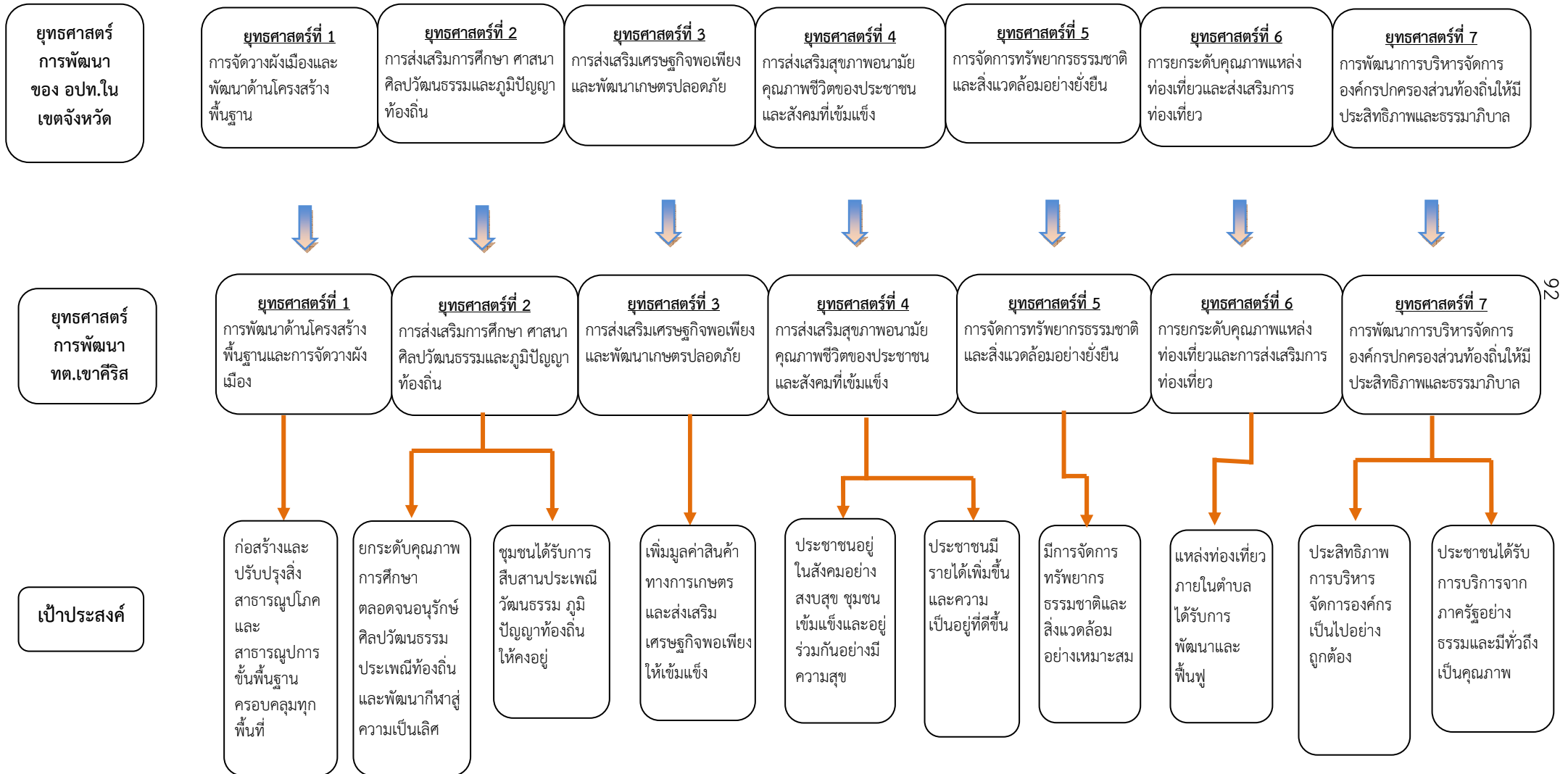
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

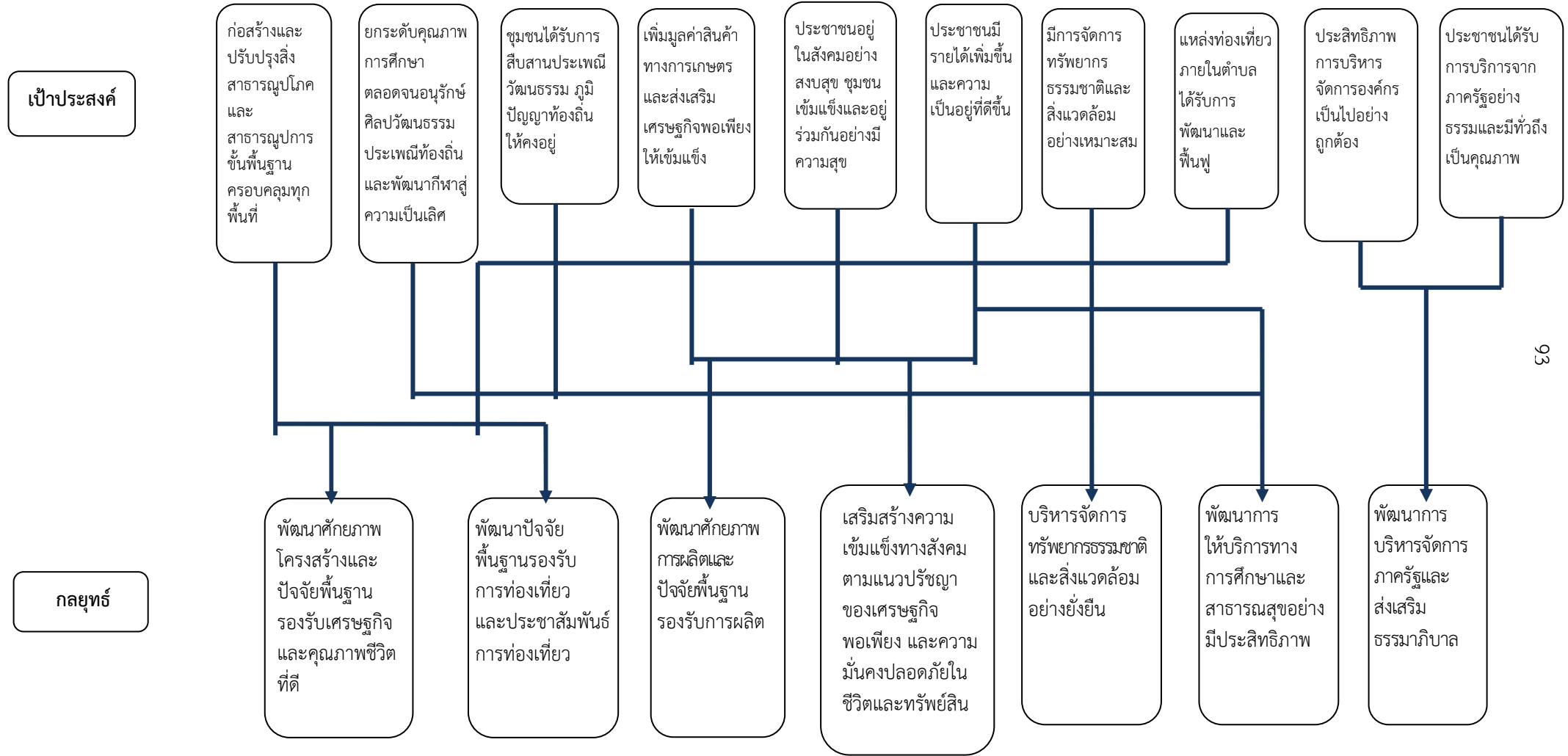
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

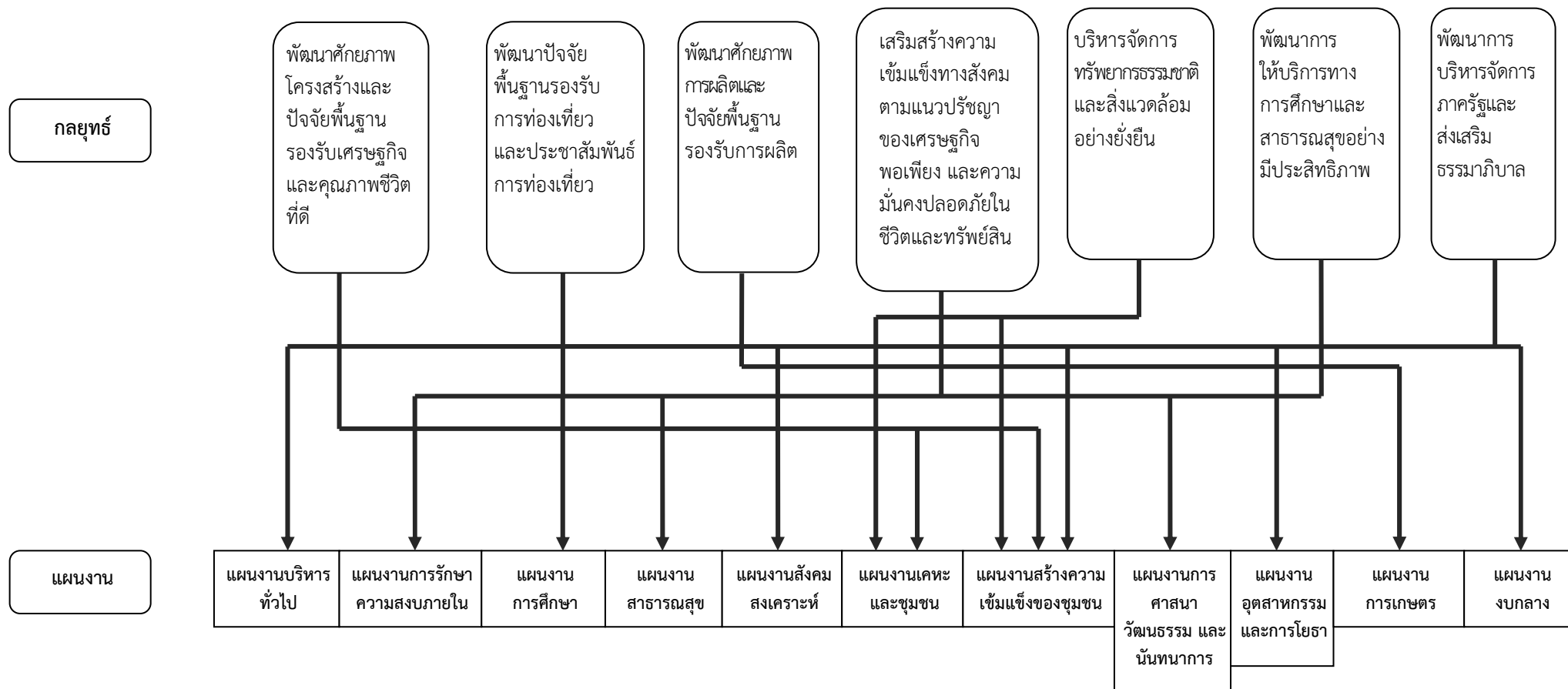
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

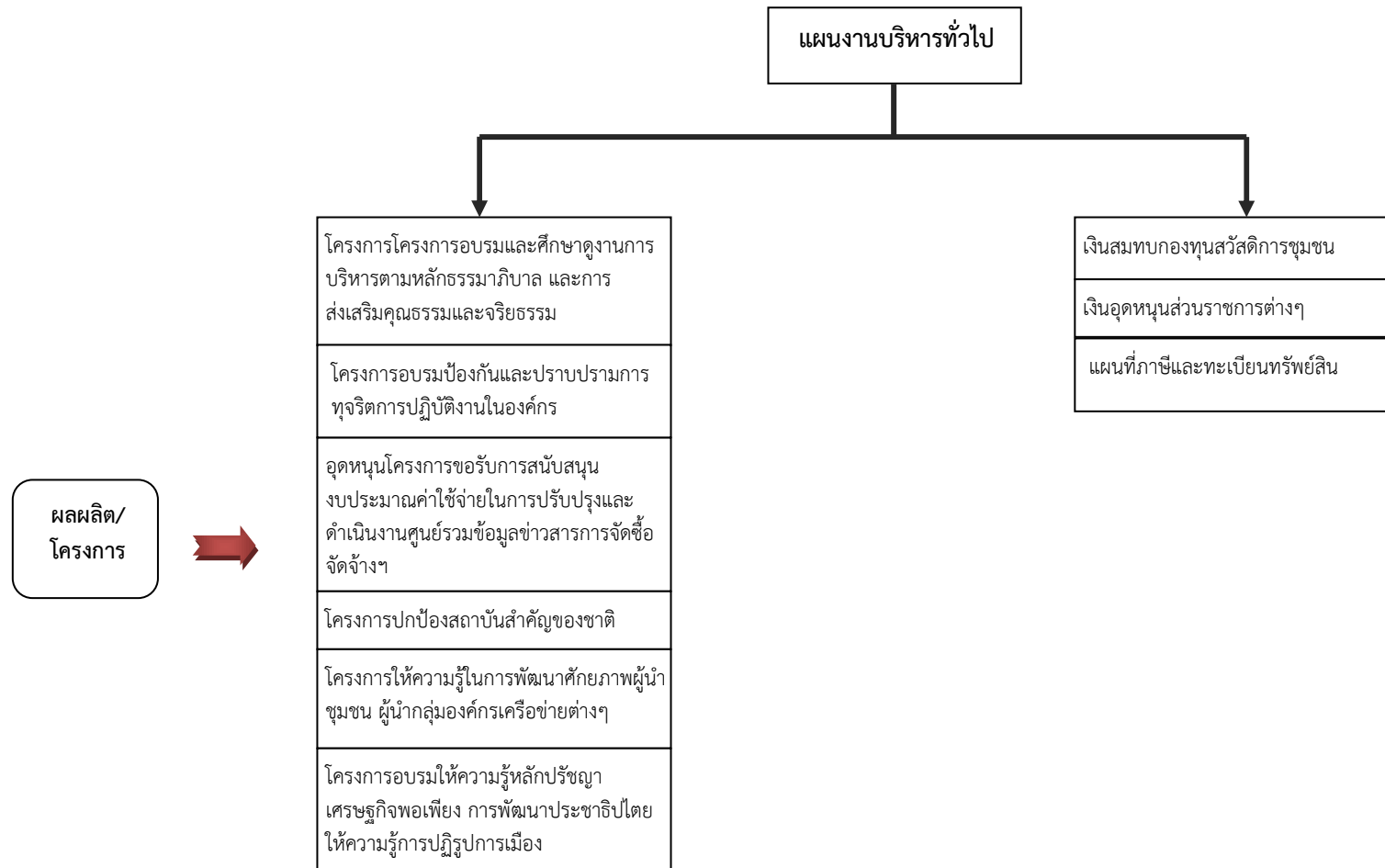
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีรี (ต่อ)

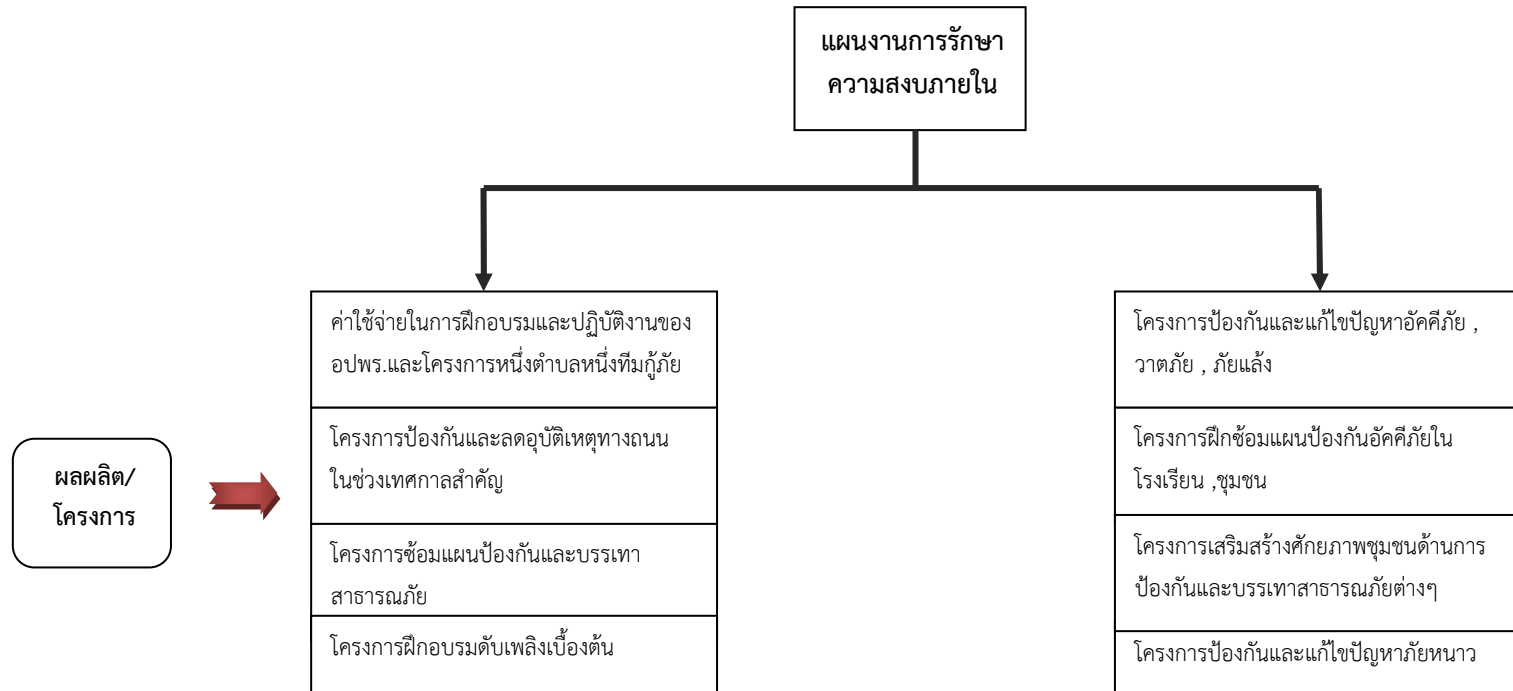
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

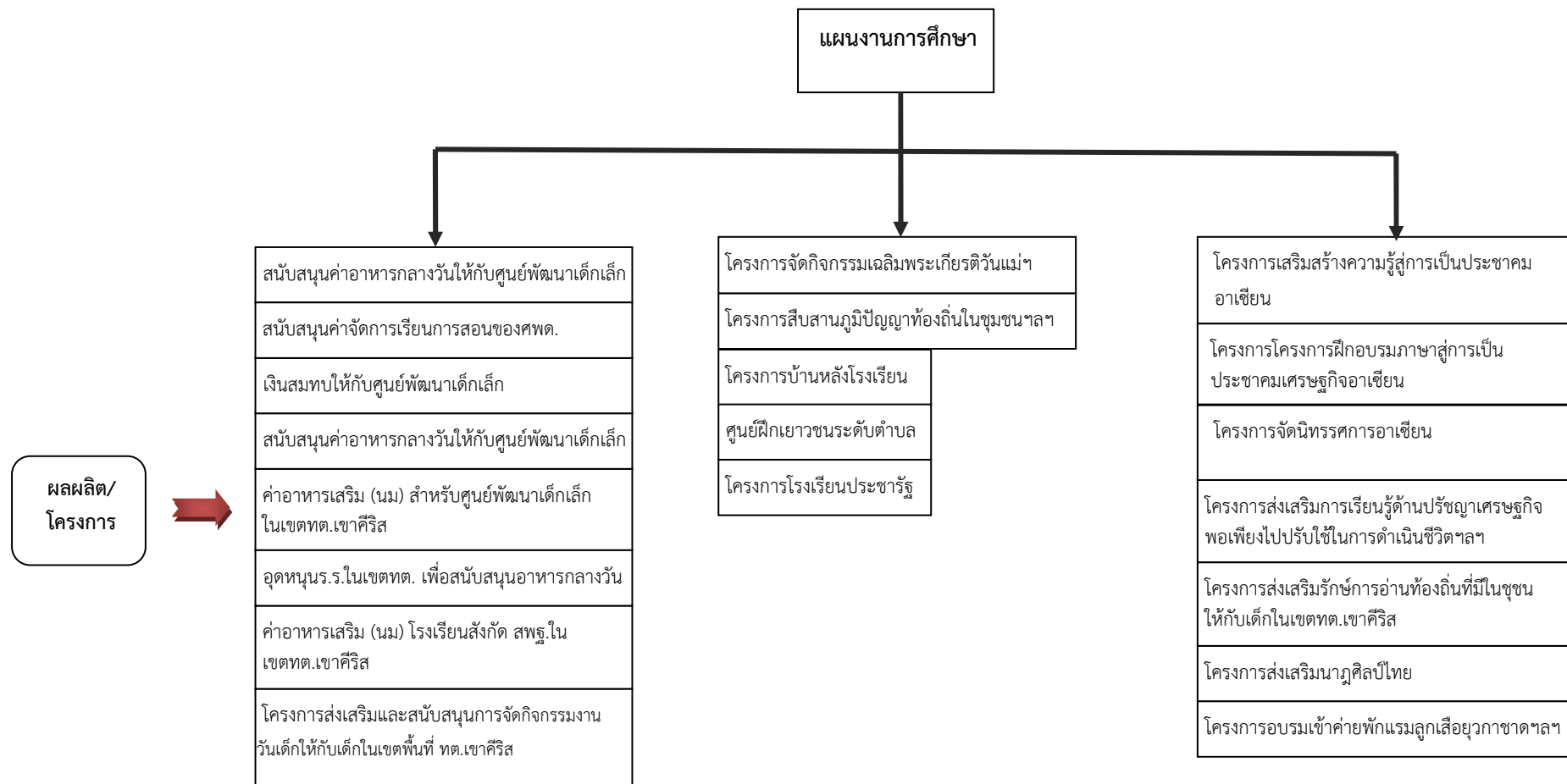
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

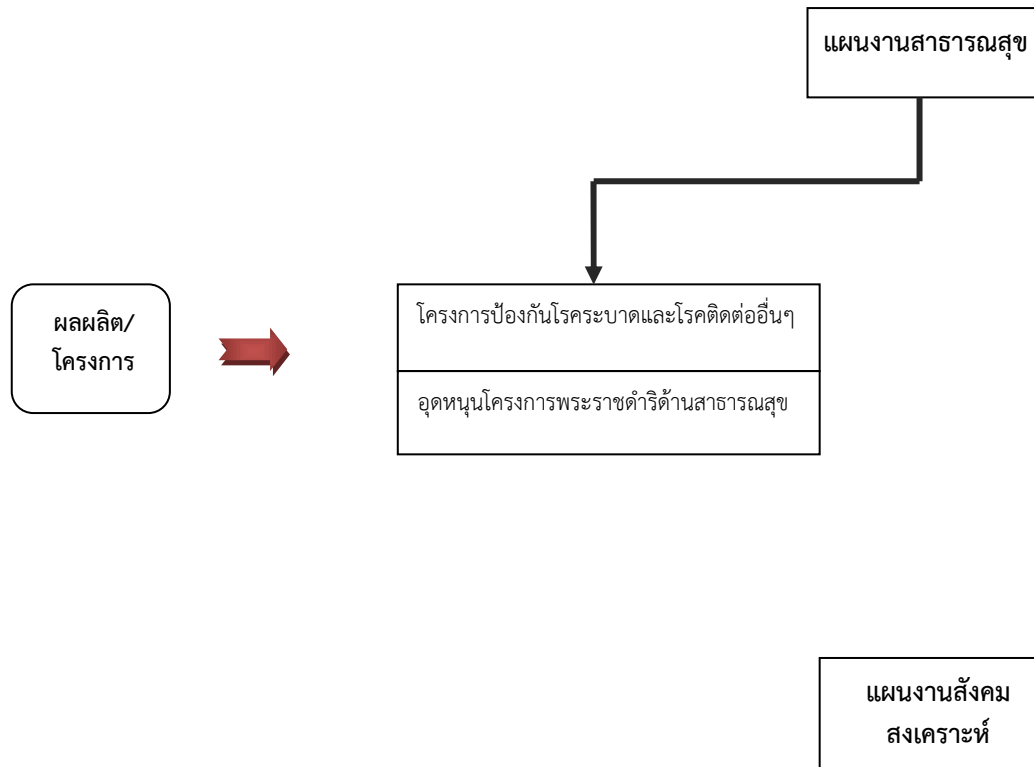
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

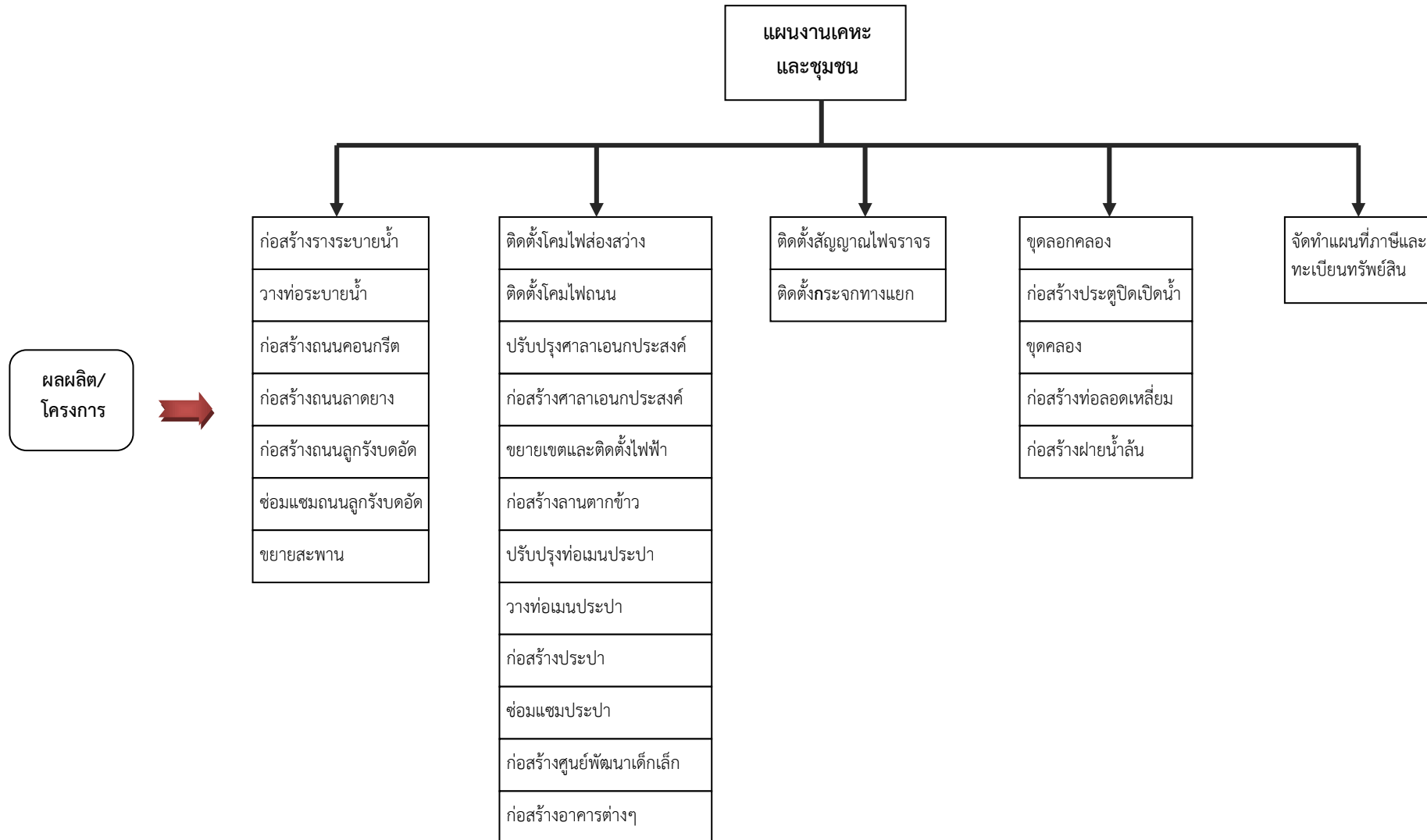
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

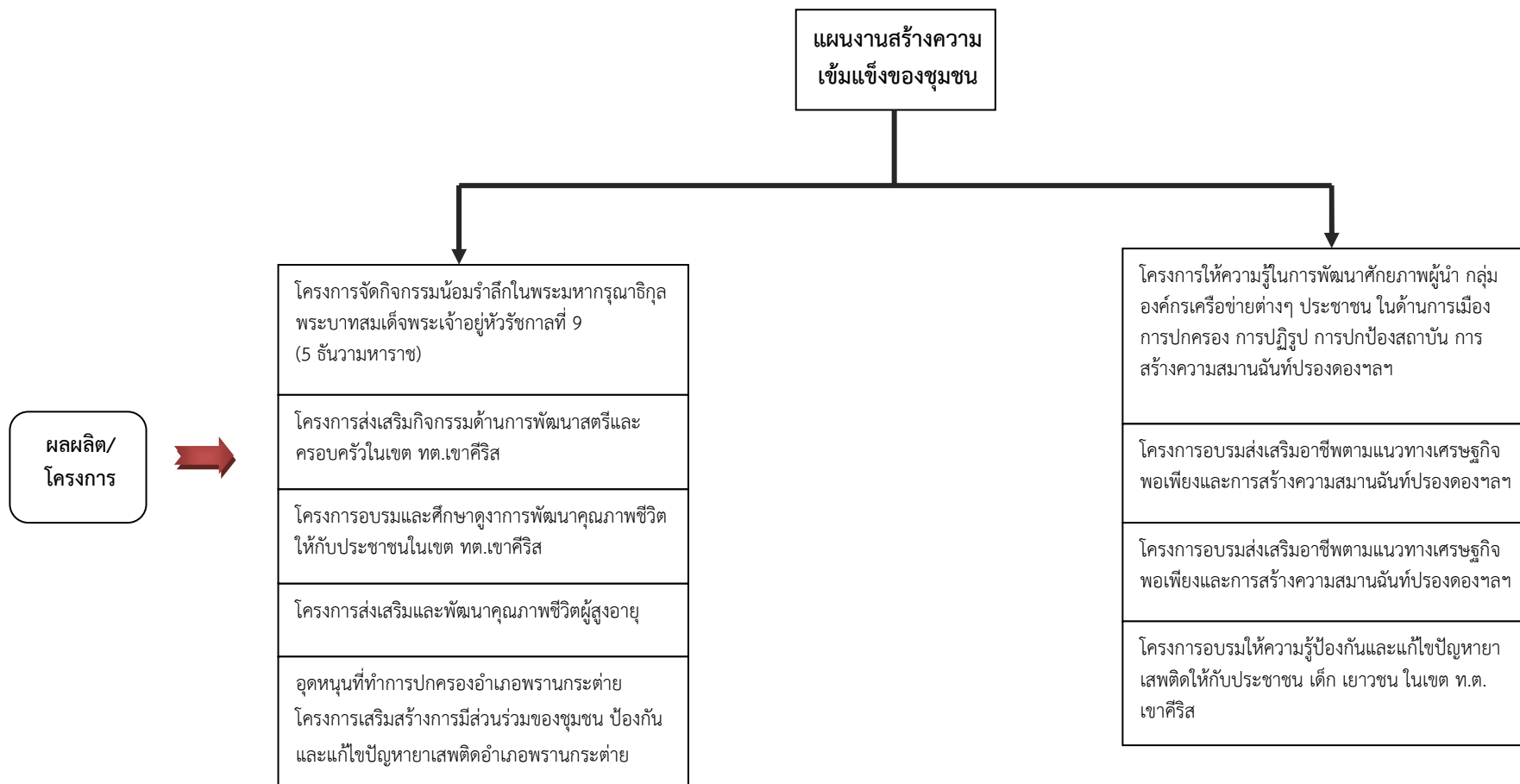
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

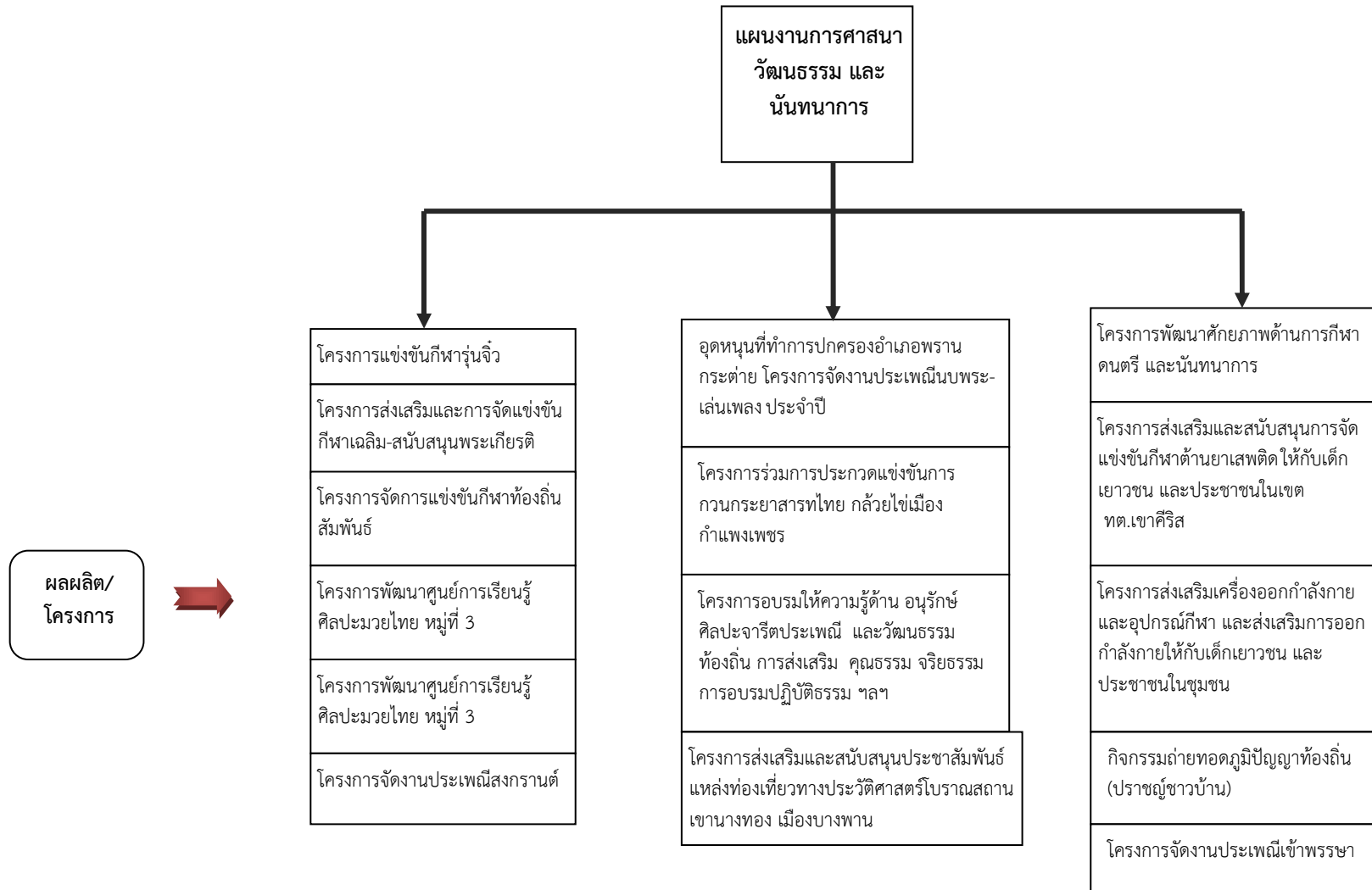
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

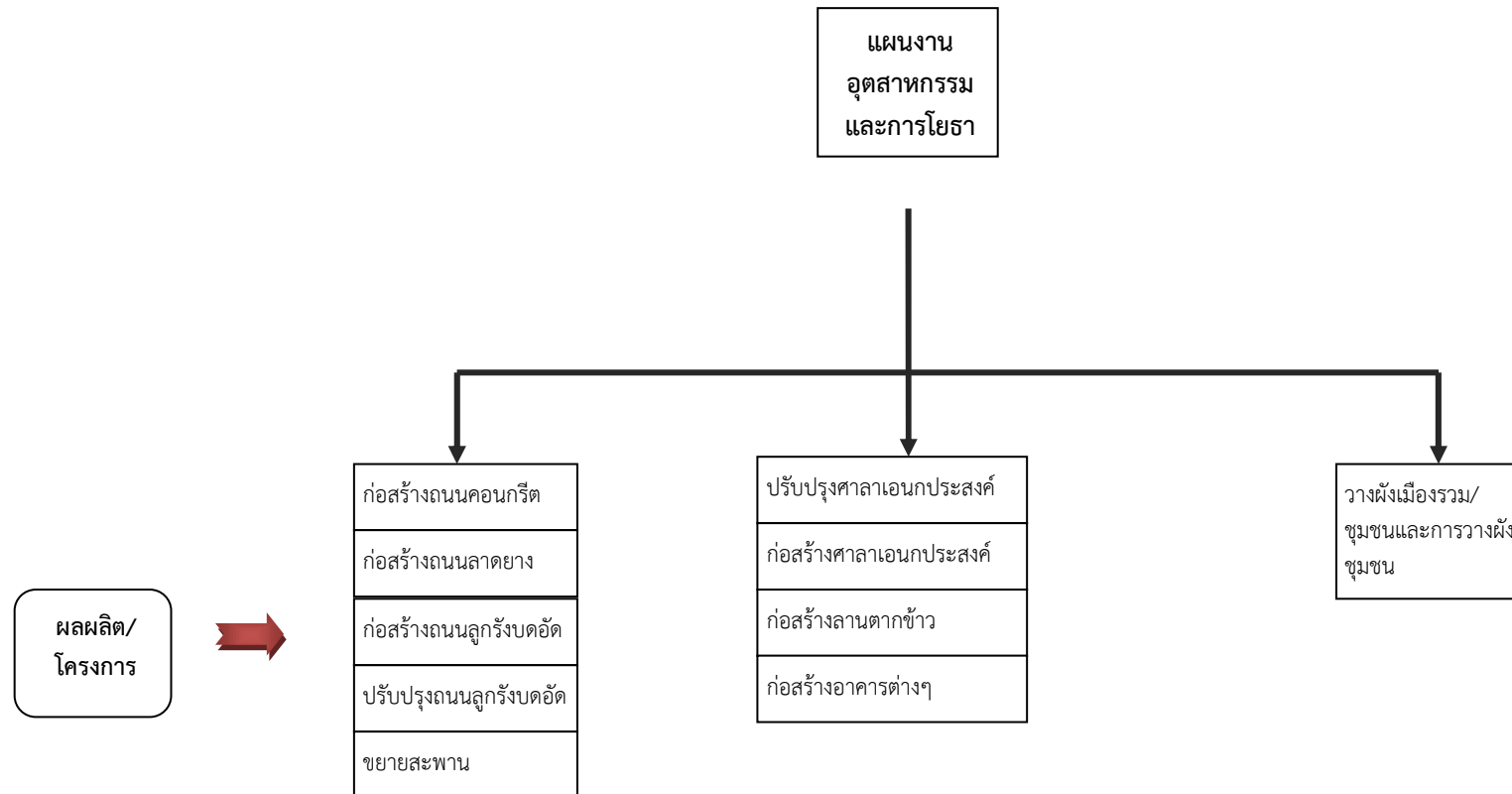
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

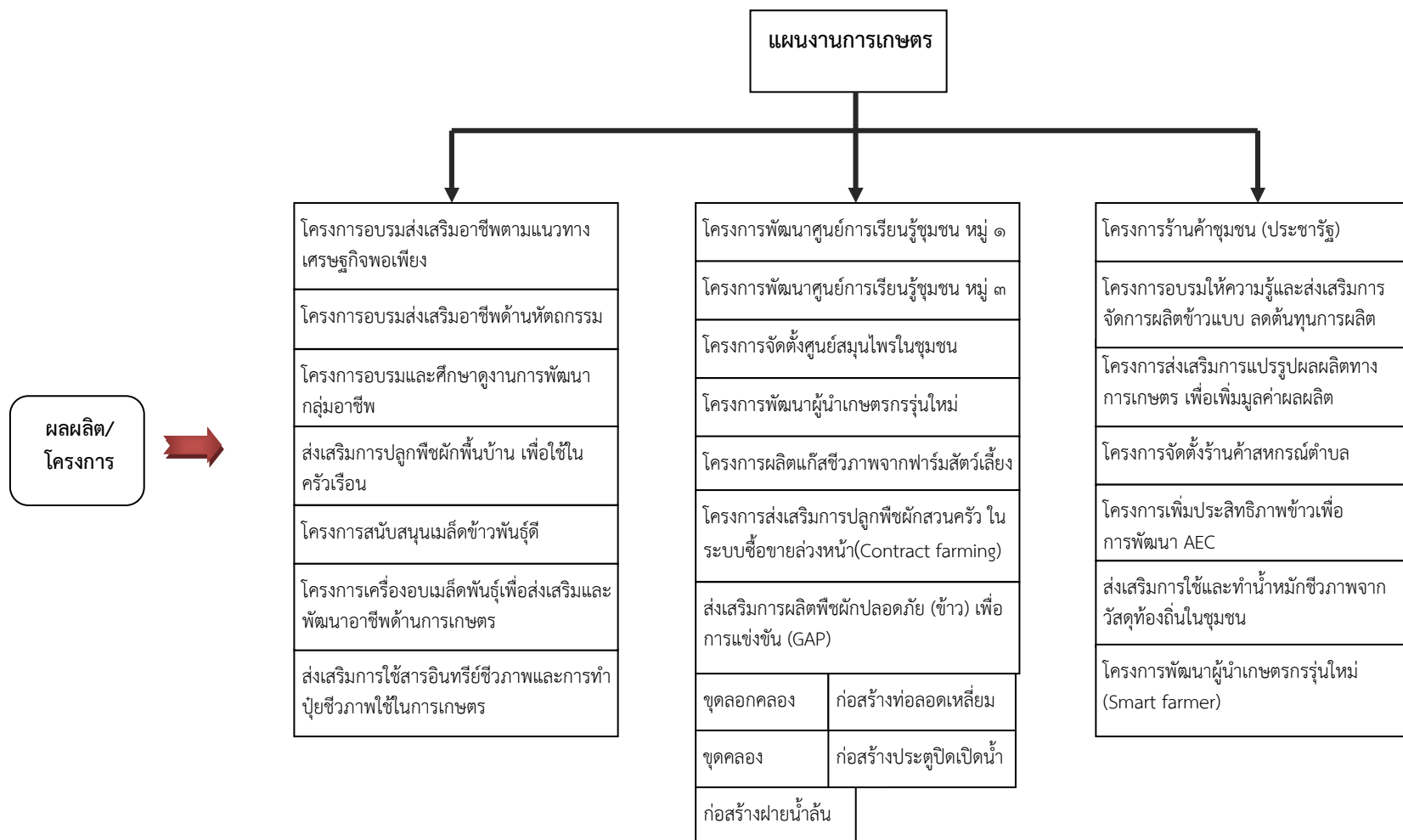
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

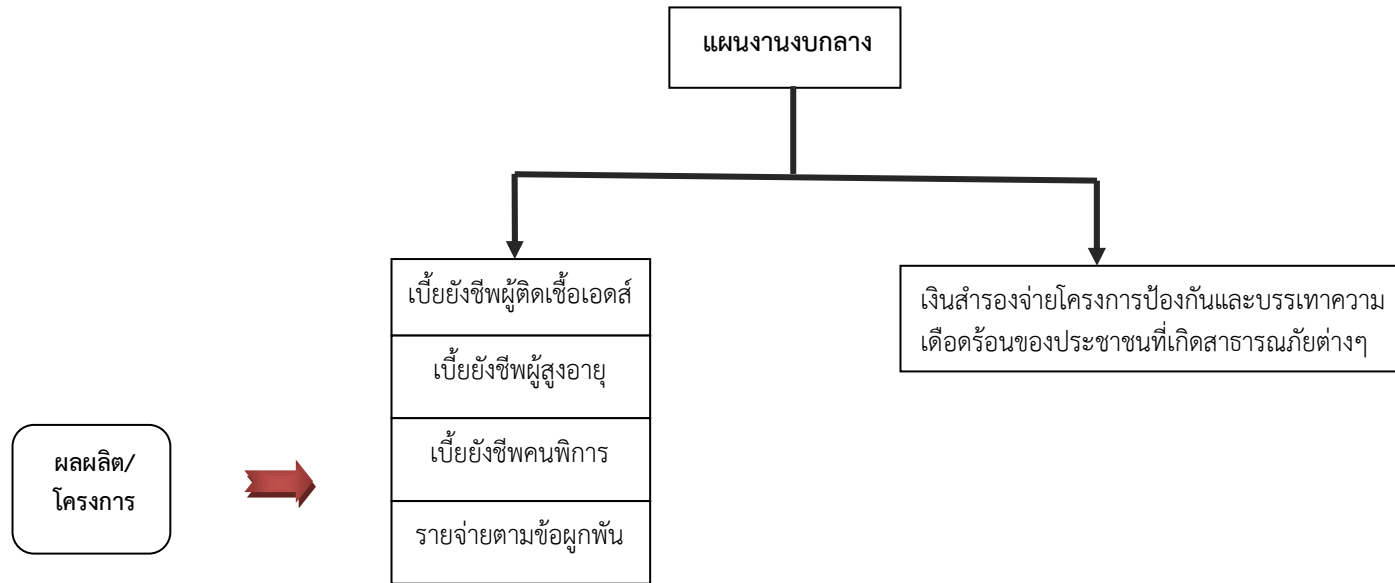
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

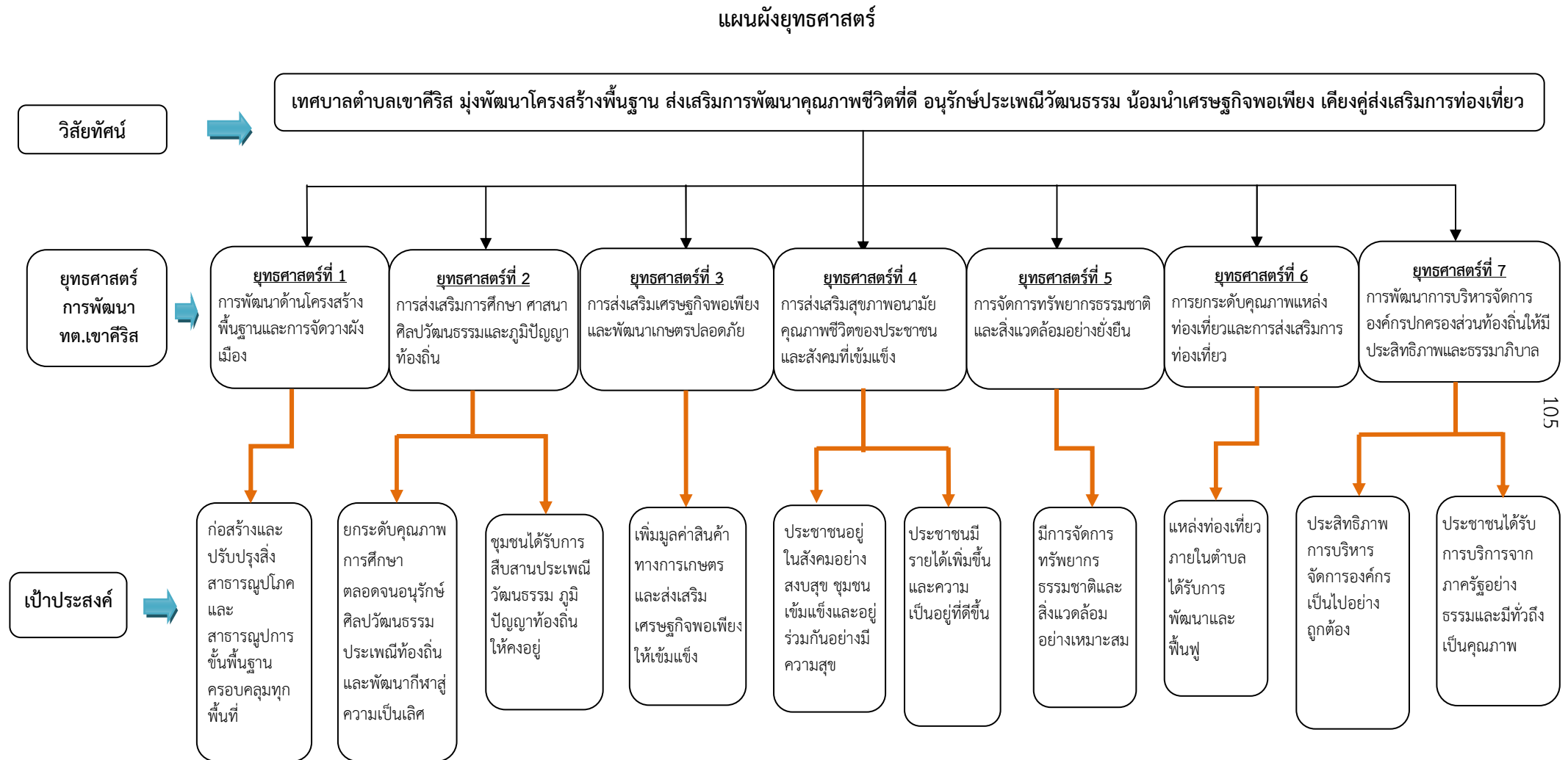

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีส (ต่อ)

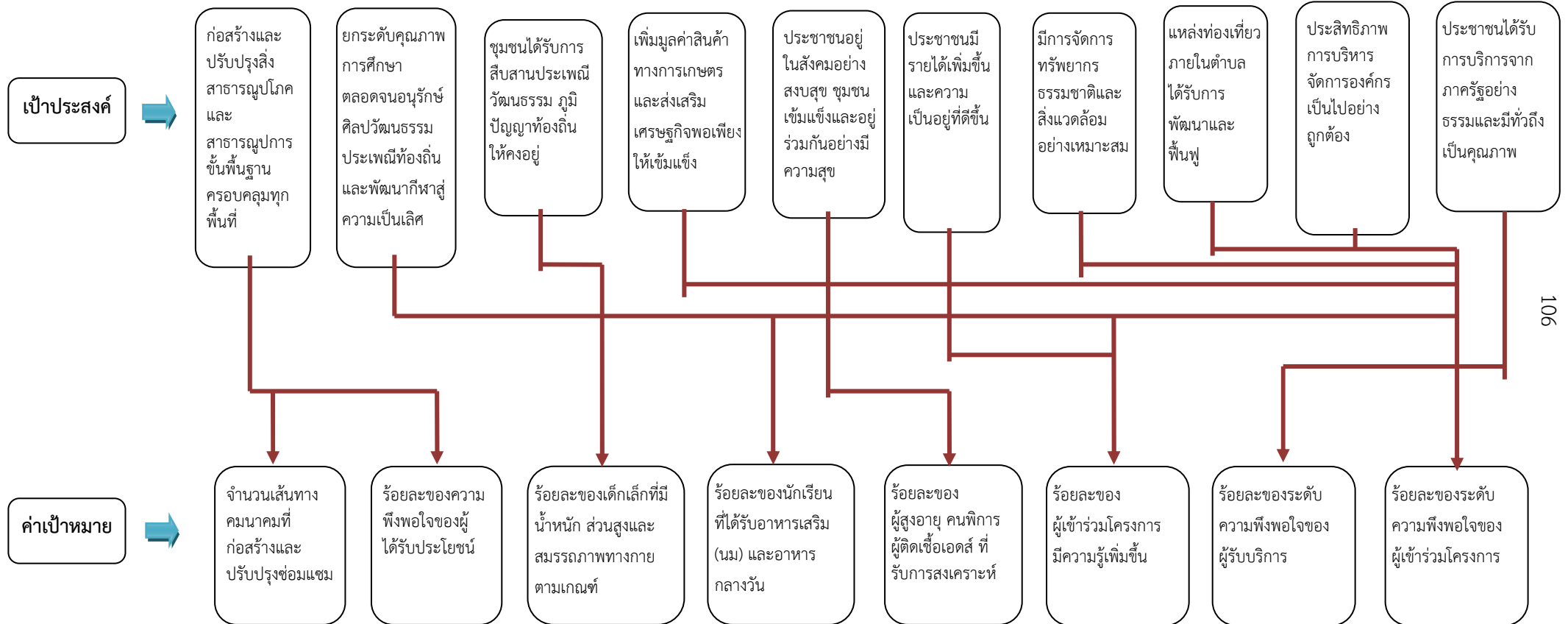

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลตำบลเขาคีรีธ (ต่อ)

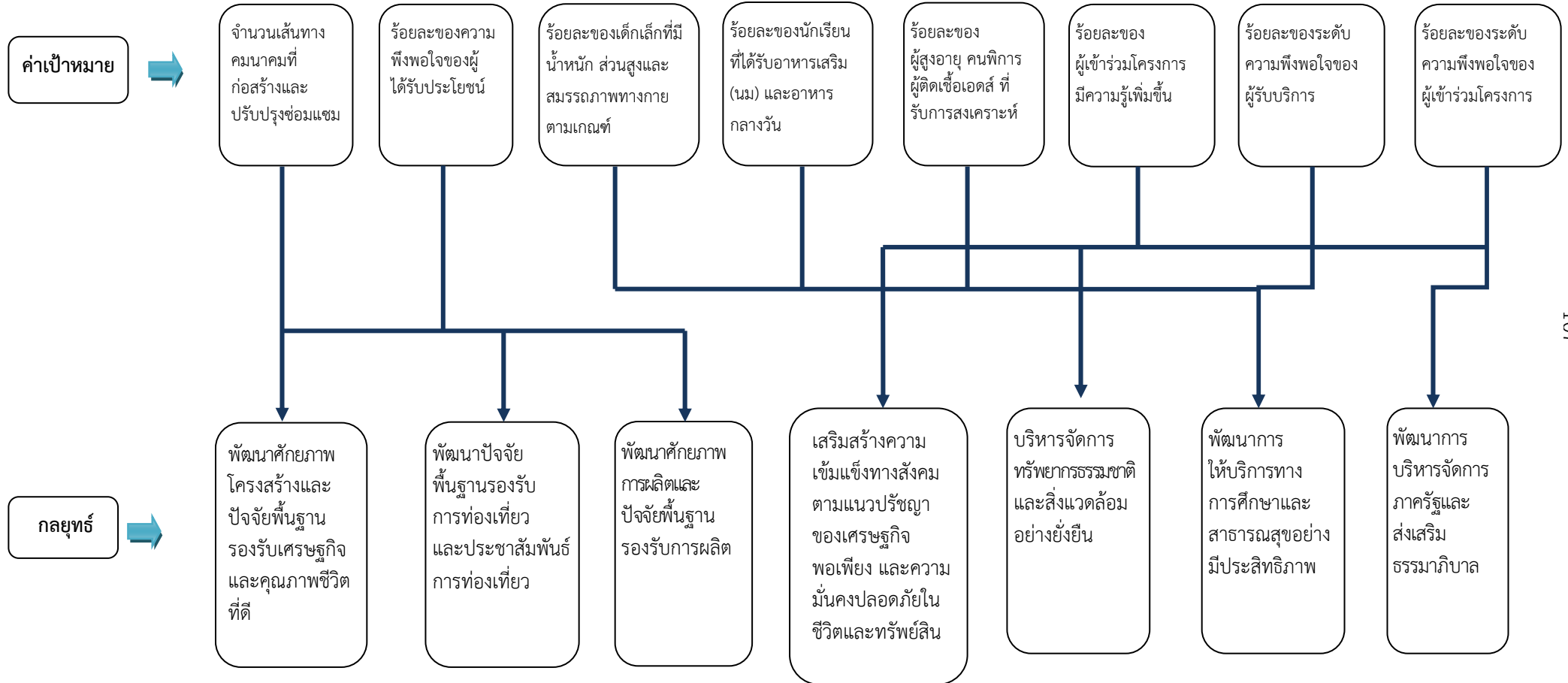

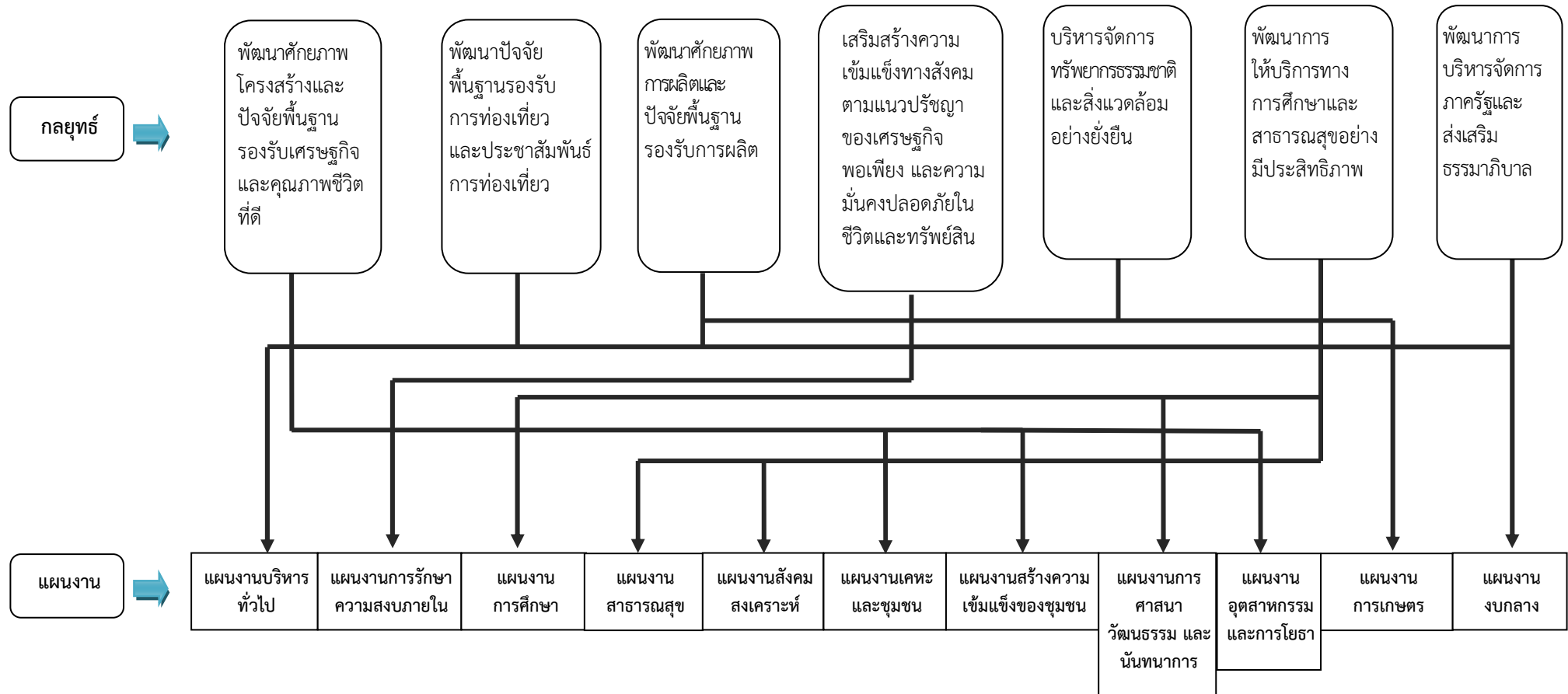
แผนผังยุทธศาสตร์ (ต่อ)

แผนผังยุทธศาสตร์ (ต่อ)

แผนผังยุทธศาสตร์ (ต่อ)

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การพัฒนาด้านการจัดวางผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	- แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา - แผนงานการเกษตร	กองช่าง กองการศึกษา	อบจ./จังหวัด/กรมทางหลวง/กรมส่งเสริมฯ
2	การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านบริการชุมชนและสังคม	- แผนงานการศึกษา - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองการศึกษา สำนักปลัด	อบจ.
3	การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย	- ด้านการเศรษฐกิจ - ด้านบริการชุมชนและสังคม	- แผนงานการเกษตร - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	เกษตรอำเภอ
4	การส่งเสริมสุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง	- ด้านบริการชุมชนและสังคม - ด้านบริการชุมชนและสังคม - ด้านการดำเนินงานอื่น	- แผนงานบริหารทั่วไป - แผนงานการรักษาความสงบภายใน - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา - แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	รพ.สต./พมจ.

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน (ต่อ)

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
5	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ด้านการเศรษฐกิจ	- แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	-
6	การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ด้านบริการทั่วไปชุมชนและสังคม	- แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด	-
7	การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล	- ด้านบริหารทั่วไป - ด้านบริการชุมชนและสังคม	- แผนงานบริหารทั่วไป - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศึกษา	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา	-
	7 ยุทธศาสตร์	4 ด้าน	12 แผนงาน	4 หน่วยงาน	7 หน่วย

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ไทยแลนด์ 4.0 และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อตรวจสอบค้ำประกันพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
2. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	20
3. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	60
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(10)
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(10)
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	(10)
3.4 วิสัยทัศน์	(5)
3.5 กลยุทธ์	(5)
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(5)
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(5)
3.8 แผนงาน	(5)
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(5)
รวมคะแนน	100

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
1. ข้อมูลสภาพ ทั่วไปและข้อมูล พื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (1) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของ แหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	20 (3)	
	(2) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(2)	
	(3) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(2)	
	(4) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การ ไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(2)	
	(5) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การ ประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่ม อาชีพแรงงาน ฯลฯ	(2)	
	(6) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(2)	
	(7) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(2)	
	(8) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือ การใช้ข้อมูล จปฐ.	(2)	
	(9) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการ ประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม ตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(3)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
2. การวิเคราะห์ สภาพการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (2) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	20 (5)	
	(2) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(3)	
	(3) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(3)	
	(4) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(3)	
	(5) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(3)	
	(6) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT- Therat (อุปสรรค)	(3)	
3. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	60 (10)	
3.1 ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
3.2 ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand 4.0	(10)	
3.3 ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชา รัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และThailand 4.0	(10)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
3.4 วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(5)	
3.5 กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(5)	
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(5)	
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(5)	
3.8 แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(5)	
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 Thailand 4.0 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(5)	
รวมคะแนน		100	

4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	10
2. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	10
3. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	10
4. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	10
5. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	60
5.1 ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(5)
5.2 กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(5)
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(5)
5.4 โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	(5)
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(5)
5.6 โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0	(5)
5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(5)
5.8 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	(5)
5.9 งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(5)
5.10 มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(5)
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(5)
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(5)
รวมคะแนน	100

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อตรวจสอบค้ำประกันแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
1. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การ เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย วิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม)	10	
2. การประเมินผล การนำแผนพัฒนา ท้องถิ่นไปปฏิบัติใน เชิงปริมาณ	1) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไป ตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนด ไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถ อธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงปริมาณ (Qualitative)	10	
3. การประเมินผล การนำแผนพัฒนา ท้องถิ่นไปปฏิบัติใน เชิงคุณภาพ	1) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอา เทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และ เป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของแผนปฏิบัติการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงคุณภาพ (Qualitative)	10	
4. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การ พัฒนา	1) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การ จัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน 2) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไข ปัญหาความยากจน หลักปรัชญา	10	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
5. โครงการพัฒนา 5.1 ความชัดเจน ของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตาม วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมี ความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไร ในอนาคต	60 (5)	
5.2 กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มี ความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(5)	
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การ ตั้งงบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมาย ต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงาน อธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบ ลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลาย กลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือ กลุ่มเป้าหมายรอง	(5)	
5.4 โครงการมี ความสอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ 20 ปี	โครงการสอดคล้องกับ (1) ความมั่นคง (2) การสร้างความสามารถใน การแข่งขัน (3) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (4) การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) การสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (6) การปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(5)	
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับ ที่ 12 โดย (1) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (2) ยึดคนเป็น ศูนย์กลางพัฒนา (3) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (4) ยึด เป้าหมายอนาคตประเทศไทย 2579 (5) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้ เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็น เป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (1) การยกระดับ ศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (2) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (3) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (4) การ รองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (5) การสร้างความ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (6) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(5)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
5.7 โครงการมีความ สอดคล้องกับ Thailand 4.0	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (3) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(5)	
5.7 โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(5)	
5.8โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่ง คั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(5)	
5.9 งบประมาณมี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการ ในการจัดทำโครงการได้แก่ (1) ความประหยัด (Economy) (2) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (3) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (4) ความยุติธรรม (Equity) (5) ความโปร่งใส (Transparency)	(5)	
5.10 มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการ ถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(5)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(5)	
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (1) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (2) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (3) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (4) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (5) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(5)	
รวม			

4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(1) การวัดผลในเชิงปริมาณ

เทศบาลตำบลเขาคีรีศรีได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 หมวด 6 ข้อ 29 กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำหน้าที่ กำหนดแนวทางวิธีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี และข้อ 30 (5) กำหนดว่าผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าวและต้องปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

- แบบที่ 1 แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ 2 แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ 3/1 แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

(2) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

เทศบาลตำบลเขาคีรีศรีดำเนินการประเมินความพึงพอใจในการบริหารงานของเทศบาลตำบลเขาคีรีศรีโดยการสุ่มตัวอย่างจากแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 200 คน เพื่อสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพในภาพรวม ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลเขาคีรีศรี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

- แบบที่ 3/2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม
- แบบที่ 3/3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละยุทธศาสตร์

4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.4.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือแก้ไข ปรับปรุงได้ โดยการจัดหาเงินงบประมาณให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่ เขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง หรือโครงการ/กิจกรรมที่เกิน ศักยภาพ จะนำแนวทางการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนา เพื่อดำเนินการของบสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความต้องการของประชาชน

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมให้สะดวก ทัวถึงและครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
2. ก่อสร้างท่อระบายน้ำ และวางท่อระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง
3. ติดตั้งไฟฟ้า ปรับปรุงไฟฟ้าสาธารณะ และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
4. ขุดลอกคลอง ขุดคลองเพื่อการเกษตร
5. จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำ
6. ก่อสร้าง ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน

ด้านเศรษฐกิจ

เทศบาลตำบลเขาคีรีส ยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่น เช่น ค้าขาย ธุรกิจรับเหมา ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป ยังถือเป็นส่วนน้อย ในภาพรวมแล้ว เมื่อ เศรษฐกิจภายในชุมชนเทศบาลตำบลเขาคีรีส ยังไม่มีจุดขายทางด้านเศรษฐกิจ ที่จะดึงดูดการลงทุนจาก ภายนอก ดังนั้น จึงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องคิดต่อไปว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้เศรษฐกิจภายในชุมชนสร้างจุดขายออกมาให้เห็น เพื่อเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจให้นำลงทุนในด้านอื่นๆสร้างรายได้ให้ประชาชนมากขึ้น ขอบเขตและปริมาณของปัญหาพื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส มีอาชีพหลัก คือ เป็นเกษตรกร เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่อ้อย เป็นต้น และรับจ้าง ขอบเขตและปริมาณของปัญหา หรือกลุ่มเป้าหมาย ก็ยังเป็นกลุ่มเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้น อาจารย์รวมกลุ่มผู้มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาภาคการเกษตร มาให้ความรู้ ความเข้าใจ ในทุกๆ ด้าน การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ภาคการเกษตร เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องดำเนินการพัฒนา เทศบาลตำบลเขาคีรีส เล็งเห็นความสำคัญ เป็นอย่างมาก การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ/กิจกรรมจะเน้นหนักในเรื่องของภาคการเกษตร อีกทั้ง การเพิ่มพูน ความรู้ ให้กับเกษตรกร เป็นนโยบายที่ต้องดำเนินการในอนาคตอย่างแน่นอน ความต้องการของประชาชน รวมถึงมีความต้องการด้านอื่นๆ ดังนี้

1. สนับสนุนปัจจัยในการผลิต
2. สร้างตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร
3. สนับสนุนอาชีพเสริมและการพัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต
4. สนับสนุนงบประมาณในการลงทุน
5. จัดให้มีการอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. จัดการเผยแพร่ความรู้ให้เห็นถึงโทษของการใช้สารเคมีในพืช
7. สนับสนุนให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8. พัฒนาคุณภาพชีวิต

9. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

ด้านสังคม

สังคมโดยรวมภายในเทศบาลตำบลเขาคีรีส ยังเป็นสังคมชนบท กรรมวิธีทางด้านการเกษตรยังอาศัย แรงงานคน ยังเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ แม้จะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น แต่ประชาชนก็ยังไม่ใช้สิทธิหน้าที่ของ ตนเองที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ สำหรับปัญหาที่มีผลกระทบ ได้แก่ ปัญหายาเสพติดในชุมชน ปัญหาการอพยพแรงงานในฤดูแล้ง ปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์ ขาดสถานที่สำหรับการเล่นกีฬา นันทนาการ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ปัญหาด้านสังคมที่กล่าวมาทั้งหมด จะต้องมีการประชาคมหมู่บ้าน เพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันในอนาคต ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ได้รับสารอาหารที่มีประโยชน์ ปลอดภัยเพียงพอ จึงทำให้ประชาชน มีอายุยืนยาว ฉะนั้น จึงเป็นเหตุให้จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น จึงควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุ สามารถใช้เวลาว่างในการมีชีวิตอยู่นั้น เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดเท่าที่ควร ปัญหาด้านยาเสพติด เป็นปัญหาที่รัฐบาลได้กำหนดให้เป็น วาระแห่งชาติ แต่ปัญหานี้กลับไม่ลดน้อยลง เพราะ กลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่จะมาจากลูกหลานในชุมชน/หมู่บ้าน การปกปิดปัญหาหรือไม่มีข้อมูลที่แท้จริง จึงยากแก่การแก้ไข กำหนดมาตรการที่ชัดเจน การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ควรดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งทางด้านสาธารณสุข จัดวิทยากรมาอบรม ให้ความรู้ ความเข้าใจ และจัดให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขเป็นตัวแทน คอยดูแลสอดส่องปัญหาสาธารณสุขภายในชุมชนของ ตนเองและประสานมายังเทศบาลตำบลเขาคีรีส เพื่อให้ความช่วยเหลือ และจัดให้มีโครงการด้านสาธารณสุข ลง ไปยังชุมชน/หมู่บ้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึง จัดงบประมาณอุดหนุน ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ เทศบาลตำบลเขาคีรีสได้ส่งเสริมกีฬาในชุมชนโดยจัดสร้างสนาม กีฬาในชุมชนและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมและแข่งขัน หรือมีการส่งตัวแทนให้เป็นนักกีฬาระดับหมู่บ้าน อำเภอ และระดับจังหวัด ก็เป็นทางเลือกที่ดี ส่วนสถานที่สาธารณะของเทศบาลตำบลเขาคีรีส จัดส่งเสริมการปลูกต้นไม้ ในชุมชนและที่สาธารณะต่าง ๆ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ลดมลภาวะโลกร้อน ทุกอย่างเป็นสิ่งจำเป็น ที่ต้องดำเนินการและคาดการณ์ไว้ในอนาคต ความต้องการของประชาชน ประชาชนต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง เด็ก เยาวชนได้รับการปลูกฝังให้อยู่ใน จริยธรรมมีความสนใจในประเพณีของท้องถิ่นอันดีงาม และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายและ นันทนาการอย่างเพียงพอ และใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์หรือพื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ด้านการเมือง - การบริหาร

ปัญหาด้านการเมืองและการบริหารนั้น ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญต่อการบริหารงานในท้องถิ่น ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหา ด้านต่างๆ ตามมามากมายในอนาคต ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร ได้แก่ประชาชนขาดความรู้ในด้านการเมือง การบริหาร ปัญหาระบบขั้นตอนในการบริหารงานทำให้เกิดความล่าช้า ประชาชนขาดความตระหนัก ความกระตือรือร้น ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหารอย่างจริงจัง จากทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ ประชาชนจะต้องพัฒนา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารของท้องถิ่นเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานด้านต่างๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเขาคีรีส บางส่วนขาดความตระหนัก ความกระตือรือร้น ในการที่จะร่วม กิจกรรมทางการเมือง การบริหารงาน และการบำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เช่น การประชาสัมพันธ์ การเข้าร่วมประชุมอบรม การช่วยเหลือ ด้านอาชีพ ภูมิปัญญา การอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สาเหตุมาจากประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพการเกษตร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนบกพร่อง ทำให้ไม่ทราบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และการบริหารงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต เทศบาลตำบลเขาคีรีส จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจใน การเมืองการบริหารโดยใช้สื่อต่าง ๆ จัดอบรมส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมีทัศนคติที่ดี สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน ทำให้มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน และให้ทุกคนยึดถือ ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง ส่วนด้านการพัฒนาการ จัดเก็บรายได้ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษี การต่อใบอนุญาตต่างๆ และการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ การ ปรับปรุงด้านแผนที่ภาษีให้สามารถจัดเก็บได้อย่างทั่วถึงยุติธรรมและครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด เร่งรัดการจัดเก็บให้ครบถ้วนตาม กำหนดเวลา อีกทั้งออกข้อบัญญัติเพื่อปรับปรุงอัตราการจัดเก็บให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันและเพียงพอต่อการดำเนินการ ความต้องการของ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมถือเป็นปัญหาสำคัญ เช่น ปัญหาการจัดเก็บขยะ ปัญหาการขาดแคลนสวนสาธารณะเพื่อ พักผ่อน เพื่อเป็นสถานที่ออกกำลังกาย ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายในถือว่าไม่รุนแรงมากนัก เพราะสภาพความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป และการขยายตัวของชุมชนไม่มาก ทำให้ ปัญหาด้านต่าง ๆ ไม่รุนแรง ปัญหาที่น่าจะเร่งด่วนก็น่าจะเป็น ปัญหาขยะ และที่ทิ้งขยะ ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากประชาชน มีพื้นที่เป็นแหล่งเกษตรกรรม การปลูก การดูแลผลผลิตทางการเกษตร ส่วนใหญ่ประชาชนยังพึ่ง สารเคมีในการเพิ่มผลผลิตหรือทำลายศัตรูพืช ประชาชนยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต เทศบาลตำบลเขาคีรีส จัดหาพื้นที่สาธารณะประโยชน์ในเขตพื้นที่ เพื่อสร้างพื้นที่สีเขียว ลดปัญหาภาวะ โลกร้อน และใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ลดปัญหาสารเคมีตกค้าง ในพืชผลทางการเกษตร และการปศุสัตว์ จัดโครงการ/กิจกรรม ให้ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการส่งเสริมการท่องเที่ยว เทศบาลตำบลเขาคีรีส มีโบราณสถานเขานางทอง เมืองบางพาน ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในตำบล ซึ่งควรส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ให้รู้จักแพร่หลาย

4.4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

1. ด้านเศรษฐกิจ ควรส่งเสริมการพัฒนาให้มากขึ้น โดยนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวคิดในการ พัฒนาด้านเศรษฐกิจของชุมชนด้วย เพื่อให้ชุมชนได้พึ่งพาตนเองมากขึ้น
2. ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม ควรมีการพัฒนาศักยภาพด้านการจัดทำแผนงาน การจัดทำโครงการ ด้านการกีฬาต่อต้านยาเสพติด ประจำหมู่บ้าน ด้านส่งเสริมอาชีพสตรีและกลุ่มแม่บ้าน การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และควรมีแผนงานหรือโครงการ ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การปลูกป่าชุมชน แผนชุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ในชุมชน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพี่เลี้ยง ควรมีแนวทางในการพัฒนาการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการปลูกป่าชุมชนให้ สอดคล้องกับสภาพทางภูมิศาสตร์ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม แม้ยังไม่มีปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมมากนัก แต่ก็ไม่ควร ละเลยในเรื่องนี้ ควรมีแผนเฝ้าระวัง บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและป่าชุมชนด้วย
3. จำนวนโครงการที่หมู่บ้านเสนอมา มีมากกว่า งบประมาณที่จัดสรรให้ ควรทำความเข้าใจ อธิบายถึงแหล่งที่มาของ งบประมาณ ตลอดจนวิธีการจัดสรรงบประมาณให้ประชาชนทราบว่าทางเทศบาล มีทรัพยากรที่จำกัดทางด้านงบประมาณ
4. โครงการที่หมู่บ้านเสนอมาส่วนใหญ่เป็นด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเสนอมาหลายโครงการ ทำให้ไม่สามารถ ดำเนินการได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณมีไม่เพียงพอ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับงบประมาณที่จะสามารถดำเนินการได้ให้ประชาชนรับทราบ และให้เรียงลำดับความสำคัญของโครงการ ให้คำนึงถึงสภาพปัญหา ความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อเสนอเฉพาะโครงการที่จำเป็นเร่งด่วนก่อน

ประกาศเทศบาลตำบลเขาคีรีส

เรื่อง ให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลเขาคีรีส

ด้วยเทศบาลตำบลเขาคีรีส ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ตามขั้นตอนและระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเขาคีรีส ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเขาคีรีส เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๕ ข้อ ๒๔ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลเขาคีรีส เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้นต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวรเทพ ศุภกิจเจริญ)
นายกเทศมนตรีตำบลเขาคีรีส